

NOVI TEDNIK

Številka 23 • leto XXXVII • cena 12 din

Celje, 9. junija 1983

NOVI TEDNIK JE GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ZALEC

Umrl je Luka

Umrl je Franc Leskošek-Luka, Lojze, Peter Strugar. Rodil se je v delavski družini v Celju leta 1897, se kot šestnajstleten fant vključil v sindikalno gibanje in leta 1926 postal član KPJ. Bil je izvoljen za prvega sekretarja CK KPS in po začetku druge vojne za prvega komandanta Glavnega poveljstva slovenskih partizanskih čet.

Po vojni je bil minister v slovenski in zvezni vladi, član zveznega izvršnega sveta, podpredsednik ljudske skupščine FLRJ, član sveta federacije, član prezidija ljudske skupščine LRS, zvezni ljudski poslanec. V KP oziroma ZK je opravljal vrsto najodgovornejših funkcij: enaintrideset let je bil član CK KPS oziroma CK ZKS, bil je član izvršnega komiteja CK ZKS, član predsedstva CK ZKS, 35 let član CK KPJ oziroma CK ZKJ, v letih 1936-1946 pa član politbiroja, začasnega vodstva, politbiroja oziroma izvršnega komiteja. Opravljal je odgovorne funkcije v SZDL in v ZZB NOV, kjer je bil nekaj časa predsednik republiškega odbora, od leta 1969 dalje pa častni predsednik.

Za svoje požrtvovalno delo je dobil številna visoka odlikovanja: partizansko spomenico 1941, red jugoslovanske velike zvezde, red narodnega heroja, red junaka socialističnega dela, red narodne osvoboditve, red jugoslovanske zastave z lentjo, red partizanske zvezde z zlatim vencem, red republike z zlatim vencem, red zaslug za narod z zlato zvezdo, red bratstva in enotnosti z zlatim vencem, red za hrabrost in še številna druga domača in tuja odlikovanja. Bil je častni občan mesta Celja in Titovega Velenja ter številnih drugih slovenskih občin in delovnih organizacij.

Vlak je odpeljal, bratstvo ostaja

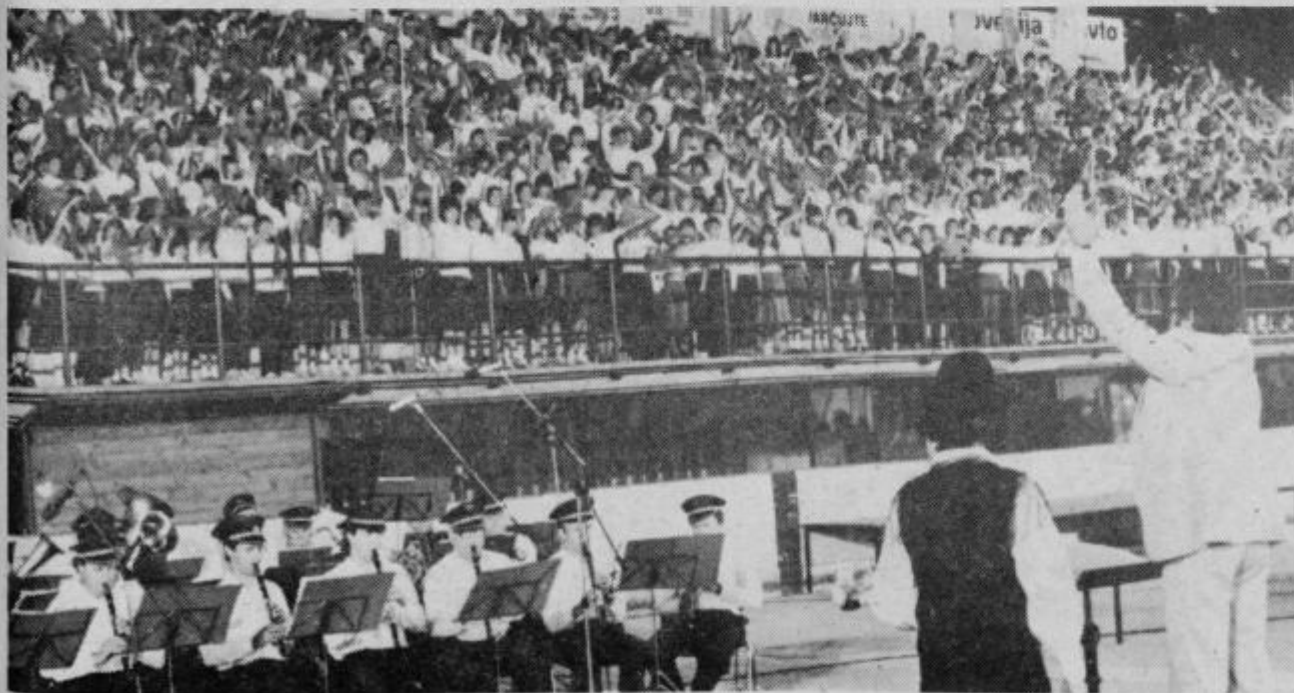
Od 3. do 6. junija so bili na obisku v 35 slovenskih občinah tisti ljudje iz SR Srbije, ki so med vojno sprejeli slovenske izgnance. Njim in slovenskim gostiteljem so se pridružili še najmlajši in tako ni bila posebnost, da so bili na obisku že tisti iz četrte generacije.

Tokrat je imel vlak dve kompoziciji, ki sta se po prvem večjem postanku v Krškem v Zidanem mostu ločili. Ena je odpeljala proti Gorenjski, druga skozi Laško, Celje do Maribora. Vsa Slovenija je v prvih junijskih dneh živela za vlak in njegove goste.

Dušan Ivković, predsednik Medobčinskega odbora za pripravo vlaka v SR Srbiji: »Ta vlak ni začel voziti z nobeno odločbo, z nobenim ukrepom. Vlak je nastal spontano in paziti moramo, da bo vedno vozil in to ne samo po progi Slovenija-Srbija, temveč tudi po vseh ostalih. Za ta vlak se mora v naših voznih redih vedno najti prostor. To je naša moč, ki krepi bratstvo in enotnost jugoslovanskih narodov in narodnosti.«

Vlak je odpeljal, bratstvo ostaja. Več o letošnjem vlaku Bratstva in enotnosti na 4. in 5. strani!

TONE VRABL

Mogočno je donela pesem mladih grl

Mogočno in slavnostno je zvenela pesem iz skoraj dva tisoč mladih grl na zaključnem množičnem koncertu XV. MPF v Mestnem parku v Celju, ki so ga sicer pričeli z enominutnim molkom v počastitev spomina na umrlega Franca Leskoška-Luko. Prav ta pesem pa je potrdila pred časom izrečene besede tega velikana naše revolucije, da imamo dobro mladino.

Mladina in njihovo petje je porok za življenje v boljšem svetu, bi lahko povzeli iz slavnostnega govora dr. Matjaža Kmecla, predsednika republiškega komiteja za kulturo.

Ob zvokih Pihalnega orkestra »France Prešeren« iz celja, ubrani pesmi inozemskih zborov iz Avstrije, Bolgarije, ČSSR, Italije, Madžarske, Poljske in ZR Nemčije in mogočnem nastopu 30 zborov slovenskih osnovnih šol, ki so pod vodstvom Edija Goršiča, zapeli slovenske narodne pesmi, se je končal letošnji XV. mladinski pevski festival. Končale so se festivalne prireditve, toda odmeve bomo poslušali še naprej, vsaj do 16. festivala.

Več o festivalu na 12 in 13 strani.

FRANC LESKOŠEK-LUKA se je rodil 9. decembra leta 1897 v delavski družini v Celju. Otroška leta je preživel kot tisoče drugih otrok v delavskih četrtih, v sivih stanovanjskih kasarnah in ob bolj praznih kot polnih skledah.

Po osnovni šoli je hodil tri leta v meščansko šolo, potem pa je moral vuk zaključavničarja. Denarjani bilo in kos črnega kruha danes je bil pomembnejši kot hlebec belega jutri. Leto dni je bil v Zalcu, potem pa se je v Westnovi tovarni – današnji EMO – izučil za kovinostrugarja. S tem poklicem je odšel v svet. Delal je v Avstriji in Nemčiji in povsod se je z vsem žarom vključeval v sindikalno gibanje; že od svojega šestnajstega leta dalje.

V prvi svetovni vojni so ga vpoklicali v vojsko, zlom avstroogrške monarhije pa je dočkal na italijanski fronti. Takoj nato se je priključil Maistrovim borcem za severno mejo.

Kasneje je v kraljevini SHS delal v različnih krajih v Sloveniji, v Beogradu in nekaj časa na Poljskem. Povsod se je družil z naprednimi delavci, ki so se borili za svoje pravice in vsakokrat, ko so organizirali stavke, je bilo njegovo ime med prvimi napisano na listah odpuščenih.

Že prekaljen bорец za delavske pravice, je Franc Leskošek leta 1926 postal član KPJ. Od takrat naprej je delal po navodilih partije kot delavski voditelj in organizator. Ker so vedeli, da je včlanjen v partijo samo njegovi najbližji sodelavci, je lahko deloval javno. Junija 1935 je tako med drugimi govoril tudi na zletu Svobod v Celju, ki je po množični udeležbi delavcev presenetil celo same organizatorje. Franc Leskošek je v govoru ognjevit zahteval pravice in svoboščine za delavce.

Udeleževal se je tudi drugih delavskih shodov, leta 1936 pa je vodil stavko tekstilnih delavcev. Kot delavski voditelj je bil večkrat izpostavljen zasmehovanju, trpljenju, krivicam. A to ga ni omajalo. Nasprotno, ojeklenilo ga je. Postal je bорец, voditelj, še kako potreben delavskemu razredu.

Leta 1934 je bil Franc Leskošek izvoljen v CK KPJ, leta 1936 član politbiroja CK KPJ, naslednje leto, 18. aprila pa so ga na ustanovnem sestanku na Čebinah soglasno izvolili za prvega sekretarja CK KPS. To dolžnost je potem opravljal polnih osem let.

Leta 1939 je začel izdajati Delavski list, ki so ga oblasti kmalu prepovedale. Tedaj je moral v ilegalo tudi Franc Leskošek. A to ga ni oviralo, da ne bi iz skrivališča pod Šmarno goro hodil na sestanke po vsej domovini in v Zagreb na pogovore s Titom.

Kot vsi komunisti, je bil tudi Franc Leskošek čeprav ne več mladenič, ob napadu fašističnih sil na Jugoslavijo med prostovoljci.

Po razsulu stare Jugoslavije so se začele priprave na oboroženo vstajo in ko je bil 22. junija leta 1941 sprejet sklep o oboroženi vstaji, je centralni komite KPS ustanovil Glavno poveljstvo slovenskih partizanskih čet. Za prvega komandanta je bil imenovan Franc Leskošek-Luka.

Komandant Luka se je skupaj z Mihom Marinkom udeležil tudi zgodovinskega posvetovanja v Stolicah. Bil je delegat AVNOJ-a v Bihaću, na drugem zasedanju v Jajcu pa izvoljen tudi v predsedstvo AVNOJ-a.

Po osvoboditvi se je začela nova bitka – za obnovo porušene domovine. Tudi te se je tovariš Luka udeležil z vsem žarom in kot minister v slovenski vladi in kasneje v zvezni je dajal številne pobude za gradnjo tovarn, ki danes sodijo med temelje naše industrije. Valjarna bakra v Sevojni, tovarna kablov v Svetozarevu, železarna v Nikšiću, Rade Končar v Zagrebu, Metalna v Mariboru in Litostroj v Ljubljani so plod njegovih zamisli in pobud.

Toda, tudi kot minister in kasneje, ko je prevzel druge pomembne družbenopolitične funkcije, je tovariš Luka še vedno pogosto in rad zahajal med delavce v neposredno proizvodnjo. In tudi delavci so ga vedno radi sprejemali medse, zakaj tovariš Luka ni prenesel okolišanja, izmotavanja. Vedno je želel konkretne odgovore.

Njegova prsa so krasila številna najvišja odlikovanja, toda, ko je ob osemdesetem rojstnem dnevu v Celju prejemal grb Celja in listino o podelitvi, ni bil nič manj ganjen kot ob podelitvi najvišjih časti.

Takšen je bil naš rojak, delavec, delavski voditelj, komunist, veliki sin našega naroda, Franc Leskošek-Luka, človek trdnih nazorov, klenih besed, vzkipljiv, dosleden, dobrodušen, človek, ki je vse svoje življenje preživel med delavci.

Darinka Jošt: »Za nas v Joštovem mlinu sploh ni sprejemljivo, da tovariša Luke ne bo več. K nam je prihajal več kot štirideset let, v letih pred vojno kot ilegalec, in ker je bil mlin, in partijski sestanki v mlinu, je prihajal preoblečen kot trgovski potnik s širokokrajnim klobukom na glavi, z aktovko v roki, toda podobe trgovskega potnika nikoli ni imel. In ko je prišel v kuhinjo, ni bil več ne potnik, ne sekretar, ampak domač človek, Luka. Veliko smo se smejali, pa tudi prepirali, posebno z Melčem zaradi kmetijstva, toda tisto veliko prijateljstvo je pa ostalo. Prihajal je tudi v zadnjem času, s spremstvom svojega zvestega prijatelja Staneta, težko sicer, toda še vedno je sedel na zaboj za drva. Sedaj ne morem reči drugega, da je za nas edina pomiritev, da še vedno mislimo da sedi pod vrbo ali v kuhinji in da je to vedno in vedno Luka.«

Melhor Jošt: »Da sem Luko spoznal, je verjetno zgolj slučajnost delavskih stavk. Zdaj je menda že več kot petdeset let od takrat, ko je prišel prvič in potem je prihajal ves čas. Med vojno in po njej sva se dosti pogovarjala o kmetijstvu. Ni mu bilo prav, da so mlinarsko obrt tako uničili. Želel je, da bi tudi mlinci bili del kmetijske proizvodnje, tako kot je elektrika del rudarske proizvodnje v Velenju. Ko smo ob neki priliki govorili o slabih investicijah, je dejal, da je bil proti, toda z bedaki je nemogoče govoriti. Na vprašanje, zakaj jih potem ne kaznuje, je odvrnil, da ne moremo izvajati stalinške politike, toda bedake bo čas sam kaznoval. In mislim, da tisti čas sedaj prihaja. Tako nas že kaznuje naša neumnost, ker nismo poslušali takšnih ljudi kot je bil Luka, čeprav ni bil visoko šolan, bil pa je visoko razgledan in resničen državnik in politik.«

Olga Vrabčič: »Vest o smrti tovariša Luke je boleče odjeknila v vseh naših srcih, posebej še v srcih nas Celjanov, ker se je, resnici na ljubi, Luka vedno počutil Celjana. Na Celje so vezani zelo pomembni trenutki v njegovem življenju in na njegovi revolucionarni poti.

Bil je snovalec plana za urbanistično ureditev Celja. Njegova vizija je bila uresničena in mesto dobiva obliko peterokrake zvezde, ki se širi iz mestnega jedra. Žal pa mnoge njegove ideje niso bile realizirane, predvsem tiste o obnovi in močnejši industrializaciji mesta Celja, kar bi za Celje pomenilo v sedanjem času tudi močnejšo ekonomsko stabilnost. K nam je prihajal z vedno svežimi idejami, pa tudi z ostro kritiko, ki je bila nam, njegovim sodelavcem vedno spodbuda za boljše in uspešnejše delo. Zato mislim, da je izguba tovariša Luke velika izguba za delavski razred, za njegove soborce, posebno pa

še za nas Celjane, katerim je bil tovariš Leskošek iskren in dober tovariš in prijatelj.«

Janko Ževart: »Vemo, da je v tem življenju vse minljivo, pa vendar je človek globoko presunjen, ko nenadoma izve za takšno novico. Oba z Luko sva bila v vsem tem času veliko vezana na politično delo v velenjski in celjski občini. Velikokrat sva se pogovarjala, kako pospešiti razvoj teh dveh občin in moram reči, da so bili njegovi napotki, pa tudi ostra kritika, velikokrat spodbuda za uspešno realiziranje marsikaterih nalog. Prav gotovo ga bodo vsi delavci Jugoslavije, še posebej pa mest Celja in Velenja, zelo pogrešali.

Ivan Kramer: »Osebnost me je vest o smrti tovariša Leskoška Luke zelo prizadela. Spominjam pa se najinega zadnjega srečanja letos, ko smo pripravljali delavsko tekmovanje kovinarjev Slovenije na Jesenicah. Tovariša Luko smo povabili, da prevzame dolžnost častnega predsednika organizacijskega odbora, na kar je z veseljem pristal. V pripra-

vah na to tekmovanje smo se dogovorili, da tovarišu Leskošku predlagamo, da bi se priznanja imenovala po njem, kot simbolu kovinarskih delavcev. Tega predloga mu žal nisem mogel posredovati, ker je bil v času najinega dogovorjenega sestanka zadržan, udeležiti pa se ni mogel tudi samega tekmovanja, ampak nam je brzojavno zaželel veliko delovnih in tekmovalnih uspehov. Neprecenljiva je ta izguba za ves delavski razred.

Vojo Filipović: »Vest o smrti tovariša Leskoška je tudi med udeleženci vlaka bratstva in enotnosti boleče odjeknila, saj je vselej budno spremljal vse dogodke ob izmenjavi vlakov, in sam veliko prispeval k razvoju bratstva in enotnosti med narodi in narodnostmi Jugoslavije. Nam, mlajšim, je služil kot vzor na čigar delih smo se učili, saj je med nami užival veliko zaupanje. Izgubili smo človeka, ki nam je kazal pot. Spomin nanj bo živel v vseh nas, ne glede na to, kje smo, saj je Jugoslavija in Zveza komunistov izgubila velikega revolucionarja, človeka, ki je za svoj narod ogromno naredil.«

Ko je bil 1954. leta na velikem partizanskem zboru na Ostrožnem tovariš Tito, so bili v njegovem spremstvu zvesti tovariši, soborci, revolucionarji. Ob Edvardu Kardelju in Mihi Marinku v prvi vrsti Franc Leskošek-Luka

Emil Lajh: »Delavce muzeja revolucije v Celju je vest o smrti tovariša Luke močno pretresla. Kot človek, revolucionar in komunist je bil dobesedno zraščen z našim muzejem. Večkrat ga je obiskal, vse od njegovega nastanka pred dvajsetimi leti. To je moj muzej,« je rad dejal. Kadar je pripeljal prijatelje ali delegacije, jih je po muzeju sam vodil. Vesel je bil, da je tudi sam prispeval, da je naš muzej med vsebinsko ustvarjalnimi in najlepšimi muzeji. Se imamo dolg do tovariša Luke. Pripravili bomo spominsko sobo, v kateri bomo predstavili njegovo predvojno delovanje, sodelovanje v stavkah, na zletu Svobod, ki ga je spremenil v revolucionarno manifestacijo...«

Helena Borovšak: »Besede so preskromne za tako velikega človeka, kot je bil Luka. Prvič sem ga srečala na zborovanju v Celju, leta 1935. Na zlet Svobod sem prišla, s številnimi drugimi iz revirjev. Že takrat sem se zavedala, da je velik človek. Ko sem bila sprejeta v partijo, so bila najina srečanja pogosta na ilegalnih sestankih. Veliko jih je bilo in večine se dobro spominjam. Bil je človek, ki ni poznal besed kot so: Tega ne morem, to pa ne bo šlo. Ne, tega ni prenesel. Njegova jeklena volja, borbenost za svobodo delavca, za večji kos kruha tega niso poznali. Tudi v nas je znal viliti to moč in ko smo odhajali s sestanka z njim, smo si rekli: »Vse zmoremo.«

Peter Šprajc: »Tovariš Luka je odšel, a v zgodovini delavskega gibanja v Sloveniji, zlasti pa v domačih krajih, bo ostal zapisan z rdečimi črkami revolucije. Po vojni, v težkih letih izgradnje, sem bil v Sošanju predsednik skupščine. Tovariš Luka se je zanimal za to dolino, za njena skrita bogastva in njen razvoj. Večkrat me je poklical in spraševal, kaj je novega. Če sem rekel, da nič, je odgovoril: »Kakšen župan pa si, če ne veš, kaj se dogaja.« Večkrat je na tak način vzpodbujal večjo zagnanost za delo. Včasih je bil v besedah grob, a vedno mehkega in tovariškega srca. Malo je takih ljudi. Vrzal bo ostala, ostal pa bo tudi spomin nanj, na njegovo revolucionarno pot.«

Irena Sanda: »Smrt tovariša Luke je prizadela tudi mlade, ki ga nismo osebno poznali. Poznamo pa njegovo veliko delo. Vemo, da moramo tudi mi stopati po poti, ki jo je začrtal tovariš Luka s tovariši. Zavedamo se, da so nam ravno oni ustvarili delovne in življenjske pogoje, v katerih lahko svobodno, prosti vseh spon stopamo naprej in ustvarjamo prihodnost.«

Poklon spominu

Spominu na narodnega heroja in častnega občana Celja so se delegati vseh treh zborov občinske skupščine, predstavniki družbenopolitičnih organizacij, delegacije pobratene občine Čuprija ter republik Slovenije in Srbije poklonili na žalni seji. Na njej je o življenjski poti in bogatem političnem delu tovariša Luke spregovoril sekretar predsedstva OK ZKS Celje Venčeslav Zalezina.

Najvišji samoupravni in družbenopolitični organi EMO Celje so se spominu preminulega revolucionarja poklonili na žalni seji delavskega sveta delovne organizacije v ponedeljek ob 11. uri.

Predsednik delavskega sveta Tomaž Milač, je s jedrnatimi in toplimi besedami orisal lik Franca Leskoška-Luke, Breda Zupančič in Jožica Kovačič pa sta prebrali sožalni brzojavki Centralnemu komiteju ZKS in družini preminulega revolucionarja. V spominskih sobi, ki jo je

tovariš Luka pred tremi leti izročil v varstvo in dediščino krajanom krajevnne skupnosti Medlog in izrazil upanje, da bi Joštov mlin kmalu postal muzej slovenskega mlinarstva, je bila v ponedeljek popoldne žalna svečanost. O liku velikega moža naše revolucije je krajanom pripovedoval njegov tovariš, Melhior Jošt. Spomnil se je številnih srečanj z njim, od takrat dalje, ko ga je ilegalna pot pripeljala v Rdeči mlin, do pred nedavnim, ko so v domači kuhinji obujali spomine na najtežje trenutke naše zgodovine.

Tudi brigadirji Zvezne mladinske delovne akcije Kozjansko 83 so se na ponedeljkovi skupščini prve izmene poklonili spominu na Franca Leskoška-Luko in skozi razgovor obudili njegovo revolucionarno pot.

V torek pa so v imenu jugoslovanskih brigadirjev stali na častni straži ob žari z njegovimi posmrtnimi ostanki.

»Na tem stroju je delal narodni heroj tovariš Franc Leskošek Luka. Delu čast in oblast!«.

Takšen je napis na veliki stružnici v EMO, ob kateri je delal narodni heroj Franc Leskošek. Stružnica, na kateri je mogoče obdelovati velike dele orodij, se vedno obratuje, da pa je z njo najtesneje povezano tudi delo in življenje preminulega revolucionarja, nekdanjega Westnovega delavca Franca, pa spominja le bleščeča medeninasta ploščica.

Lukov zadnji obisk v EMO

To je bilo lani, 24. aprila, ko so v Šentjurju Emovci slavili veliko delovno zmago: izgradili so novo tovarno energetske opreme, to delovno zmago pa poklonili praznikom OF in 1. maju. Med njimi je bil spet njihov Luka, Franc Leskošek. Se vedno njihov delavec z dušo in telesom, njihov kovinostregar, njihov delavski voditelj in njihov častni član delavskega sveta delovne organizacije.

»Luka je bil vedno član našega kolektiva,« zatrjujejo v celjskem EMO. Pogosto so ga obiskovali, nazadnje za njegov rojstni dan, 9. decembra 1982. Vedno jih je rad sprejel, se z njimi pogovoril, včasih dobrohotno svetoval to in ono, in, če je bilo treba, tudi pokaral. Obiskovali so ga delavci in vodilni, kajti Luka je bil izkušen »maček« za proizvodnjo, za občutke delavcev, za odnose med njimi, za samoupravljanje.

Zadnje slovo od tovariša Luke

Ob tožeh zvokih godbe na pihala iz EMA so v torek, 13 minut do dvanajstih, pospremili žaro s posmrtnimi ostanki tovariša Franca Leskoška-Luke na zadnji žalni oder v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju. V molčečem mimohodu so se od narodnega heroja in častnega občana Celja, od prijatelja in sodelavca poslavljali prijatelji, predstavniki občin celjskega območja in njihovih družbenopolitičnih organizacij, delavci, mladina in drugi. Dolg je bil mimohod vseh tistih, ki so se želeli še zadnjič pokloniti tovarišu Luki. Med njimi je bila tudi skupina učencev osnovne šole Franja Vrnčca iz Hudnje v srbskih narodnih nošah. Prinesli so venec pobratene šole iz Čuprije, saj je smrt tovariša Luke zarezala

vrzel ne le v njegovem rojstnem mestu, temveč v vseh republikah in pokrajinah.

Ob žalnem odru so se menjale častne straže. V prvi častni straži so bili delavci EMA, za njimi Cinkarne in drugih celjskih delovnih organizacij, bili so pionirji osnovnih šol in mladi srednjega usmerjenega izobraževanja, brigadirji, člani Zveze rezervnih vojaških starešin, teritorialne obrambe, Jugoslovanske ljudske armade ter predstavniki družbenopolitičnih organizacij in občin Zalec, Šentjur, Slovenske Konjice, Mozirje, Laško, Šmarje, Velenje in Celje. V častno stražo so prišli iz Posavja in Kumrovc, prišli so rudarji. Tik pred pogrebom pa so bili v častni straži njegovi prijatelji in sodelavci

Milan Loštrec, Janko Zevart, Vid Jerič, Venčeslav Zalezina, Milena Stiter, Ivan Melik-Gojmir, Jože Marolt in Ivan Dolničar. V zadnji častni straži so bili Olga Vrabčič, Nestl Žgank, Darinka Jošt, Melhior Jošt, Emil Roje ter Janez Zahraštink.

Ura je bila 17.00. Na Šlandrovem trgu se je ob grobnici herojev, v senci dvanajstih na pol drogov spušenih zastav, zbrala množica. Prišle so delegacije republik in pokrajin, prišli so Mitja Ribičič, Milan Deljevič, France Popit, Franc Setinec, Andrej Marinc, Sergej Kraigher, Lidija Šentjura, Pepca Kardelj, Marjan Orožen, Viktor Avbelj, Matija Maček in številni drugi sodelavci, soborci in prijatelji. Zbrali so se predstavniki rojstne občine tovariša Luke - Celja in njenih družbenopolitičnih organizacij, predstavniki drugih občin območja, ob njih pa številni delavci, rudarji, pionirji, mladina in drugi občani. Prišli so, da se poslovijo, da tudi s svojo prisotnostjo izkažejo zadnjo čast velikemu možu.

Pihalni orkester Jugoslovanske ljudske armade in pevci Komornega moškega zbora iz Celja so z otožno in borbeno glasbo izrazili bolečino vseh in ponos, da je med nami živel človek katerega delo smrt ne more izbrisati. Človek, ki mu je bila privrženost stvarjem in ljudem, ki jih je spoštoval tista moč, ki ga je delala velikega, kakor je dejal v poslovnih besedah Janez Vipotnik.

»V žalosti smo v Celju tudi ponosni nanj, ponosni na to, kar je naredil za naš narod, za revolucijo« je čustva vseh z besedami povzel Edi Stepišnik, ko je spregovoril o življenjski poti tovariša Luke.

V življenju vse mine. Iztekle so se poslovnice besede, izvenela je častna salva, oglasili so se otožni zvoki tovarniških siren. Spojile so se z zadnjo pesmijo godbe na pihala. Žaro s posmrtnimi ostanki tovariša Luke so položili k počitku v grobnico herojev. V grobnico, v kateri leže ljudje, na katere živi ne bomo pozabili.

Bila sta soborca

Upokojena delavka EMO Celje Rezka Kač je hči Franca Kača, ki so ga prav na pobudo Franca Leskoška-Luke 1932. leta izvolili za glavnega delavskega zaupnika nekdanji Westnovi kovinarji.

Dolgoletna sindikalna delavka »emajlirke« je bila s preganjanjem naprednih sindikalnih delavcev zaznamovana že v rosi mladosti. Njen oče Franc je bil eden Leskoškovih prijateljev in soborec za delavske pravice.

Težko je bilo življenje družine rdečega delavskega zaupnika Kača in s spomini seže v svoje trinajsto leto starosti.

»V velikem štrajku 1936. leta je moj oče izgubil službo in bil zaradi rdečega žiga v delavski knjižici dve leti brezposlen. Čeprav sem bila šele dekletce, se dobro spominjam jutranjih obiskov in preiskav policije. S pomočjo prijateljev je oče kasneje le dobil službo v Zagrebu, kamor smo se vsi preselili.«

Se kasneje je bilo prav to Kačevo stanovanje v Zagrebu zatočišče za ilegalno politično delo Edvardu Kardeľu, ki je tam prebil skoraj dve leti. Prav tovariš Luka ga je pripeljal k njim, saj se je na svojega delavskega kolega Kača povsem zanesel.

Med vojno so osebne vezi med Francema, Leskoškom in Kačem, zamrle, toda že dva dni po osvoboditvi Zagreba je Luka poslal kamion po Kačevo družino. Poslal je po delavskega zaupnika Kača iz »emajlirke«. Čez dva meseca se je domov v Celje vrnila tudi Rezka.

Rezka Kač smo v torek popoldan ob 17. uri videli spet na Šlandrovem trgu. V grobnico so polagali žaro s posmrtnimi ostanki kovinarja in narodnega heroja Franca Leskoška-Luke. Nismo je hoteli zmotiti v mislih, ko se je od njega poslavljala v svojem in tudi očetovem imenu.

Besede slovesa

(iz poslovnega govora Janeza Vipotnika)

Pri vsakomur, s komer je prišel skupaj, je s svojo značilno odrezavostjo in šegavostjo, pa tudi s človeško vedrino, znal vzbuditi zaupanje in občutek moči. Bil je elementaren, pogumen, vzkipljiv, nasmejan, delaven in razvnet, topel in jidek, dober in neusmiljen v svoji odkritosrčnosti, resnični masovik, ki so ga ljudje želeli poslušati in imeli radi. Toliko šal in vedrine kakor se je spletlo okrog njega, se je spletlo okrog malokaterga človeka.

Poleg boja za velike zadeve je Luka kazal toplo razumevanje tudi za drobne

stvari življenja, tiste, ki tolikokrat povežejo človeka s človekom in dajejo lahko vsakdanjim odnosom med ljudmi nadih nečesa trajnejšega, resnično lepega in celo dragocenega...

... Včasih je bil trmoglav in brez dlake na jeziku, toda za svoj prav se je znal odločno postaviti. Bil je samonikel, trden, sebi do kraja zvest značaj z globokimi življenjskimi izkušnjami in spoznanji. Rad je imel slovensko zemljo, jugoslovansko skupnost, delovne ljudi, zlasti pa svoje bojne tovariše v politiki in v partizanih...

Žaro so po prihodu v Celje pospremili v avlo Slovenskega ljudskega gledališča svoji in množica Celjanov

Delo in zgled tovariša Luke ostaja

V žalnem mimohodu so se vse popoldne vrstili borci, delavci, kovinarji, rudarji, mladinci, pionirji...

Vlak je odpeljal, bratstvo ostaja

Med 1450 potniki v letošnjem vlaku Bratstva in enotnosti, ki je bil v Sloveniji od 3. do 6. junija, in toliko ali še več Slovenci so bila obujena in okrepljena stara prijateljstva ter zlasti med mladimi stkana nova - Vlak iz Slovenije v Srbijo bo predvidoma odpeljal čez dve leti oktobra

Skrb za bratstvo in enotnost je tista sila, ki nam daje moč, da premagamo tudi največje težave.

Josip Broz Tito (leta 1946)

Dragica Fras Knežević (levo) in Gordana Majstorović (desno) Skupaj s prijateljico, ki je obiskala Sentjur v pogovoru v uredništvu Novega tednika in Radia Celje

Po 40 letih Dragica in Gordana prvič skupaj v celjskem Radiu

V vsakem vlaku Bratstva in enotnosti pride do posebnosti, ki dajejo čar temu vlaku, ki nima primere na svetu. Tako je med 1450 potniki bilo letos tudi več kot 40 novinarjev in med njimi tudi novinarka prvega programa Radia Beograd Gordana Majstorović. Že ob prihodu vlaka smo se srečali in dogovorili, da bomo v vseh dneh vlaka tesno sodelovali. Zmenili smo se tudi za njeno sodelovanje v Radiu Celje v soboto zjutraj.

V soboto zjutraj, nekaj minut pred osmo, sta prišli dve tovarišici in se pozanimali, če je možno preko Radia Celje najti Gordano. To je želela Dragica iz Sentjurja, ki zdaj stane v Ljubljani.

Po čistem naključju je tako prišlo nekaj minut pred osmo zjutraj do srečanja po domala štiridesetih letih.

Dragica Fras-Knežević: »Ko sem jo zagledala sem samo rekla - Gordana! Spoznala sem jo po njenih čudovitih čokoladnih očeh.«

Gordana Majstorović: »Tega srečanja nisem pričakovala. Z Dragico sva se spoznali med vojno, ko je bila z mamo, sestro in teto izseljena. Bili smo otroci! Kljub vojni smo se imeli lepo. Pasli sva koze in ob tem veliko brali. Dragica me je navdušila za branje.«

Dragica Fras-Knežević: »V izgnanstvu sem hodila v gimnazijo v Kragujevcu. Obiskovala sem jo po tistem strašnem trenutku leta 1941, ko so Nemci med 7300 domačinov ustrelili tudi več kot 300 dijakov in njihovih profesorjev.«

Gordana Majstorović: »Z Dragico sva stanovali v isti, ozki, lepi ulici. Sama se spominim dogodka leta 1941 v Kragujevcu. Zvečer je prišel v našo hišo človek, ki so ga hoteli umoriti, vendar je kljub ranam ostal živ. Kot še nekaj drugih je zdržal nem in tih pod gomilo mrtvih in se v nočnih urah izvelkel iz tistega pekla.«

Dragica Fras-Knežević: »Z Gordano sva dobro leto preživel tudi v Bolgariji, v Plovdivu po kulturni izmenjavi. Žal mi je bilo, da sem jo spravila zraven, saj je tam zbolela na pljučih.«

Gordana Majstorović: »Vsaka slaba stran ima tudi dobro. Takšne prijateljice, kot si ti, ne bi nikoli srečala. In nenazadnje, kasneje sem se zdravila na Golniku v Sloveniji in pri tem spoznala mnoge odlične prijatelje.«

Zdaj sta si Dragica in Gordana obljubili, da se bosta pogosteje obiskovali ali si dopi-

sovali. In Gordana je doživela še eno srečanje po štiridesetih letih. Na Gričku, kjer je bilo srečanje za vse, ki so bili v Celju (pridružili so se tudi člani delegacij Socialistične republike Srbije, Slovenije in pobratenega mesta Čuprije), je tudi po domala štiridesetih letih ponovno videla znano celjsko kulturno delavko, slikarko **Darinko Pavletić-Lorenčak**, ki je tudi bila izgnana in je zdaj gostila prijatelje iz Srbije. V njenem krogu je bila združena že četrta generacija, ki tako nadaljuje krepitev vezi stkanih med vojno. Darinka je na našo prošnjo tudi povedala: »Kompletnega ciklusa slik s tematiko o izgnanstvu nisem še naredila, sem pa naslikala nekaj posameznih slik. Lahko pa se zgodi, da bom to še storila.« Kar za mizo, sredi veselega razpoloženja in ob igranju ansambla Stajerski fantje, je narisala skromno simbolično podobo srečanja dveh deklet, danes pa žensk v najboljših letih!

V letošnjem vlaku je bilo še več takšnih »nezrežiranih« srečanj, kot so bila med Dragico, Gordano in Darinko po štiridesetih letih!

TONE VRABL

Ivan Andrijaš o sodelovanju med Čuprijo in Celjem

»Sodelovanje med zdaj pobratenima občinama Celje in Čuprija se je začelo ob prvem vlaku Bratstva in enotnosti leta 1961.« je povedal na skupni seji obeh republiških delegacij in obeh pobratenih mest v Celju član Izvršnega sveta občine Celje, Ivan Andrijaš, ter nadaljeval: »Začelo se je z vlakom, športnimi in kulturnimi izmenjavami ter s krepkim sodelovanjem na zdravstvenem področju. Okoli leta 1970 pa se je začelo tudi sodelovanje na gospodarskem področju. Aero je začel sodelovati z Mladostjo, oba pa sta bila tudi pokrovitelja letošnjega vlaka. Med njima se odpirajo še nove možnosti sodelovanja. S Čuprijo občasno sodelujeta Opekarna Ljubečna in Ingrad, Metka, Kovinotehna (pri njej je treba sodelovanje še obogatiti), Merx, Zlatarna je odprla svojo poslovalnico, Libela ima servis, Železarna Store uspešno prodaja traktorje, sodeluje tudi banka. To sodelovanje pa se mora v prihodnje preko novih oblik se okrepiti.«

V razgovoru so sodelovali tudi predsednik Občinske konference SZDL Celje Drago Medved, predsednik iste organizacije v Čupriji Mihajlo Petković, podpredsednik Izvršnega sveta SR Srbije Vukoje Bulatović, predsednik Izvršnega sveta občine Celje Zvone Hudej in predsednik Medobčinskega sveta SZDL Celje Jože Veber.

Čeprav ločitev ne bo dolga, kot ni bila nikoli doslej, so obrazi Dragoslava in Milonike Kojić ter Hede Vidmar uro pred slovesom resni.

Naš dom je za vas vedno odprt!

V Štravicah pri Ljigu je dom Dragoslava in Milonike Kojić. Daleč od Slovenskih Konjic, od družine Ludvika Vidmarja, ki je del otroštva skupno s svojimi starši preživel v najtežjih

časih v varnem zavetju pri dobri ljudeh. Daleč je že tudi čas, ko si je pri učitelju Dragoslavu nabiral prve šolske učenosti. Daleč, pa vendar tako presenetljivo in toplo blizu. Kar je bilo, ni pozabljeno - nasprotno. Vedenje in občutenje tistega najlepšega v človeku ne le da ni presahnilo - tudi razširilo se je. S staršev na otroka, z moža na ženo in njuna otroka.

»Živo je čutiti, kako se je vez, ki nas je trdno družila s starši, razrasla v Vidmarjevi družini. Trudil se bom, da bom to občutenje prenesel tudi na člane naše družine, na prijatelje. Nimava otrok, a vrata najinega doma bodo za Vidmarjeve vedno odprta, tudi takrat, ko naju ne bo več,« pravi Dragoslav.

Ne le čas, ki mineva, tudi razdalja ne pomeni med prijatelji veliko. Res, onemogoča pogosta srečanja, a za stalne stike preko pisem ne pomeni ničesar. Tudi vlak bratstva in enotnosti ni edini, ki poveže prijatelje in brate. Včasih je čakanje nanj predolgo in takrat - na pot. V Slovenijo ali v Srbijo.

»Tako hitro so ti dnevi minili, da kar ne morem verjeti, da se že moramo posloviti,« je pred odhodom povedala Milonika. »Žal mi je, da gremo, a odhajamo prepolni spominov. Na prisrčno gostoljubje, na bogate pogovore, na lepoto ljudi in krajev, ki smo jih spoznali. Lepo nam je bilo povsod - v Ljutomeru, kjer smo si ogledali prenovljeno Konusovo usnjarno, v prelepem Ptuj, na Pohorju na Osankarici in pri Treh žeblih, pa na srečanjih v Slovenskih Konjicah. Veliko vsega je bilo, a najlepše je bilo in ostaja v naših srcih. Tako bogati smo.«

MILENA B. POKLIČ

Spis o bratstvu jih je združil

Na celjski železniški postaji sta se nad ostalimi prvič videli in spoznali učenci osnovnih šol Danijela Dačić iz Čuprije in Mateja Bratina iz Celja. Obe obiskujeta osnovni šoli, ki sta že vrsto let pobrateni in tesno sodelujeta na večih področjih tudi izven vlaka. Danijela je prišla v Celje zato, ker je med mnogimi drugimi napisala najboljši spis o bratstvu in enotnosti. Na železniški postaji so Danijelo (v sredini) sprejeli Mateja, njena sestra Lucija in mama Heda. Vse štiri so zagotovile, da to prvo ni bilo tudi zadnje srečanje.

Družina Trogarjevih, Budimović-Zdravkovičev, Iličev in Džordž Vasiljevič. Stkane bratske vezi ne bodo nikoli pretrgane.

Hvala ti, veliko bratsko srbsko srce

Z vlakom bratstva in prijateljstva so v občino Šmarje pri Jelšah prišli gostje iz pobratene občine Arilje ter občin Lazarevac in Požega.

V petek zvečer so si predstavniki omenjenih občin ogledali Zdravilišče Rogaska Slatina, sobotno dopoldne pa je bilo namenjeno skupnemu ogledu TOZD Vital Mestinje, Bohor Mestinje, Kondenzatorji Rogatec in delovne organizacije Steklarna Boris Kidrič Rogaska Slatina. Sobotno popoldne so si gostje, skupaj z gostitelji, ogledali še zdravilišče

Atomske toplice v Podčetrtku.

Nedeljsko popoldne so gostje preživeli v Obsotelju. Na poti so se ustavili v Hanjskem, kjer so si ogledali kokošjo farmo. V Kumrovcu so si ogledali znamenitosti rojstnega kraja tovariša Tita, v Bistrici ob Sotli celodnevno osnovno šolo Marija Broz, v Trebčah pa del spominskega parka. Tovariško srečanje s piknikom je bilo v Virštanju.

Zadnji dan bivanja v šmarnski občini so se gostje sezna-

nili s pisano aktivnostjo učencev na celodnevni osnovni šoli v Podčetrtku, v Olimju pa so si ogledali znamenito staro lekarno. Okrog 15. ure so si gostje in gostitelji segli v roke. Slovo pred šmarnskim Hramom je bilo prisrčno, ganljivo.

Na fotografiji: gostje so si v Hanjskem z zanimanjem ogledovali farmo kokoši, o tej dejavnosti pa jim je pripovedoval Franc Mužina, direktor TOZD Kmetijstvo KK Šmarje pri Jelšah.

MARJELA AGREŽ

Ni bilo časa za pivo

V Laškem je vlak stal samo nekaj minut, kar pa je bilo tudi dovolj za prijetno počutje ob godbi na pihala, pionirskih oblečenih v narodne noše in laškem pivu. Žal je vlak prehitro odpeljal, tako da je večina piva ostala v sodčkih!

V Žalcu 45 srbskih bratov

Žalsko občino, oziroma družine v tej občini je obiskalo 45 prijateljev iz Srbije. V soboto dopoldne so obiskali KIL, kjer so si ogledali proizvodnjo, delovno organizacijo pa jim je predstavil direktor Franjo Tilinger. V soboto zvečer pa je bil v osnovnošolskem centru v Žalcu prisrčen kulturni spored. V nedeljo sta občino obiskali delegaciji SZDL Srbije in Slovenije. Po ogledu jame Pekel so obiskali še Šmiglovo židnico. Na sliki vidimo prijatelje iz Srbije in njihove gostitelje med obiskom v Keramični industriji Liboje.

JANEZ VEDENIK

V Titovem Velenju 65 gostov

V Titovem Velenju so ob letošnjem vlakom Bratstva in enotnosti sprejeli 65 gostov in delegacijo pobratene mesta Vrnjačka Banja. Ob prihodu jim je zaplesala folklorna skupina Koleda, zaigrala godba na pihala, spregovoril predsednik občinske skupščine Janez Basle, postregli pa so jim s kruhom in soljo. Na sliki: Meletova družina je bila med vojno izgnana, zdaj pa je sprejela in pozdravila nekdanje prijatelje iz Srbije!

LOJZE OJSTERSEK

Prišli so gostje iz Arilja, Lazarevca in Požega

Pri Trogarjevih v Mozirju bi takšen skupinski posnetek prijateljstva z Budimović, Ilič in Džordžom Vasiljevičom posneli tudi kdaj drugič, ne le ob prihodu vlaka bratstva. Vezi, stkane med 1942 in 1945. letom v Kruševcu se ohranjajo skozi vse leto, med vsemi, sedaj tudi že s tretjo generacijo. V Sloveniji ali Srbiji, vsako leto se vidi, vsako leto se prijateljstvo še bolj utrjuje. Na srečanjih ob prihodu vlaka bratstva pa si imata največ povedati Pavla Trogar, danes aktivistka na področju telesne kulture v Mozirju, tudi dobitnica Bloudkovega priznanja in Ljubinka Budimović, katere

družina iz Kruševca je Pavli Trogarjevi z očetom, materjo, sestro in bratom, z odprtim srcem ponudila dom do konca vojne. Vsi so morali delati, da so se preživeli, vse so si delili, skratka bili so ena družina. Tako je tudi danes.

Podobno vzdušje je bilo tudi pri vseh ostalih družinah v občini Mozirje, kjer so odprtih rok sprejeli 21 udeležencev letošnjega vlaka. Tako je bilo tudi v delovnih organizacijah, na kmetiji Rženičnik v Smihelu, na sprejemu pri predsedniku skupščine občine Lojzetu Plazniku, povsod, kamor so gostje

prišli na obisk ali sprejem. Se posebno svečano je bilo v Prosvetnem domu v Mozirju, kjer so pionirji in mladinci, pevski zbor Prosvetnega društva Mozirje in predstavniki skupščine občine in družbeno političnih organizacij pripravili akademijo ob Dnevu izgnancev. Vzdušje in hvaležnost Mozirjanov srbskim bratom najbolje opisujejo besede pisatelja Frana Roša, s katerimi je predsednik SO Mozirje Lojze Plaznik zaključil svoj govor na svečani akademiji: »Hvala ti, veliko bratsko srbsko srce!«

RADO PANTELIC

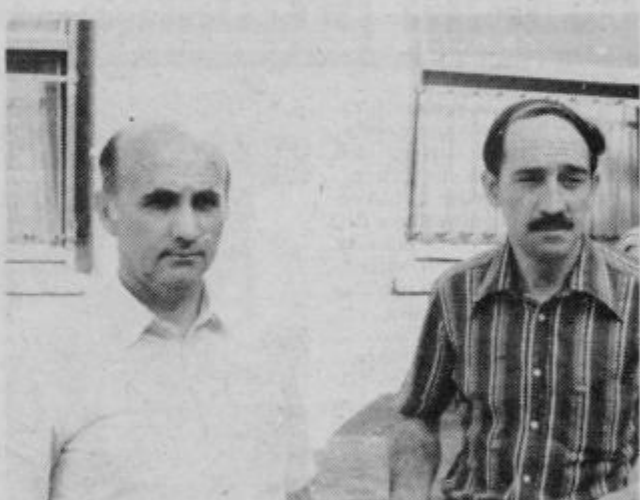
Po slovensko pri Palirju

Delegacija 34 občanov in predstavnikov družbenopolitičnih organizacij iz pobratene občine Trstenik je svoje potovanje z vlaka Bratstva in enotnosti prekinila v Laškem, kjer so jih s slovenskimi plesi in pesnimi pozdravili najmlajši in gostitelji.

Potem, ko so petek in soboto preživeli z gostitelji in njihovimi družinami, so jim v nedeljo loščani pripravili pravo kmečko gostijo pri Palirju nad Marija Gradcem. Dolga miza je bila težko obložena z najrazličnejšimi kmečnimi specialitetami. Folklorna skupina Anton Tanc iz Marija Gradca pa je skozi ples prikazala celo vrsto kmečkih običajev od kožubanja, likofa do povster tanca. Veselica, kjer se je slovenskim vižam pridružila še srbska pesem je poč kozolcem trajala do poznih nočnih ur.

Naslednji dan so si gostje ogledali še Pivovarno Laško, opoldne pa so jih predstavniki družbenopolitičnih organizacij laške občine povabili na skupno kosilo, kjer so jim podelili tudi spominke.

VVE

Plodno sodelovanje Aera in Mladosti

Glavna pokroviteljka letošnjega vlaka sta bili poleg Republiške konference SZDL Slovenije delovni organizaciji Aero iz Celja in Mladost iz Čuprije. Med obema delovnimi organizacijama se je začelo sodelovanje okoli leta 1970, ko so zgradili obrat Morava za samolepilne etikete. Tokrat sta bila gosta v Celju poleg 52 članov kolektiva tudi direktor toz Morava Milan Mihajlovič (levo) in glavni direktor DO Mladost Čurpija Petar Branković (desno). Pogovori so bili konkretni, saj bo že verjetno jeseni prišlo še do tesnejšega sodelovanja med obema delovnimi organizacijama.

Delo, pesem in prijateljstvo

Mlad delavci na ZMDA Kozjansko 83

Kozjansko je ponovno oživilo in se pomladilo. V brigadirskem naselju Jože Perčič v Senti vidu pri Planini so se v nedeljo dopoldne na zbornem mestu zbrale brigade iz Novega Sada, Srebrenice, Beograda in Zagreba ter iz Ljubljane in Trebinja. Te združene brigade, katerih komandant je Samo Fakin, so kot naznanilke brigadirskega poletja dale obljubo, da bodo v štirih tednih bivanja na Kozjanskem izpolnile vse norme. V glavnem so to mladi, 145 jih je, iz združenega dela, ki bodo znali krepko poprijeti za delo, njihove moči in sposobnosti pa so še toliko bolj dobrodošle na začetku sezone, ker bo potrebno poprijeti za delo pri urejanju brigadirskega doma. Ena brigada v teh dneh že odhaja na delovišča v sevniško občino, večina brigadirjev pa dela na območju krajevne skupnosti Planina.

Smisel letošnje akcije bo predvsem v poglobljanju vezi med krajanji in mladimi iz krajev, kjer bodo brigade delale. Mladi si želijo navezati čimveč stikov z ljudmi in jim tudi priskočiti na pomoč pri njihovem delu. Prav tako si želijo, so poudarili, da bi naleteli na pomoč in razumevanje organizacij združenega

dela laške, sevniške in šentjurske občine, ki bi jim morala lahko odstopile kakršnekoli material za dogradnjo in ureditev doma ter naselja. Iz šentjurskega Alpasa bodo, na primer, dobili cevi, ki jih bodo brigadirji uporabili pri ureditvi športnega igrišča.

O raznovrstnih oblikah po-

moči, sodelovanja in prijateljstva je uvodoma govoril Martin Košir, sekretar republiškega komiteja za splošni ljudski odpor in družbeno samozaščito, potem ko so se brigadirski prapori za minuto sklonili k tlom, v znak spoštovanja za umrlim Francem Leskoškom-Luko.

Ob prisotnosti gostov vseh treh občin, vlaka bratstva in enotnosti in s šentjursko občino pobratene Uzičke Požege, je delovišča predal mladim Bojan Zlender, sekretar republiške konference ZSMS.

MATEJA PODJED

Le dež lahko izboljša oskrbo z vodo v Celju

V Celju že nekaj časa primanjkuje vode. Pomanjkanje je najbolj občutno v višjih nadstropjih preko dneva, ko je poraba vode največja, ter na obrobju mesta v Lokrovcu in Bukovžlaku. Na osnovni šoli Frana Roša voda presahne že okoli 11. ure dopoldan, saj je ta šola na najvišjem delu Golovca.

Kot nam je povedal predstavnik temeljne organizacije Vodovod celjskega komunalnega podjetja Erih Poljanec, je razlog za pomanjkanje vode dolgotrajno sušno obdobje, ki je povzročilo, da je talnica v Medlogu izredno nizka in je skoraj ni več mogoče črpati. Da bi bilo vode za vse dovolj, bi moralo vztrajno in močno deževati vsaj dva dni.

MBP

Nov rudniški jašek ključ razvoja rudnika

V Prelogah so proslavili delovno zmago velenjskih rudarjev

V soboto dopoldan so v velenjskem rudniku lignita v novem jašku v Prelogah opravili v globini 407 metrov zadnji preboj in povežali novi jašek z rovi, ki vodijo do že odkritih 85 milijonov ton premoga.

Novozgrajeni jašek, ki ga bo potrebno še opremiti, je pomembna pridobitev oziroma ključna za nadaljnji razvoj velenjskega rudnika. Rudarji bodo namreč lahko začeli izkoriščati zalogo, ki zagotavljajo do leta 2005 ali celo do 2015 letni izkop 4,7 milijonov ton premoga.

Jašek pomeni pomemben delovni uspeh tudi za izvajalce del, rudarje iz zasavskega REK-a Edvard Kardelj. Kljub težavam in eksploziji metana, ki je zahtevala tri žrtve in za deset mesecev zavrla dela, so skupali 407 metrov globok jašek, ki sega 42 metrov pod morsko višino. Izkopati so morali 30.000 kubičnih metrov zemlje, vgradili pa so približno 6.000 kubičnih metrov betona, 1.000 ton železa, 1.000 kubičnih metrov injicirne mase in še precej drugega materiala. Čeprav so doslej izkopali ali poglobili že 36 rudniških jaškov, je bil ta, v Prelogah, doslej najzahtevnejši. Uspeh je še toliko večji, ker so vse delo opravili z lastnim znanjem in tehnologijo.

Gradnja vhodnega jaška je do sedaj stala 290 milijonov dinarjev, računajo pa, da bodo vsa rudarska dela veljala približno 360 milijonov dinarjev. Prav toliko pa bo potrebno odšteti še za preostale druge rudniške objekte.

Prve tone premoga bodo iz jaška v Prelogah pripeljali čez približno dve leti, vse objekte pa naj bi na novo lokacijo prestavili do leta 1987.

● Osebnostno pričakujem, da bo inštitut pravobranilstva zaživel kot celota. Poskušali pa bomo zagotoviti, da bi del reševanja problemov prenesli na področja, kjer se lahko najprej rešujejo.

● Metoda dela bo odvisna od dogovora z občinami, menim pa, da jo bo v primerjavi s sedanjo treba spremeniti in se predvsem bolj približati problemom posameznih občin.

MILENA B. POKLIČ

Pravobranilstvo mora delovati kot celota

Albin Cocej - družbeni pravobranilec samoupravljanja

Zbori celjske občinske skupščine so soglašali z imenovanjem Albina Coceja za družbenega pravobranilca samoupravljanja. Dosedanji pravobranilec Rudija Peperka so v občinski celjskega območja že razrešili, o Albinu Coceju pa se bodo odločali ta mesec.

Albin Cocej, dosedaj podpredsednik OSS Celje, je ekonomist, zato je morda marsikoga presenetilo njegovo imenovanje za družbenega pravobranilca samoupravljanja. Odločitev pa je dovolj logična, saj v republiških analizah ugotavljajo, da je že sedaj bilo okoli 40 odstotkov nalog pravobranilstva vezanih na družbeno ekonomske odnose. V republiki je tudi dogovor, da je potrebno zmanjšati obseg del na področju delovnih razmerij, saj lahko vprašanja s tega področja uspešno rešujejo v organizacijah združenega dela samoupravne delavske kontrole in disciplinske komisije. Z obujanjem pravne pomoči delavcem pri

praviljanja. Obločitev pa je dovolj logična, saj v republiških analizah ugotavljajo, da je že sedaj bilo okoli 40 odstotkov nalog pravobranilstva vezanih na družbeno ekonomske odnose. V republiki je tudi dogovor, da je potrebno zmanjšati obseg del na področju delovnih razmerij, saj lahko vprašanja s tega področja uspešno rešujejo v organizacijah združenega dela samoupravne delavske kontrole in disciplinske komisije. Z obujanjem pravne pomoči delavcem pri

občinskih organizacijah Zveze sindikatov Slovenije bi naj prav tako zmanjšali tovrstne pobude delavcev pravobranilstvu.

Kaj pričakuje Albin Cocej in kako namerava opravljati funkcijo družbenega pravobranilca samoupravljanja?

● Okrepiti nameravam aktivnost pravobranilca na področju celovitega spremljanja zaščite družbene lastnine, še posebej na področju prihodkovnih in dohodkovnih odnosov, področju cen

in odnosov med temeljnimi organizacijami združenega dela.

● Zagotoviti želim, da bo pravobranilstvo delovalo timsko in preventivno, da bi lahko reševali probleme v organizacijah združenega dela in v občini celovito.

● Pričakujem dobro sodelovanje z delegatsko in občinsko strukturo v posameznih občinah, ki morajo biti v enakovrednem položaju. Približati se je treba OZD in tam ugotavljati težave ter

Ob koncu razstave podelili priznanja

V Mozirju so v soboto zaprli vrata 1. obrtne razstave, ki so jo v tednu dni obiskali skoraj vsi predstavniki obrtnih združenj Slovenije, gospodarstveniki, predstavniki občinske uprave in družbeno političnih organizacij in večina prebivalcev mozirske občine.

Ob zaključku te uspele predstavitve zmožnosti obrti so podelili tudi priznanja za dolgoletno in požrtvovalno delo pri Obrtnem združenju, ki so jih prejeli Herman Remic, Martin Aubrecht in Stane Filčič, priznanja za inovacijske dosežke pa so prejeli Mirko Cigale iz Nazarja, Toni Rifelj iz Gornjega Grada, Martin Remic iz Krašnje, Jože Melanšek iz Zalca in Herman Remic iz Nazarja.

Vili Marovt, predsednik Obrtnega združenja Mozirje je takole ocenil razstavo: »Razstava je uspela in pomeni nov dokaz organiziranosti, zavesti in poslovnega duha obrtnikov. Veliko novih proizvodov, veliko nadome-

stil uvoza in veliko izvoznih artiklov, v besedah pa tudi pripravljenost organizacij združenega dela po sodelovanju dajo upati, da bo obrt še bolj zaživel. Pristojni za razvoj gospodarstva v občini so nam obljubili še več podpore, na skupnem sestanku izvršnega sveta občine in obrtnega združenja pa smo sklenili, da bomo razstavo ponovili čez tri leta.

RADO PANTELIC

POGLED V SVET S KOVINOTEHNO

Ključni gospodarski problemi

V Jugoslaviji zaseda zdaj največja in najpomembnejša mednarodna konferenca po prvem vrhunskem sestanku neuvrščenih 1961. leta - UNCTAD. Ta angleška kratica za konferenco Združenih narodov za trgovino in razvoj zdaj zbujajo pozornost širom po svetu: 166 držav je članic UNCTAD, UNCTAD pa je pravzaprav edina organizacija v okviru Združenih narodov, ki ni namenjena obravnavanju samo določenega izseka dejavnosti, marveč zajema široka območja svetovnega gospodarstva.

To pomeni, da zasedanje UNCTAD v Beogradu omogoča, da pridejo na dnevni red v enomesečnem delu domala vsi ključni problemi gospodarstva sodobnega sveta. Teh pa ni malo. Beseda kriza, kadar je govor o svetovnem gospodarstvu, je na žalost postala kar udomačena. Dokaj splošno veljavno v javnem mnenju je tudi, da je kriza svetovna, se pravi, da se v posameznih državah kaže različno intenzivno, da pa je vseeno splošna, da takšne ali drugačne posledice čuti vsaka država. Pri tej je huje z inflacijo, pri oni z zadolžitvijo na tujem, pri tretji z brezposelnostjo.

Znano je tudi že dolgo časa, da so

najhuje prizadete države v razvoju. Skupni dolgovi manj in najmanj gospodarsko razvitih dežel se že bližajo 700 milijardam dolarjev. Ker veljajo v mednarodnih finančnih odnosih tako imenovane gibljive obresti, so izračunali, da en odstotek višje obresti pomenijo dodatno breme šestih milijard dolarjev.

Piše
Jože Šircelj

jev. Obresti pa so visoke in za zdaj prej rastejo kot padajo.

Hkrati v celoti nazaduje plačilna sposobnost držav v razvoju. Svetovna trgovina je že sama po sebi v zastoju. Teže je izvažati, dražje je uvažati. V posameznih gospodarstvih se je na široko razpasel protekcionizem, se pravi varovanje domače proizvodnje po vsej sili.

Ker nesreča ne pride nikoli sama, ob na splošno strmo rastoči inflaciji hkrati nazadujejo cene surovin, ki so za veliko večino držav v razvoju pretežni ali celo edini vir deviz. Tako so realne cene surovin zdaj na najnižji ravni od leta 1950 naprej, pri nekaterih pa najnižje v

zadnje pol stoletja.

Pri iskanju izhoda iz svetovne gospodarske krize, ki ima razumljivo tudi globoke socialne, pa tudi politične posledice, imamo opravka pravzaprav z dvema osnovnima stališčema. Prvo, ki je izraz gospodarsko razvitega zahodnega sveta na čelu z ZDA, se glasi: kažejo se prvi znaki oživljanja gospodarstva, zlasti se v ZDA. Ta obnova lahko postane lokomotiva, ki bo potegnila za seboj gospodarsko oživljanje v drugih državah. Poenostavljeno rečeno: lokomotiva in vagoni.

Drugo stališče sloni na rahli ali izraziti nejeveri v to, da oživljanje gospodarstva v zahodnem razvitem svetu je samo po sebi pomeni olajšanje in spodbudo za gospodarstvo dežel v razvoju. Od tod stališče: oživljanje prav, toda storiti je treba odločne, stvarne ukrepe v dobro držav v razvoju, spreminjati tudi sistem mednarodnih gospodarskih in denarnih odnosov - kakaj kriza je nastala zaradi neustreznosti, zastarelosti sistema.

Okrog teh glavnih smeri razmišljanja bo po vsem videzu potekala ključna debata na ključnem zasedanju UNCTAD v Beogradu.

NOVI **KIH**

JANEZ VEDENIK

Elkroj

Praznik Vojnika in Škofje vasi

V nedeljo, 12. junija, bodo na področju dveh krajevnih skupnosti Vojnika in Škofje vasi (praznujejo vedno skupaj izmenoma v drugem kraju) začeli s prireditvami ob letošnjem krajevnem prazniku. Tako bodo ob 19. uri v Vojniku pred šolo pripravili veseli večer KS Vojnik. V ponedeljek bodo športna tekmovanja in otvoritev razstave likovnih del, v torek bodo nadaljevali s športnimi prireditvami v Škofji vasi (namizni tenis, mali nogomet), v sredo pa bo otvoritev dveh cest Bratov Jančar v Vojniku in Vojnik-Šmartno, zvečer pa bo še tekmovanje v streljanju v Škofji vasi. Tudi v četrtek bo otvoritev cest Rove, Male Dole, Črešnjevca (Križšče Jankove), v petek pa otvoritev vodovoda v Arclinu. Osrednja proslava krajevnega praznika bo v soboto, 18. junija ob 14. uri, ko bo slavnostna seja organov KS in DPO Vojnik - Škofja vas, zatem koncert godbe na pihala iz Malih Dol in podelitev državnih ter krajevnih priznanj s kulturnim programom pri Dobrotiškovih parizanskih kmetiji. Igral bo ansambel Francija Pogladiča.

T. VRABL

Pozdrav Sončnemu vlaku v Celju

Otroci z zastavicami, godba na pihala z glasbo in številni krajski z rokami, dvignjenimi v pozdrav, so v nedeljo pričakali prihod »Sončnega vlaka« na železniško postajo v Celju. Preko 550 potnikov, invalidov iz sedmih evropskih držav, je v imenu Celja pozdravil podpredsednik izvršnega sveta Janko Poklič.

Pobudo za potovanje invalidov po evropskih državah je že leta 1962 dal avstrijski Rdeči križ. Za večino potnikov je to edina priložnost za potovanje po evropskih državah. Letos so obiskali ZRN, Svico, Liechtenstein, Jugoslavijo in Avstrijo. Med potniki je bilo tudi 10 Jugoslovancev.

V Celju republiško srečanje otroških folklornih skupin

Folklor vse bolj navdušuje tudi mladi rod, zato se ni bati, da bi stari ljudski plesi izumrli. Folklorna dejavnost med osnovnošolsko mladino se je v Sloveniji razmahnila tudi potem, ko so mentorji skupin obiskovali strokovne seminarje na to temo.

Kakšni so rezultati njihovega skupnega dela in prizadevanj, si bomo lahko ogledali v soboto, 11. junija ob 17. uri v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju, kjer bo potekalo republiško srečanje otroških folklornih skupin, ki se bodo v Celju predstavile prvič. Nastopilo bo devet skupin iz različnih krajev Slovenije, med njimi pa bodo nastopili še osnovnošolci iz Trsta z rajalnimi igrami. Z našega območja se bodo občinstvu predstavili učenci osnovne šole Ivan Kovačič-Efenka s kozjanskimi plesi.

MP

30 let krvodajalstva v Laškem

Občinski odbor rdečega križa v Laškem praznuje te dni 30-letnico krvodajalstva. Proslava je bila v nedeljo. Sodelovali so učenci laških osnovnih šol. Rdeči križ Slovenije pa je podelil zlate znake posameznikom in delovnim organizacijam, ki so si najbolj prizadevali za razvoj krvodajalstva v občini. Krajevni odbori rdečega križa pa bodo v prihodnjih dneh podelili priznanja tudi najpogostejšim krvodajalcem. V nedeljo so odprli tudi razstavo o dejavnosti rdečega križa ter filatelistično razstavo »Rdeči križ v svetu«. Razstava je v Weichselbergerjevem dvorcu v Laškem in in bo na ogled do konca tedna.

VVE

Krajski Šmartnega slavili s cestami

Prvi cesti iz občinskega samopriskpevka sta odprli

Krajski krajevnih skupnosti Šmartno v Rožni dolini pri Celju so v soboto praznovali krajevni praznik. Namečili so ga spominu na dan, ko je bil pred 40 leti na domačiji pri Zagarjevih sestanek aktivistov osvobodilne fronte za celjsko-štajersko območje.

Prireditve so se pričele v soboto popoldne s slavnostno otvoritvijo dveh obnovljenih in asfaltiranih cest. To sta krajevni cesti Lopata-Sentjungert v dolžini dveh kilometrov in pol ter cesta Šmartno-Pepelno v dolžini kilometra in pol. Do konca leta naj bi asfaltirali tudi cesto Šmartno-Otemno v dolžini enega kilometra. Vse tri

ceste so iz programa tretjega občinskega samopriskpevka, njihova skupna predračunska vrednost presega 200 tisoč dinarjev.

Po tem delovnem uspehu so krajski nadaljevali proslavo praznika na domačiji Zagar. V kulturnem programu so sodelovali moški pevski zbor, folklorna skupina in recitatorji tamkajšnjega kulturnega društva. Ob tej priložnosti so podelili bronasta priznanja najzaslužnejšim krajanom in jubilejne značke aktivistom osvobodilne fronte, ki so se udeležili prvega sestanka pred 40. leti.

VVE

Peter Hlastec

V njegovem domačem kraju, na katerega je bil navezan z vsem srcem, so minuli teden z globokim spoštovanjem in najvišji častni položili k poslednjemu počitku Petra Hlasteca. Njegovo srce je zastalo sredi dela, ki mu je bil Peter Hlastec vselej do konca predan. Dan poprej je še predsedoval občinskemu odboru zveze združenj borcev NOV Sentjur. Skupaj s svojimi tovariši se je odločil o nalogah, ki jih bo še potrebnost opravi. Vselej je bil odločen in dosleden do stvari in nalog, ki so mu bile zaupane in s to svojo neomajno odločnostjo je tudi zadnja leta, čeprav se je bil že upokojil, bil bitko za izgradnjo socialistične revolucije. S svojim nenehnim delom je potiskal v ozadje tudi bolezen, ki ga je s smrtjo prehitela le nekaj dni pred njegovim 62. rojstnim dnevom.

Kalil se je v najtežjih dneh naše revolucije in veliko neizpolnjenih idej za nadaljnji boj je leglo z njim v domačo zemljo. To pa zavezuje druge, da bodo delo tovariša Petra nadaljevali.

Njegova politična aktivnost se je začela že leta 1941, ko je postal član osvobodilnega odbora na Ponikvi in ko mu je bila zaupana posebna naloga za organiziranje napredne mladine. Postal je član SKOJ-a in še istega

leta je prevzel funkcijo sekretarja grupe SKOJ-a. Na predlog takratnega terenskega aktivističnega pokrajinskega komiteja KPS je bil zaposlen kot pismonoša na Pohikvi, s posebno nalogo, da pregleda in uničuje pošto, ki jo je sprejemala žandarmerija. Toda zaradi izdajstva je bil aretiran. Začela so se zasliševanja po zapori, mučenja in pretepanja. Peter pa je molčal. Besni gestapo se je še huje maščeval. Peter Hlastec je moral trpeti v ta-

boriščih Mathausen in Dachau.

Izčrpan od dolgih let trpljenja se je leta 1945 vrnil v svoj domači kraj. Še bolj prepričan v pridobitve revolucije se je tudi sam takoj vključil v povojno izgradnjo na številnih področjih. Kot komunist, nenehni bорец in vselej tovariš je zmagoval mnoge zaupane funkcije v občini in tudi izven nje. Med drugim je bil tudi prvi predsednik občine Sentjur. Od leta 1965 do 1970 si je kot direktor Kmetijskega kombinata Sentjur prizadeval za napredek kmetijstva v občini. Bil je tudi poslanec gospodarskega zbora skupščine SRS in član republiškega odbora ZZB NOV in predsednik občinske organizacije ZZB NOV.

Nikoli ni rad govoril o sebi. Bolj zadovoljen je bil, če je videl, da so njegova prizadevanja padla na plodna tla. O njegovi aktivnosti najbolj zgovorno pričajo številna visoka in najvišja odlikovanja in priznanja, med katerimi je tudi medalja zasluga za narod, orden dela s srebrnim vencem, orden za vojaške zasluge s srebrnim mečem, odličje narodne fronte Jugoslavije, zlata značka OF Slovenije in številna občinska priznanja.

Tovariš Peter, hvala za vse, kar si naredil! MATEJA PODJED

Na tujem višje cene libojskih izdelkov

V libojski keramični industriji so v letošnjih prvih štirih mesecih izdelali za enajst odstotkov več keramičnih izdelkov kot v enakem lanskem obdobju, pri tem pa je bil velik del proizvodnje namenjen izvozu. Pohvalno je zlasti to, da na tujem, tudi v zahodnih državah, dosegajo ugodnejše cene kot na domačih tržiščih. Vodja komercialne službe Marjan Filipič pravi, da je dobra prodaja na tujem rezultat odlične kakovosti in sodobnih designov. Sicer pa že podatek, da so aprila izvozili kar polovico proizvodnje keramičnih izdelkov, marsikaj pove.

V proizvodnji grafita je bilo nekoliko več težav in zastavljenih nalog niso v celoti uresnili. Deloma je krivda v tem, da gre za specifično vrsto proizvodnje, deloma pa tudi v visokem odstotku bolniškega staleža. Sicer pa v tem delu proizvodnje ni bilo težav z reproductivnim materialom. Težava je tudi v tem, da so cene grafitnih izdelkov preizkušne. Teh izdelkov tudi niso izvažali, tako da se tozid Grafit opira na izvoz tozida Keramika ter na devizno participacijo domačih kupcev. V tozidu Keramika pa ugotavljajo, da se je proizvodnja povečala, prav tako pa tudi prodaja.

JANEZ VEDENIK

Cicibani niso od muh

V celjskih vrtcih je bil mesec maj še posebno ustvarjalni, pester in delaven. Drobnji prstki so ob skrbni pomoči tovarišic vzgojiteljic izoblikovali neštete predmete, narisali živopisne risbe, iz rabljenih predmetov naredili nove, drugačne, izvirne. Vrtnarili so, na sprehodih nabirali poljsko in travniško cvetje in ga potem uredili v čudovitih cvetličnih aranžmajih. Vmes pa so še veselo prepevali, se naučili veliko pesmic in zaigrali na instrumentih, ki so jih naredili sami. Seveda so se tudi veliko igrali kot se to v vrtcu spodobi.

Svoje izdelke so v enotah celjskih vrtcev tudi razstavili in medse povabili starše, da vidijo, da cicibani v vrtcih niso od muh. Posnetek pa je nastal v vrtcu Anice Černejeve v Kajuhovi ulici.

M. A.

Drago Perc

Delavci Konusa in občani Slovenskih Konjic so se poslovili od dolgoletnega direktorja in častnega občana Draga Perca. Med njimi je prebil 18 let delovnega življenja, prepolnega življenjskega zagona, dajanja in ustvarjanja.

Družbena potreba in njegova sposobnost ter preverjenost so ga napotile v Slovenske Konjice januarja leta 1953. Naloga, ki so ga čakale, niso bile lahke. Lotil se jih je zagnano, na nov način in z uspehi. Pri tem je imel vedno pred očmi le Konus, njegovo uveljavljanje. Z osebnim pobudo, z življenjem za delo in za Konus, kjer ni poznal odmora, je urenil celotno zgradbo, ki je urenila celo široko perspektivo različnih razvojnih in proizvodnih smeri. Bil je pobudnik združevanja, ker je bil prepričan, da je v tem izhod iz drobnjakarstva, visokih stroškov ter nerentabilnosti. Tako se je v tem delu Slovenije raz-

drobljeno usnjarstvo v letih 1959 do 1966 združevalo, si razdelilo proizvodne programe in posodobilo delovne postopke.

Drago Perc je gledal stari Konus, ki je bil usmerjen samo v usnjarjenje, drugače. Vedel je, da je potrebna njegova preobrazba, da so za to potrebne nove moči in ideje. Tako je že takrat Konus prešel iz usnjarne v usnarsko predelovalno industrijo. Tako so bili storjeni zametki prenove, na katerih so Konusovi delavci lahko gradili dalje, tudi ko je Drago Perc odšel.

Drago Perc pa ni bil le direktor Konusa. Njegova široka razgledanost ter družbena zavest sta omogočali koristno poseganje tudi izven kroga podjetja - v krajevni skupnosti, v občini in regiji. Bil je neolčljiv del razvoja Konusa in občine in v tem ne bo spomin nanj nikoli izbrisana.

Recital obetajoče violinistke

KLEMENTINA PLETERSKI je imela v petek, 27. maja v Narodnem domu uspel večer violinske glasbe. Bila je učenka violine na celjski glasbeni šoli v razredu prof. Marvina. Ze tedaj je kazala izrazito muzikalnost povezano z izjemno vztrajnostjo. Študij violine nadaljuje na Srednji glasbeni šoli v Ljubljani pri prof. Veroneku. Tu namerna v kratkem diplomirati ter nadaljevati študij violine na Akademiji za glasbo. Kot pripravo za svojo diplomsko se je odločila za samostojni nastop.

V prvem delu Sonata francoskega baročnega mojstra Leclair-a, dva stavka iz Bachove Sonate v g molu za solo-violino ter Paganinijeva Sonatina v A duru z varijacijami. V drugem delu je bil Intermezzo romantique Lu-

cijana Marije Škerjanca z zahtevnim klavirskim partom ter Mendelssohnov znani Koncert za violino in orkester v e molu. Torej program, ki bi bil lahko v čast zrelemu virtuozu.

Klementinin nastop ni nikogar razočaral. Skromno, vendar samozavestno je potegnila z lokom po svojem zelo zvanečem instrumentu ter pritegnila kar dovolj številno občinstvo. Pokazala je lepo dospelost v tehniki kot tudi v muzikalnem izrazu. Najlepše so ji uspeli sprevni stavki kot n.p.r. Sarabanda, Bachov adagio ali Mendelssohnov Andante itd. Tam je bilo mnogo topline in lepega muziciranja. Stavki z močnim povdankom na tehničnih zahtevah, s pasažami in oktavami so bili mestoma nekoliko negotovi, kar pa ni bistveno kvarilo celotnega

vtisa. Izvajanje mladega obetajočega glasbenika pač ne moremo in ne smemo ocenjevati z merili kot koncert preizkušenega mojstra.

Spominjamo se klavirskega večera pianista Hinka Haasa, ki je začel svojo umetniško pot s samostojnim koncertom v Celju ter uspešno končal študij v razredu prof. Dubravke Tomšič na Akademiji v Ljubljani. Podobno pot opazujemo pri Klementini Pleterski, ki je s samostojnim recitalom korajžno stopila na koncertni oder ter obeta izpolniti svoja in naša pričakovanja, na katera bomo vsi Celjani ponosni.

Klavirsko spremljavo je oskrbela spretno in z dobrim okusom Velislava Palečkova-Popovska, prof. na Srednji glasbeni šoli v Ljubljani. EGON KUNEJ

Knjiga v Mozirju se vse bolj uveljavlja

Z literarnim večerom profesorja Jara Dolarja, ki je o zgodovini ter nastanku knjige in pisave, ter s priložnostno razstavo knjig so prejšnji teden v Mozirju proslavili 10. obletnico delovanja Občinske matične knjižnice v Mozirju. Tako so na najprimernejši način proslavili jubilej ustanove, katere članom je v desetih letih uspelo uveljaviti knjigo na vsem območju mozirske občine. Na policah knjižnice je danes 18.300 knjig, od 250 bralcev, kolikor jih je bilo pred desetimi leti, se je število rednih članov povzpelo na 2.600. Knjigo so približali najbolj oddaljenim domovom, saj je v dolini poleg matične knjižnice še sedem izposojevalnic. Knjižničarke pod vodstvom Ane Lamut skrbijo tudi za najmlajše, ki jih razveseljujejo z urami pravljic.

R. PANTELIC

Komorni zbor v Singenu

Danes je v zgodnjih jutranjih urah odpotoval Komorni moški zbor Celje pod vodstvom prof. Vida Marcena v Singen (nad jugozah. krakom Bodenskega jezera), kjer bo gost pevskega zbora Madrigalchor tamkajšnje topilnice in valjarne Aluminium Walzwerke Singen.

Komorni moški zbor vrača s tem lanski obisk nemškega pevskega zbora v Celju, v okviru že nekaj let starih prijateljskih vezi med celjskimi sindikati in sindikatom kovinarjev (Industriegewerkschaft Mettal) v Singenu.

Jutri ob 10. uri bo KMZ sprejel nadžupan mesta Singen, v soboto dopoldne bo v družbi pevskega zbora-gostitelja nastopil na mestnem trgu v Singenu, zvečer pa s samostojnim koncertom skladb slovenskih in jugoslovanskih skladateljev v gimnazijski koncertni dvorani. GUSTAV GROBELNIK

Kulturna gradbinijada v Celju

Pokrovitelj 5. srečanja je Ingrad

V Celju poteka kulturno srečanje gradbenih delavcev Slovenije. Na tej vsakoletni prireditvi, katere pokrovitelj je republiški odbor sindikata gradbenih delavcev Slovenije, organizator pa letos Ingrad Celje, se bo predstavilo 23 delovnih organizacij s področja gradbeništva, oziroma 470 udeležencev.

Odlika tridnevne prireditve, ki bo sklenjena jutri, je predvsem v žanrski pestrosti sodelujočih. S svojimi deli se predstavlja 40 likovnikov, 6 izdelovalcev tapiserij, 16 fotografov, 32 literatov, 4 recitacijske skupine, folklor, 8 pevskih zborov, oktet, pihalna godba in 3 instrumentalni ansambli. Za jutri ob 15. uri pa je napovedan še promenačni koncert pihalnega orkestra na Tomšičevem trgu v

Celju, pred tem pa bo stekla okrogla miza z naslovom "Človek-delo-kultura". Gre torej za srečanje delavcev, ki jim je lepota izražanja v najrazličnejši obliki, še posebej pri srcu. Kulturno ustvarjanje pa je med gradbeniki vselej živo, kakor je še danes živa pred petimi leti dana pobuda za organiziranje te kulturne gradbinijade. Kvaliteta del sodelujočih je

iz leta v leto večja, dela sodelujočih pa vse bolj vsebinsko in oblikovno celovito izražena. Prav tako je viden razpon v množičnosti sodelujočih in kar je enako pomembno, tudi vse večji interes za kulturno bogatitev srečanja gradbenih delavcev. In čeprav so ti delavci amaterji, se z marsikaterim delom že močno približujejo profesionalni ravni, k čemer jim doprinašajo občasna srečanja s poklicnimi kulturnimi delavci, ki se radi odzovejo njihovega vabilu. Zelja vseh sodelujočih na letošnjem srečanju pa je, da bi se po njih ravnali še drugi.

MATEJA PODJED

KOFIL FILTER

filter za čiščenje zraka
uporablja se za odpraševanje
v vseh vrstah industrije

KONUS

Konus
Slovenske Konjice

ANGELOS BAŠ

44

SAVINJSKI SPLAVARJI

od začetka 20. stoletja do 1941

Ko so savinjski (in dravski) splavarji prihajali v mesta, kamor je šel njihov izvoz, ali ko so se vračali domov, so imeli dovolj priložnosti, da so zvedeli za takšen krst in ga začeli tudi sami izvajati. Pri savinjskih splavarjih je bila sredi 19. stoletja ta šega izoblikovana približno tako, kakor je danes razvidna iz ohranjenega ustnega izročila.

Če je za krst na avstrijskih donavskih ladjah zapisana misel, da pomeni sprejem med odrasle može ali v t. i. moške združbe, pa menimo, da gre v tem primeru kakor tudi v primeru savinjskih splavarjev v resnici za sprejem v določeno poklicno skupnost. Sprejem v moško združbo bi bil sodil v domače okolje in bi ne bil zadeval samo določene vrste splavarjev. Krst na Rugvici ne kaže samo na širše ozemlje, kjer je bila ta šega prej v veljavi kakor pri savinjskih splavarjih, in hkrati tudi na čas, po katerem jo je bilo mogoče prevzeti, temveč kaže prav tako na to, da se je od tega kraja naprej začelo odgovornejše splavarsko delo, kakršnega niso opravljali tisti splavarji, ki so šli od tam domov in niso bili krščeni. Pomembnejša splavarska vožnja ali tista, ki so v njej sodelovali krščeni splavarji, je bila tista, ki je šele sledila. Še drugače povedano: krščeni splavarji so bili tisti, ki so bili v celoti zmogni splavarskega dela, ki so vozili tudi od Rugvice naprej in ki so bili krščeni,

v nasprotju s tistimi, ki jim ta zmožnost ni bila potrjena in ki niso vozili kot »Mitrovčani«. Edinole ti so torej steli za zadosti popolne splavarje, vstop v njihovo skupnost pa je označeval krst.

Pri dravskih splavarjih je bila podoba nekoliko drugačna. Dubrava ni pri splavarskem krstu pomenila enake ločnice kakor Rugvica. Vožnja do Dubrave ni bila nič manj težavna in odgovorna kakor vožnja od tod naprej. Ali: kdor je pripehjal do Dubrave, je prebil preskušnjo za dovolj zmognega splavarja. Tako je krst v Dubravi - bili so ga deležni vsi splavarji, ki so pripehjali do tega kraja, se pravi vsi slovenski dravski splavarji - potrjeval zadostno izurjenost v tem delu in obenem izražal sprejem v ustrezno poklicno skupnost. (Prav tak je bil pri avstrijskih donavskih splavarjih krst pred Budimpešto.) Nadaljnji razloček med krstom na Rugvici in v Dubravi je bil v tem, da je krst pri savinjskih splavarjih pred drugo svetovno vojno pomenil malone samo še veseljačenje, medtem ko se je ohranilo v krstu dravskih splavarjev malce več drugačnega izročila.

Krstu na Rugvici je na vožnji sledila birmma, vendar je postajala ta šega pred drugo svetovno vojno vse redkejša. Pri birmi je krmanjz spraševal novince, kako se imenujejo kraji, od katerih so se vozili, in na vprašanja seveda sam odgovarjal, potem pa je

skušal te podatke še z letvijo vtepti novincu. To je bilo v bistvu enako dejanje kakor šega, da so splavarja, ki je prvokrat pripehjal iz Savinje v Savo, udarili, ali kakor šega, da so novince na slavonski meji pretepli s trto. Slednja šega je sporočena sredi 19. stoletja, ne pa tudi še pozneje ali, natančneje, iz let med svetovnimi vojskama (kakor prva).

Kar zadeva v teh letih molitev pri jedi na »mitrovških« splavih, je bilo takole. Podobno kakor v gostilnah od Radeč do Rugvice so tukaj pogosto molili pred jedjo in po jedi ali, bolje, pred in po zajtrku, kosilu in večerji. Marsikdaj so molili samo pred jedjo ali samo pred kosilom ali pa so se pred jedjo, deloma tudi po jedi le pokrižali. Na nekaterih »mitrovških« splavih so molili »bolj redko« ali pa niso skupno molili, tako da so v teh primerih molili nekateri splavarji vsak zase (zjutraj, še več pa zvečer). Ponekod pred jedjo in po jedi niso molili in se tudi pokrižali niso. Ohranjeno ustno izročilo spričuje, da so v dobi med svetovnimi vojskama molitev pri jedi na »mitrovških« splavih sčasoma opuščali. Starejši krmanjiži so resda skrbeli, da so pri jedi molili, in so dostikrat sami molili naprej; tudi splavarski gospodarji so skrbeli za molitev na »rajzi«. Pri mlajših krmanjižih in splavarskih gospodarjih pa so se te razmere tedaj začele spreminjati. Drugače je bilo v domačih krajih, ko so pred drugo svetovno vojno v zgornji Savinjski dolini in Zadretju molili trikrat na dan pred jedjo in po jedi (z izjemo nekaterih izobražencev in trgovcev).

K maši na vožnji kajpada niso mogli hoditi. Le če je naneslo, da so morali stati v nedeljo, so šli včasih k maši; v zvezi s tem je sporočeno verovanje, da »bo potem srečna vožnja«. Pač pa je bila šega, da so tudi na vožnji hodili k maši na velikonočno nedeljo. Takrat so stali od velike sobote zvečer do nedelje opoldne, popoldne ali zvečer, pogosto prav tako do velikonočnega ponedeljka zjutraj, kakor so narekovale potrebe in vreme. Splavarski gospodarji so povečini že doma pripravili žegen, deloma pa so se oskrbeli z njim ob postanku (vse potreb-

no so nakupili krmanjiži). Zegen so jedli na splavu. In ta dan so se vsi preoblekli. - Mimo velikonočne nedelje so stali nekateri splavi tudi na vse svetnike.

Zavetnik savinjskih splavarjev je bil sv. Miklavž. Ko so se vračali domov, je bila šega, da so v Ljubiji darovali v pušico Miklavževe kapelice (pred cerkvijo, ki je prav tako posvečena temu svetniku) kak krajcar, pozneje pa nekaj par ali kak dinar. Ko so se »Mitrovčani« začeli voziti iz Smartnega ob Paki v domače kraje z avtobusi, so morali to šego opustiti, zato pa so darovali v to pušico kdaj drugič, ko so hodili tam mimo, ali pa so namesto tega šli pozneje v cerkev ali včasih doma dajali za mašo. In nekateri »Mitrovčani« so se medtem, ko so se peljali mimo kapelice v Ljubiji, pokrižali ali odkrili. Niso pa opustili navedenega darovanja »Celjani« in »Rogličani«, ki so hodili iz Paske vasi domov peš.

Na pušici Miklavževe kapelice v Ljubiji (ki so jo podrli 1960 ob razširitvi ceste) je bila ploščica, ki je bilo na njej napisano:

**Na vodi srečo nam izprosi,
Miklavž sveti!
Ki za čast tvojo bili vneti.
Kdor v mojo čast
položi tukaj dar,
Nesreče brani
bodem ga vsikdar.**

Če bi bila potrjena domneva, da to besedilo izvira izpod peresa Jožefa Lipolda (Rodičkega), bi ga veljalo uvrstiti približno v sredo 19. stoletja (Lipold je bil od 1815 do smrti 1855 župnik na Rečici). - Poleg omenjenega darovanja so savinjski splavarji častili Miklavža tudi tako, da 6. decembra, na dan tega svetnika, niso delali, nekateri pa so hodili takrat prav tako k maši. Miklavžu kot zavetniku savinjskih splavarjev so v slovtvu marsikdaj pripisovali prevelik pomen, v zvezi s tem pa tudi napačno določali razvoj savinjskega splavarstva. -

Gospodar in gospodinja hkrati

Že sedem let so vsa bremena hribovske kmetije na ramenih vdove Ovčarjeve Fanike

Zadnjič smo jo mahnili tudi na vitanjsko Hudinjo, skoraj 1000 metrov visoko, kjer smo se ustavili pred kmetijo Fanike Matijec, po domače Ovčarjeve Fanike.

Zmotili smo jo – kje bi drugje – pri izjemno značilnem opravilu za kmečko gospodinjino: mesila je kruh, v kmečki peči pa je že prasketalo in se kadilo v prostorno kuhinjo, nadvse okusno, opremljeno v kmečkem slogu, z veliko lesa.

Zunaj se je kljub rahlemu rosenju okrog betonskega mešalca drenjalo več moških, ki so betonirali nov hlev. Krotka domača psica Astra nas je samo ovohala, domača najmlajša hči Danica, učenka 3. razreda vitanjske osnovne šole, pa kaj kmalu spravila v star hlev gledat telčke. Pri Ovčarjih ove nimajo že dolgo več, kot bi lahko sklepali po domačem imenu, pač pa imajo 17 glav govodi. Za več se bodo odločili, ko si bodo zgradili nov hlev. V novem bo mogoče sedanje število glav raztegniti do trideset in še čez. Seveda, če bo zdravje, je bila pripomba Ovčarjeve Fanike, ki že sedmo leto kot vdova – mož se je ponesrečil pri sečnji v gozdu – nosi vsa bremena kmečkega gospodarja in kmečke gospodinjne hkrati.

Otroci so ji v pomoč, saj jih je tako tudi vzgojila; od njih pa bo kmetijo Ovčarjev prevzel 22-letni Franci. Fanika je rodila pet otrok in pred sedmimi leti skupaj z njimi ostala brez moža, otroci brez očeta, nova

stanovanjska hiša pa je bila komaj pod streho, na njej pa posojil vseh vrst in zneskov.

Fanika je to zmogla z garanjem in žrtvovanjem, tako kot to zmore samo kmečka gospodinja, zrastle na trdi hribovski zemlji. Se posebno so s pohorsko zemljo in gozdovi zrastle Ovčarjevi, saj je kmetija stara precej čez 400 let.

Dvajsetletni sin Jože se je zapisal kovinarstvu, pa ne daleč od doma, saj dela v Vitanju, 15-letna Silva obiskuje kmetijsko šolo, komaj desetletna Danica pa bi tudi znala povedati, da bo nekoč kmetijska pospeševalka. To je zanjo jasno že v teh rosnih letih. Najstarejša, Marjana, se je že odločila za življenje v dvoje in živi v Zalcu, sicer pa je prejšnji mesec diplomirala na fakulteti za sociologijo, politične vede in novinarstvo in je danes diplomirana novinarka, čeprav zaenkrat še brez službe.

Ovčarjeva kmetija na Hudinji obsega 65 hektarjev, od tega je 12 hektarjev obdelovalne zemlje, ostalo so gozdovi in pašniki.

Z južnih pohorskih pobočij in s te višine je prekrasen razgled na Vitanje in proti Celju. Nad njim se bolj razveseli popotnikovo oko, ki ob svežini pohorskih gozdov ne vonja znoj in ne okuša trdega dela.

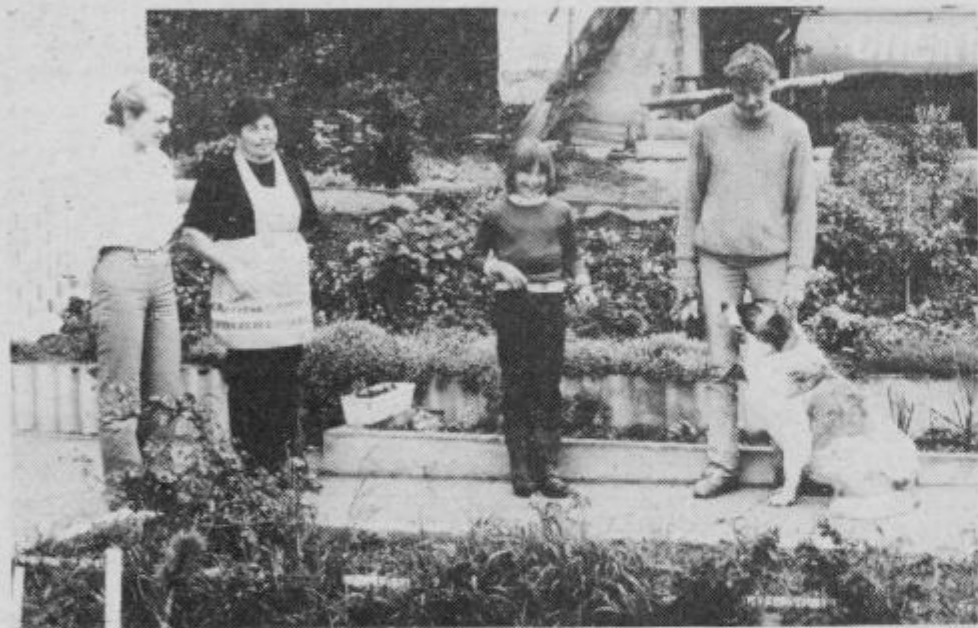
Da bi bilo ob vsem garanju na kmetiji še težje, so imeli pred kratkim Ovčarji še to nesrečo, da jim je zaradi virusne pljučnice poginilo dvoje telet, tretji pa je ob našem obisku tudi bolj klavarno izgledal. Podobne težave so imeli tudi nekateri sosedje, kmetje na Hudinji in Paki, kljub velikemu prizadevanju konjskih veterinarjev. Zanje je Fanika tudi sicer našla samo hvalo, manj se je pohvalila zaradi sodelovanja s konjsko kmetijsko zadrugo. Se vedno je pod vplivom slabih izkušenj, ko je pri njih s posojilom za gradbeni material, plačala višjo ceno kot drugje. To ji ni bilo všeč in še vedno ji ne gre v račun, da mora v svoji, zadrugi trgovini odšteti več denarja, povrh pa ni bilo nič z obljubljenim popustom pri prometnem davku.

Ampak slabo človek sčasoma pozablja, življenje iz dneva v dan poskrbi za novo delo, nova opravila. In s trdim delom pridobiva človek končno tudi nova zadovoljstva in dobre občutke, da je zmogel, da je kaj novega zgradil, popravil, uredil. Za Ovčarjeve na hribovski kmetiji nad Vitanjem je dan s 24 urami skoraj prekratek. Takšni občutki so nas prevevali, ko smo se po lepi, od vitanjskih gozdarjev odlično vzdrževani cesti, vračali nazaj v dolino. Iz megle in oblakov je še vedno rosilo in v ušesih nam je še vedno ostalo ropotanje betonskega mešalca na Ovčarjevi kmetiji. Kmalu bo nov hlev...

MITJA UMNİK

Ovčarjevo Faniko smo zalotili, ko je mesila za šest velikih hlebcv

Takole so se štirje Ovčarjevi postavili pred vhod novega doma, čeprav smo Francija komaj potegnili od mešalca

Družine Krašovec, Kliner, Jurgel in Klepej iz Škofo so si delo olajšale s skupnimi močmi, zaupanjem in dobro voljo.

Brez sloge in razumevanja ne bi bilo strojne skupnosti

Štirje kmetje s Škofo so povezani v delu in zabavi

V Lažišah nad Rimskimimi Toplicami ali natančneje v Škofah, so štirje kmetije. Tesno druga ob drugi so domačije in gospodarska poslopja, tako tesno pa je tudi njihovo delo. Lani jih je še bolj povežala strojna skupnost, povezujejo pa jih še skupne priprave za vsakoletni kmečki praznik.

Odločitev za strojno skupnost ni bila težka. Stroji so dragi, delo brez njih skoraj ni več mogoče. Zaslužek kmetov pa tudi ni takšen, da bi lahko vse, kar so potrebovali, kupili za suh denar. S pomočjo posojil pa so lahko kupili trosilec za gnoj, škroplilnico, sadilca in traktor. Zaenkrat jim to zadošča. Stroji so v skupni uporabi tudi dobro izkoriščeni, saj ima vsa kmetija nekaj manj kot 20 hektarjev zemlje. Največ se ukvarjajo z vinorejno, ki jim daje pittance, pa tudi nekaj mleka oddajo. O mleku pa to hitro sliši gorke besede. Ljudje se morajo skoraj boriti, da ga lahko oddajajo. Že tako ga morajo sami voziti kar do Brstovnice, kar požre še del že tako skromnega zaslužka, poleg tega pa jim vedno primanjkuje vrčev za mleko. Razne pritožbe na Kmetijski zadrugi menda ne zaležejo kaj dosti. Z merjenjem maščobne stopnje tudi niso zadovoljni, mleko pa vsemu navkljub še vedno oddajajo. Izgleda, da se te potrebe bolj zavedajo kot tisti, ki bi jih naj k temu vzpodbujali.

Da zaslužek ni tak, kot bi si ga želeli, potrjuje tudi to, da so si poiskali zaslužek še kot delavci. Prav nič se ne bi čudili, če bi mladim, ki so včasih množično zapuščali kmetije, sledili še stari. A vsi ti problemi, ki so vezani na težavno delo na hribovskih kmetijah in slab dohodek, jim ne jemljejo volje za delo, ki sicer ne sodi v kmečki

vsakdan. Na Jurglovi zemlji je vsako leto kmečki praznik, ki ga pripravijo skupno z zelo delavnim prosvetnim društvom iz Lažiš. Sosedje iz Škofo in od drugod so uredili tudi betonirano ploščad za plesišče in še kaj, tako da ni treba venomer obnavljati prej lesenega odra. Kmečki

praznik je običajno zadnjo nedeljo v avgustu, za kmete iz Škofo pa se priprave prično že dober teden prej, saj jim res ni vseeno, kako je takrat pri njih urejeno. »Smo pač taki ljudje, da damo nekaj na dobro voljo,« so povedali.

MILENA B. POKLIČ

Če bo mleka dovolj, sira ne bo manjkalo

V Šmarju je končana prva faza nove sirarne

Sirarna v Šmarju pri Jelšah, ki je enota Hmezadove delovne organizacije Celjske mlekarne, že lep čas ne ustreza pogojem za sodobno proizvodnjo, zahtevam tržišča in delovnim pogojem zaposlenih delavcev. Dnevna zmogljivost predelave je le 20 tisoč litrov mleka, kar je, glede na predvideno vsakoletno rast proizvodnje mleka, premalo.

V gradnji je nov obrat šmarske sirarne, v katerem bi bilo mogoče v osmih urah predelati 40 tisoč litrov mleka. Gradnja objekta bo potekala v štirih fazah. Trenutno je zaključena prva, ko je objekt pod streho, zadnja pa bo predvidoma končana leta 1984.

Predvidena vrednost nove investicije je 1.400.000 dinarjev, finančno pomoč pa so ponudili sovlagatelji Zdravilišče Rogaska Slatina, Merktor Jelša, in zdravilišče Atomske toplice Podčetrtek. Potreben bo še bančni kredit in sredstva zavarovalnice.

Kar polovico vrednosti novega objekta predstavlja

tretja faza izgradnje oziroma nakup opreme za sodobnejšo tehnologijo, ki jo bo pretežno treba uvoziti. Nova tehnologija bo omogočila večji izbor pri proizvodnji sirov. V Šmarski sirarni nameravajo postopoma preiti na izdelavo mehkih sirov in obdržati klasični program kot je šmarski »rok«, gauda in drugi. Edino proizvodnjo trapista nameravajo postopoma opustiti zaradi nerentabilnosti.

V sirarni v Šmarju pri Jelšah je zaposlenih 29 delavcev, z novo investicijo pa bo mogoče zaposliti 45 do 50 ljudi. V sedanjih proizvodnih prostorih bodo skladišča, njihova obnova pa predstavlja zadnjo, četrto fazo investicije.

Upravičenost nove sirarne je zasnovana na povečani proizvodnji mleka, zato bodo nujna tudi vlaganja v tovrstno kooperacijsko proizvodnjo. Če ne bo dovolj mleka, tudi sirov ne bo in v šmarski sirarni ne bo dovolj dela.

MARJELA AGREZ

Hmezad

DO NOTRANJA TRGOVINA
TOZD MALOPRODAJA
ZALEC tel. (063) 710-416

blagovnica
hmezad

Poslujemo NON STOP OD 7.30 DO 20. URE
VSAK DELAVNIK, OB SOBOTAH OD 7.30 DO 13. URE

V KMETIJSKO TEHNIČNEM BLAGOVNEM CENTRU VSE OD VIJAKA DO TRAKTORJA

UGODNO! SPREJEMAMO NAROČILA ZA TRAKTORJE »ZETOR« 5011

- Posredujemo devizno prodajo za traktorje UNIVERZAL
- Prodajamo kemična sredstva za varstvo rastlin
- Posredujemo devizno prodajo kosilnic Gorenje – Muta s priključki

Celjski bazen odprt 11. VI.

Vzdrževalna in očiščevalna dela na celjskem bazenu ob Ljubljanski cesti so opravljena, v torek in sredo pa so pričeli tudi s prečrpavanjem vode. Če bo vreme dopuščalo normalno prečrpavanje, bo po besedah Toneta Rožmana, predsednika plavalnega kluba Neptun, bazen odprt v soboto, 11. junija. Ob minimalno višji ceni vstopnice, kot je bila lani, bo bazen dnevno odprt od 9. do 19. ure. Tako bo kopališče odprto v času kot je bilo načrtovano.

Se pojasnilo tistim, ki so si ohladitve v odprtem bazenu zaželeli prej, v prvih vročih junjskih dneh. Odpiralni čas letnega kopališča je prilagojen zapiranju zimskega bazena v Golovcu. Tudi kadrovske je letni bazen prej nemogoče vzdrževati, saj bo osebje iz Golovca vzdrževalo tudi letni bazen. Poleg tega so tudi stroški odpiranja bazena, v dneh ko vreme še ni najbolj stabilno, previsoki.

PP

Dobrote tudi na jedilnih listih?

Na obrtni razstavi v Mozirju se niso izkazali le obrtniki, ki obdelujejo les, kovino in plastiko, spretni roke so pokazali tudi gostinci, ki so na bogato obloženih mizah prikazali gornjesavinjske posebnosti. Savinjski železdec, žlikrofi, domača ajdova potica, dišeče krače so posebnosti, na katere gostinci še niso pozabili, upamo pa, da jih ne bodo gostje lokalov in da bo vse več teh jedi tudi na jedilnih listih vseh 34 gostišč v mozirski občini.

PP

Zadnjo soboto junija spet Žalska noč

Lanskoletna uspeša prireditev Žalska noč je organizatorjem dala dodaten elan. Letošnja bo zadnjo soboto v juniju. Sodelovali bodo mladinski pihalni orkester in mažoretke - tokrat iz Žalca, konjeniški klub iz Gotovelj, folklorne skupine, padalci aero kluba s Ptuja, narodno zabavni ansambel iz Kruševca ter ansambl Muženič. Veseli hmeljarji, Vokalni in Nočna izmena, da Andreja Sifrerja niti ne omenjamo. Svoj prispevek bo dal tudi sam Jaka Šraufciger, njemu pa se bo pridružil celo Čkalja.

Tako bo poskrbljeno za glasbo, smeh in zabavo, kar vse je, ugotavljajo sociologi, še kako dobrodošlo v teh težkih časih našim delovnim ljudem in občanom, pa seveda še zlasti tistim, ki nastopajo. Letos bodo organizirali tudi sejem storitvene obrti, ki bo v starem delu Žalca.

JANEZ VEDENIK

Za turizem je treba tudi praktično delati

V turističnih krajih Mozirje, Ljubno, Gornji grad, Luče in v Solčavi morajo zagotoviti, da v letni sezoni noben gostinski obrat ne bo zaprt za več dni, prilagoditi pa morajo tudi odpiralne čase trgovin, bank in pošt, ki morajo biti odprte tudi ob sobotah.

Ukrepi za izboljšanje turistične ponudbe, ki jih je na zadnji seji sprejel izvršni svet skupščine občine Mo-

zirje, se nanašajo še na odpiralni čas bencinskih servisov, na delo inšpekcijskih služb, delo organov prometne varnosti ter delo nosilcev gostinske turistične dejavnosti.

Kljub temu, da se v izvršnem svetu trudijo z nekaterimi ukrepi izboljšati turistično ponudbo, je stanje v praksi še vedno oddaljeno od njihovih hotenj in želja. Tako, na primer v mozirski Savinjski gaj ob koncu tedna pripelje tudi po 20 avtobusov gostov, ki pa se nimajo kje okrepčati, saj je nov objekt gostinskega podjetja Turist ob sobotah in nedeljah popoldan največkrat zaprt. Kadar namreč v dopoldanskem času dežuje, lokal zaprejo, tako da popoldanski gostje željni in lačni zapuščajo to sicer zelo lepo urejeno izletišče. Poleg ukrepov, ki so jih sprejeli pri izvršnem svetu, bo tako potrebno nekaj storiti tudi na področju notranje organiziranosti v gostinskem podjetju Turist.

M. A.

R. PANTELIC

Kako bodo letovali otroci?

V ospredju je socialni in zdravstveni vidik

Skupna značilnost letošnjega organiziranega letovanja šolskih in predšolskih otrok je pomanjkanje sredstev, kar je povezano s kriteriji, ki so jih sprejeli v vseh občinah našega območja. Po teh kriterijih pa, bodo lahko letovali le otroci staršev z nizkimi in najnižjimi osebnimi dohodki ter zdravstveno ogroženi otroci. Gre za letovanje na morju, medtem ko bo imela mladina veliko možnosti preživljati počitnice v okviru taborniške organizacije, planinskih in glasilskih društev in še kako drugače.

Za občini Laško in Sentjur je značilno pobratimsko sodelovanje na tem področju. Tako bodo otroci iz občine Laško letovali skupaj z vrstniki iz občine Vrbovec v Nezezinah na Malem Lošinju, šentjurski pa v Selcah pri Crikvenici, skupaj z mladino iz pobratenege Karlovca.

V sodelovanju z republiško zvezo Rdečega križa Slo-

venije bodo v počitniški koloniji na Debelem Rtiču letovali otroci iz občin Šmarje pri Jelsah, Žalec, Slovenske Konjice, Velenje in Mozirje. Iz mozirske občine bodo na Debeli Rtič odpotovali le šoloobvezni otroci, možnosti pa imajo tudi otroci zdomcev. Tudi iz ostalih občin bo na Debelem Rtiču letovala v glavnem šolska mladina.

Za letovanje predšolskih otrok je značilno sodelovanje z združenim delom. Tako bo vrtec iz občine Šmarje letos »gostoval« v počitniškem domu Steklarne Boris Kidrič iz Rogaške Slatine. Cicanom iz občine Žalec bodo letovanje omogočili Hmezd iz Žalca, Tovarna nogavic iz Polzele in Tekstilna tovarna Prebold v okviru predsezonskih počitniških zmogljivosti.

V vseh občinah so že izdelali lestvice, ki določajo razmerje med deležem, ki ga bodo, poleg skupnosti otroškega varstva, prispevale še druge interesne skupnosti (izobraževalna, zdravstvena, soc. skrbstva) in med deležem oziroma prispevkom staršev, k ekonomski ceni letovanja. Po teh lestvicah bodo otroci iz socialno najsišibkejših družin letovali brezplačno ali z resnično minimalnim prispevkom staršev. V občini Žalec, na primer, bo najnižji prispevek staršev znašal le 600 dinarjev za 14-dnevno letovanje šoloobveznega otroka na Debelem Rtiču.

Predšolski in šoloobvezni otroci iz občine Celje bodo, kot že vrsto let, letovali v počitniškem domu občinske

skupnosti otroškega varstva v Baški. Tudi v tej občini bodo imeli prednost otroci iz socialno ogroženih družin in zdravstveno šibkejša mladina. Po izdelani lestvici bodo predšolski otroci letovali brezplačno, prav tako šolarji tistih staršev, ki prejemale najvišje denarne pomoči.

M. A.

R. PANTELIC

ZAVOD ŠRC GOLOVEC

sporoča vsem obiskovalcem svojih objektov, da zapira objekte v času dopustov in letnega remonta po naslednjem vrstnem redu:

- bazen 18. 6.
- kegljišče 26. 6.
- savna 26. 6.
- dvorana 1. 7.
- gostinski objekt 1. 7.

Ponovno pa bodo objekte odpirali po naslednjem vrstnem redu:

- bazen med 10. in 20. septembrom
- kegljišče 8. avgusta
- savna 1. septembra
- dvorana 8. avgusta
- gostinski objekt 8. avgusta

PRIREDITVE

Knjižnica Edvarda Kardelja

V avli knjižnice Edvarda Kardelja na Muzejskem trgu v Celju je odprta razstava z naslovom Ivan Potrč in Matej Bor ob 70-letnici rojstva. Razstava je odprta vsak dan v času, ko knjižnica posluje za bralce in sicer do 14. junija.

Razvojni center Celje

V avli Razvojnega centra v Celju razstavljajo umetniška dela delavci Iskre iz Kranja. Skupina Iskra vključuje deset avtorjev, razstavo si lahko ogledate vsak dan od 7. do 20. ure, ob sobotah pa od 7. do 12. ure in sicer do 14. junija.

Center za klubsko dejavnost Celje

Celjanom se bo jutri zvečer ob 20. uri prvič predstavila skupina »Lokalna televizija«. Koncert bo v prostorih Centra za klubsko dejavnost v Cankarjevi ulici.

Muzej revolucije

V spodnjih razstavnih prostorih muzeja revolucije je še danes in jutri odprta razstava slikarskih del učencev osnovnih šol celjske občine z naslovom Motivi Celja. Razstavo je organiziral Pionirski dom Cvetke Jerinove iz Celja.

Avla hotela Rubin Žalec

V avli hotela Rubin v Žalcu je pripravil prodajno razstavo svojih likovnih del v olju Aco Marković iz Prebolda. Razstavo si lahko ogledate samo še danes in jutri.

Razstavljeni salon Rogaška Slatina

Delavska univerza Rogaška Slatina je v sodelovanju z Občinsko kulturno skupnostjo Šmarje in turističnim društvom Rogaška Slatina je pripravilo razstavo Peta slikarska kolonija Titovi kraji - naši kraji, na kateri se s slikami, plastikami in objekti predstavljata Boni Čeh in Karel Kuhar. Razstava bo odprta do sredine junija.

Zdraviliški dom Rogaška Slatina

V dvorani Zdraviliškega doma v Rogaški Slatini bo jutri zvečer ob pol devetih večer opernih arij v izvedbi solistov ljubljanske Opere.

V soboto, 11. junija, prav tako ob pol devetih zvečer pa bo v zdraviliški dvorani koncert mešanega zbora »Savine Sekirnik« iz Stojnega sela.

Brnica pri Libojah

V soboto 11. junija bo ob devetih zvečer več kot štirideset igralcem pod vodstvom režiserja Darka Sulerja uprizorilo Jurčičevo ljudsko igrsko Rokovnjači in s tem počastili 50-letnico prve odigrane igre v Libojah. Po igri pripravljajo DPD Svoboda Liboje rokovnjaški večer, na katerem bo igral domači ansambel Savinjskih 7. Predstava bo na prostem.

XXVI. Srečanje gledaliških skupin Slovenije

V okviru XXVI. srečanje gledaliških skupin Slovenije, ki je letos na Dolenjskem, bosta jutri nastopili še dve gledališki skupini iz celjskega območja. V kulturnem domu v Seniču bo jutri ob 11. uri dopoldan nastopila Pionirska gledališka skupina SKD OŠ Miroslav Sirca iz Petrovč, zvečer ob devetih pa se bodo predstavili v Kulturnem domu v Adlešičih člani KUD Zarja Trnovlje s komedijo Petra Ustinova Ljubezen štirih polkovnikov.

Dom Svobode Polzela

V dvorani doma svobode na Polzeli bo v soboto, 11. junija ob 17. uri 8. področno srečanje pevskih zborov društev upokojencev.

V nedeljo, 12. junija ob 18. uri pa bo v dvorani doma Svobode koncert mladinskega pevskega zbora osnovne šole Vere Šlander iz Polzele.

Slovensko ljudsko gledališče Celje

Cetrtek, 9. junija ob 20.30: Raymond Queneau: VAJE V SLOGU. V okrogli dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani.

Sobota, 11. junija ob 20.: Raymond Queneau: VAJE V SLOGU. Gostovanje v Zagrebu.

Nedelja, 12. junija ob 20.30: Raymond Queneau: VAJE V SLOGU. V okrogli dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani.

Cetrtek, 16. junija ob 9: Milan Dekleva: ZGODBA O MAGNETNEM DEČKU. Zaključena predstava za Osnovno šolo iz Šoštanj.

V. kulturno srečanje gradbenih delavcev Slovenije

V okviru petega kulturnega srečanja gradbenih delavcev Slovenije, ki ga letos organizira Ingrad Celje, se bo zvrstila vrsta kulturnih prireditev.

Danes ob 16.30 uri bodo v dvorani poslovnega centra Ingrad nastopile recitacijske skupine, folklorna skupina in instrumentalni ansambli.

Razstavo likovnih del v avli Ingrada in razstavo fotograf-skih ter ročnih del v dvorani Ingrada si bodo obiskovalci lahko ogledali še danes, jutri pa bo razstava prenešana v prostore Tehniške srednje šole, kjer bo zaključna prireditev ob 17.30 uri. Prireditve bo povezoval Borut Alujevič, predstavilo pa se bo osem pevskih zborov, pihalna godba in oktet. Kot gosta večera bosta nastopila Anica Kumrova in Bogomir Veras iz Slovenskega ljudskega gledališča iz Celja.

POČITNICE ZA VSAK ŽEP

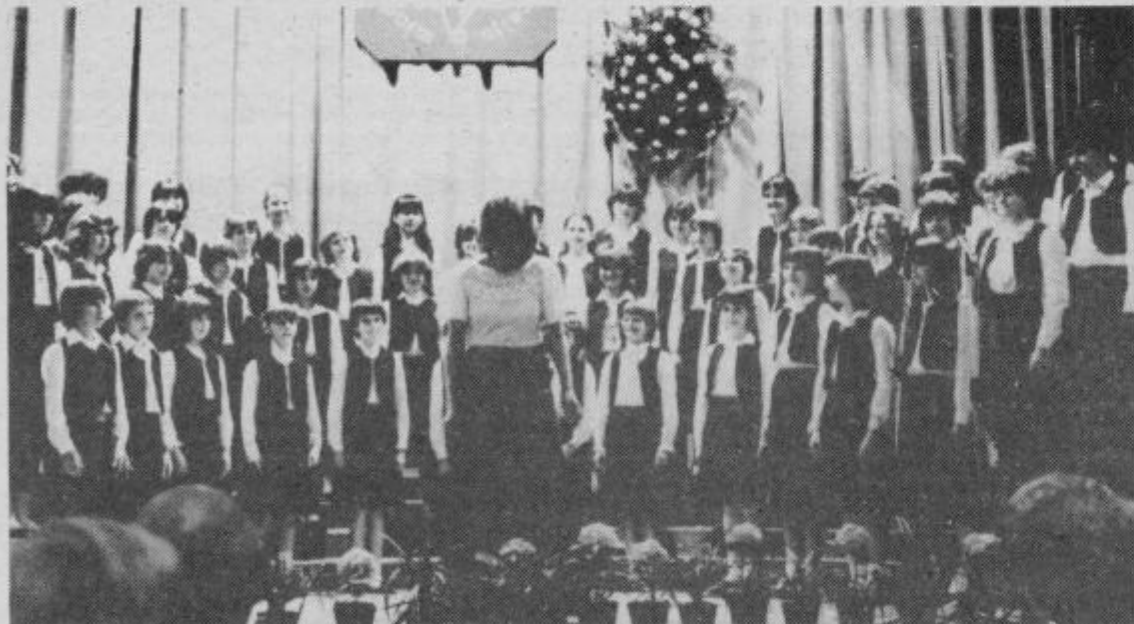
- 7-dnevne počitnice v MEDULINU in PULJU
- brez prevoza
- od 3.360 dalje
- s prevozom - posebni viak
- od 3.680 dalje

PRIJAVE: TEL. 23-448

MPZ OŠ Dušan Jereb iz Slovenskih Konjic, ki ga vodi Darinka Ivačić, je letos ponovil uspeh izpred dveh let in osvojil bronasto odličje.

MPZ OŠ I. celjske čete nadaljuje tradicijo nastopov na MPF, kjer je letos, pod vodstvom Sonje Kasesnik, osvojil bronasto odličje.

MMPZ Kajuh iz Celja, ki ga vodi Edi Goršič, je nastopil na letošnjem festivalu namesto gimnazijskega zbora, ki ne obstaja več, in osvojil v mednarodni konkurenci srebrno odličje.

Uredništvo Novega tednika in Radia Celje je prevzelo pokroviteljstvo nad MPZ RTV Ljubljana, ki je pod vodstvom Matevža Fabijana osvojil zlato odličje.

Poslanstvo, k

15. mladinski pevski festival je pokazal, da je celotna

Vtisi, ki jih lahko pusti pri nastopajočih, obiskovalcih, gostih in vs prirediteljih, kot je celjski mladinski festival, so lahko zelo različni. Kljub temu pa je ocena večine, če že ne vse, da je ideja ispred več kot trideset let rodila sadove, ki jih moramo ne razvijati dalje, saj nam mladinska zborovska pesem in prijatelj mladimi pevci različnih narodov in narodnosti dajeta up v tisti sve vsi želimo – svet zmeraj mladih, odprtih, pojočih src in kulture.

Skoraj nemogoče je med številnimi festivalskimi prireditvami izdvojiti neko, ki bi bila na splošno boljša od drugih. Predstavitev novih pesmi na otvoritvenem koncertu, zvezno in mednarodno tekmovanje, večerni mednarodni koncerti, razstava glasbene literature in množični koncert, vse prireditve skupaj ali vsaka posamezno je dala pečat tej letošnji prireditvi.

Vsekakor pa drži, da je višek festivala množični nastop mladih pevcev iz osnovnih šol Slovenije, ki jih je bilo letos več kot 1800 iz 30 zborov. Edi Goršič je za zaključni koncert izbral slovenske narodne pesmi, ki so zvene, kot že dolgo ne. To je bil tisti trenutek, ki bo ostal v nepozabnem spominu tudi udeležencem vlaka bratstva in enotnosti, ki so se udeležili te bratske pevske manifestacije. Da bi vse izzvenelo v narodni pesmi, so se z njo na tem koncertu predstavili tudi inozemski zbori iz Avstrije, Bolgarije,

ČSSR, Italije, Madžarske, Poljske in Zvezne republike Nemčije.

Da mladinski pevski festival ni samo celjska priredi-

Na 15. mladinskem pevskem festivalu v Celju so podelili 36 medalj. V zveznem tekmovanju so podelili 4 zlate, 9 srebrnih in 10 bronastih medalj. Samo trije zbori pa so dobili diplome za sodelovanje. Na mednarodnem tekmovanju pa so podelili 5 zlatih, 7 srebrnih in 1 bronasto medaljo.

Po številu osvojenih točk je bil na letošnjem festivalu najboljši MPZ 'Zorka' iz Šabca pod vodstvom Branka Džurkovića.

tev, potrjujejo številni koncerti zborov, predvsem inozemskih, tudi v drugih krajih Slovenije. S tem pa je dana možnost, da ljubitelji zborovskega petja tudi v drugih krajih naše ožje domovine doživijo vsaj del tistega kar je bilo prisotno v Celju v teh

dneh. To pa je še ena stvar, ki jo glasbene Zato zaključimo dr. Matjaža Kmeč svojemu govoru in povedal: »Naj torej živi celjski mladinski festival, naj še dolga leta njegova pesem po Jugoslaviji in Evropi združuje mlade ljudi in medsebojni razumevanje!«

... Zato smo ti naš prispevek nudi je okoli 2 službi umetnosti, zbori deli globoko zavest določiti svetovni ko bi vsi, ki po planet odmeva števali – kdor kako samo še sedi v svojih blazni bi postala celjski festivala takšne prihodi

Mnenja, mnenja...

Radovan Gobec, skladatelj: »Po mojem mnenju je celjski pevski festival odigral tisto vlogo, ki smo mu jo pred mnogimi leti zastavili in prav vesel sem, da je celotna zamisel tako dobro uspela. Pomen tega srečanja je za razvoj mladinskega zborovskega petja izredno velik. In ne samo za razvoj temveč tudi za organizacijo in nastanek pevske literature.

Moram poudariti, da je petje v tem delu festivala, ki sem ga poslušal, na izredno visoki ravni in da se lahko meri z evropskimi merili. Še posebej pa sem ponosen, da na tem festivalu prepevajo tudi moje pesmi.

Sonja Kasesnik, zborovodja: »Naš zbor je v zadnjih dveh letih doživel težke preizkušnje, saj je menjal tri dirigente in sem ga morala postaviti skorajda na novo. Za uspeh, ki smo ga dosegli, se moram zahvaliti tako pevcem, ki so prihajali na vaje tudi popoldne in v soboto dopoldne, kot njihovim staršem in učiteljskemu zboru naše šole. Zbor je mlad in mislim, da ima vse možnosti za nadaljno rast in da nas čaka še veliko dela.

Katarina Petkovska, pevkica iz Skopja: »Ze tretjič zapored sodelujem na vašem festivalu, katerega kvaliteta se resnično stopnjuje. Žal letos stanujemo v Dijaškem domu in ne pri družinah kot prejšnja leta. Tako imamo manj stika s prebivalci Celja in tudi s pevci drugih zborov. Skupaj smo bile le s pevkami iz Tetova, s katerimi smo odigrale tudi prijateljsko tekmo v košarki. Čeprav se bomo s kolegicami v

zboru letos razšle, upam, da bomo še kdaj skupaj prišle v Celje.

Jelka Požun, obiskovalka: Vsako drugo leto z navdušenjem prihajam na celjski pevski festival, na katerem sem še pred kratkim tudi sa-

ma sodelovala. Zelo mi je bila letos všeč predstavitev novih pesmi, saj z njimi zbori dokazujejo visoko kvaliteto raven. Upam, da bo Celje ohranilo to tradicijo, saj s tem pridobiva na svojem pomenu, hkrati pa ohranja ugled, ki si ga je pridobilo takoj po vojni.

Manfred Ehrhorn, zborovodja iz Nemčije: »Poznam vrsto mednarodnih tekmovanj in moram reči, da spada celjski med tiste, najboljše.

Zavidljiva je raven stisli zborov iz ju Evrope, saj, kot p visoki glasbeni šoli ko težko je doseči he pri mladih pevcih v našem zboru so velikim navdušenjamem, da jim bo liko volje za nadaljevanje. V tem pa je tudi vrednost festivala.

Branko Durković, vodja MPZ Zorka: Je dosegel na mednarodnem tekmovanju najvišjo nagrado. »Srečen sem, pijan sem, ker sem dosegel toliko bolj, ker sem le kratak čas, vodim ženo. Vendar ni bil nenaden. Z pet let trdega, garla, ki ni poznalo pricer pa festival v Celju. Poznam, saj sem trikrat sodeloval na '66 devotaka'. Pri ga zbor doseže navedeno, ima svojo te

Matevž Fabijan, dja MPZ RTV Ljubljana: »Zbor, ki hoče uspehe, ki teži k vrhunski sodelovanju mora sodelovati na njih. Na mladinskem festivalu v Celju zbor nekajkrat zela le na zveznih tekmovanjih. Letos smo se potegnili na mednarodnem nju in zlato, ki smo ga dobili, nam je potrdila našega trdega tekmovanje je tisti zbor dviguje. Zdi se, da bi festival lahko vzpodbudil tistim kaj dosežejo. Če bi se večji raven tekmovanja, bi celcem morali zagotoviti za dosežke tudi ni. Tako ali drugače bode pa to tekmo potrebuje.

ni izmerljivo

jev zares prerasla v mednarodno srečanje pojoče mladine.

Zlato odličje
za zbor gimnazij

Iz celjskega območja se je na letošnjem festivalu najbolje odrezal Mladinski zbor Gimnazije Titovo Velenje, ki ga vodi Danica Pirečnik. Ta zbor je bil ustanovljen pred 17 leti in je redni gost celjskih festivalov, kjer je dosegal tudi zelo dobre rezultate, saj je leta 1975 prejel v zveznem tekmovanju bronasto odličje, leta 1979 pa je bil ta zbor v zveznem tekmovanju zlat, v mednarodnem pa je osvojil srebrno medaljo.

Tudi ostali zbori z našega področja so bili uspešni, saj sta na zveznem tekmovanju MPZ OŠ Dušan Jereb iz Slovenskih Konjic pod vodstvom Darinke Ivačič in MPZ OŠ I. celjske čete, ki ga vodi Sonja Kasesnik, osvojila bronasto medaljo, MMPZ Kajuh, ki ga vodi Edi Goršič, pa je na mednarodnem tekmovanju osvojil srebrno odličje.

Plodno
posvetovanje

V okviru festivalskih prireditev je organizator pripravil tudi posvetovanje predstavnikov kulturnih skupnosti Jugoslavije in drugih sorodnih ustanov, ki so se ga udeležili predstavniki iz Srbije, Hrvatske, Makedonije in Slovenije.

Na posvetovanju so dali priznanje dosedanji organizaciji in izvedbam pevskih festivalov, sprejeli pa so tudi nekaj sklepov za še boljše sodelovanje in izvedbo festivala. Tako želijo nekatere ustanove več sodelovanja pri izbiri žirij, izbiri obveznih pesmi in dodelavi pozicij. Te sugestije in nasveti so izvirali na osnovi poznavanja festivala tako v preteklosti kot tudi letošnjega in so rezultati kritičnega ocenjevanja vsebine dosedanjega dela.

Pokrovitelji MPF 1983

Elektrosignal, Ingrad, Moda, Center, Cestno podjetje, Teko, hotel Evropa, Remont, Obnova, Pivovarna Laško, Unior Zreče, Fotolik, Kovinotehna, Železarna Štore, Ljubljanska banka - splošna banka Celje, EMO, Izletnik, hotel Celeia, Novi tednik - Radio Celje, Zlatarne, LIK Savinja, Aero, Libela, Avtomotor, STC Javna skladišča, Etol, Metka, Slovin - tozd Vital Mestinje, Avto Celje, Klima, Tkanina, Gradis, Gostinsko podjetje, Nivo, TTG Celje, SOZD Merx, Opekarne Ljubecna, Kompas, Zavarovalna skupnost Triglav Celje, Toper, Pozd Leskovšek.

Skorajda ni moč prešteti vseh sodelavcev festivala, ki so na tak ali drugačen način prispevali, da je ta prireditev uspela. Skromni hvala za nešteto ur, ki so jih posvetili organizaciji in izvedbi, jim bo mogoče v utihu in vzpodbudo tudi v bodoče.

V okviru festivalskih prireditev so pripravili organizatorji v Muzeju revolucije tudi mednarodno razstavo glasbene literature, učbenikov in priročnikov za glasbeni pouk, ki je vzbudila med glasbenimi pedagogi veliko zanimanje.

Slavnostni govornik na zaključnem koncertu je bil dr. Matjaž Kmecl, predsednik republiškega komiteja za kulturo.

vedelo, kaj nam je pesem: le človeštvo! Samo v Sloveniji zborov, prava armada v je! Potem pa pridejo še prijateljstva in Evrope, in se nas je: silna moč! Morali bi dan, svetovno pevsko uro, res zapeli; hkrati, da bi ves ljud glasov - potem bi prešir in srečo, hitro bi videli, rti generalov in kaplarjev, a še te bi spreobrili! Zemlja in pesmi. Zakaj ne bi bil zborov eden od znanihcev (govora dr. Matjaža Kmecla).

Na letošnjem XV. mladinskem pevskem festivalu so nekaterim zaslužnim sodelavcem festivala podelili nagrade in priznanja. Na fotografiji predsednik IS SO Celje, Zvone Hudej, izroča Grb mesta Celja prof. György Mihalki iz Madžarske.

XV. mladinski pevski festival je odprl predsednik organizacijskega odbora dr. Emil Rojc.

Zaključnemu koncertu letošnjega festivala v Mestnem parku so prisluhnili tudi udeleženci vlaka bratstva in enotnosti, ki so ostali v Celju.

Rezultati na XV. MPF

Zvezno tekmovanje

Mladinski pevski zbori (A)	
MPZ OŠ »Edvarda Kardelj« Murska Sobota	86 (srebrna medalja)
MPZ Trbovlje	81,2 (bronasta medalja)
MPZ OŠ »Dušana Jereba« Slovenske Konjice	80,3 (bronasta medalja)
MPZ OŠ »Josip Broz Tito« Domžale	80,5 (bronasta medalja)
MPZ »Vesna« Zagorje ob Savi	80,1 (bronasta medalja)
MPZ OŠ »Lackov odred« Kamnica	81,6 (bronasta medalja)
MPZ OŠ »I. celjske čete« Celje	82,6 (bronasta medalja)
MPZ »Zmajevi slavuji« Obrenovac	84,6 (bronasta medalja)
MPZ OŠ Gornja Radgona	85,1 (srebrna medalja)
MPZ »Lale« Tetovo	74,5 diploma
MPZ OŠ »2. oktober« Zrenjanin	89 (srebrna medalja)
MPZ Glasbene matice Trst	91 (zlata medalja)
MPZ »Razvigorče« Skopje	92,6 (zlata medalja)

Mešani mladinski zbori (B)	
MMZ Gimnazije »Miloš Zidanšek« Maribor	76,8 (diploma)
MMZ Zvezna gimnazija za Slovence Celovec	85,6 (srebrna medalja)
MMZ Muzičke škole Bihać	85,3 (srebrna medalja)
MMZ Srednje pedagoške in narav. matem. šole Koper	89,3 (srebrna medalja)
MMZ Glasbene matice Trst	88,0 (srebrna medalja)
MMZ OKUD »Koča Kolarov« Zrenjanin	92,3 (zlata medalja)

Dekliški pevski zbori (C)	
DPZ srednje šole »Franc Miklošič Ljutomer	82,8 (bronasta medalja)
DPZ doma omladine »1. novembar« Sremska Mitrovica	80,3 (bronasta medalja)
DPZ Srednje družboslovne šole Ptuj	82,0 (bronasta medalja)
DPZ Menada Tetovo	76,3 (diploma)
DPZ SC »Juraj Baraković« Zadar	89,3 (srebrna medalja)
DPZ »Obrenovačke devojke« Obrenovac	89,9 (srebrna medalja)
DPZ Gimnazija Titovo Velenje	92,6 (zlata medalja)

Mednarodno tekmovanje

Mladinski pevski zbori (A)	
MPZ Glasbene matice Trst, Italija	91,6 (srebrna medalja)
MPZ »Zorka« Šabac, Jugoslavija	97,0 (zlata medalja)
MPZ RTV Ljubljana, Jugoslavija	95,3 (zlata medalja)
MPZ »Prof. Georgi Dimitrov« Jambol, Bolgarija	96,0 (zlata medalja)

Mešani mladinski zbori (B)	
MMZ Rein, Avstrija	86,6 (bronasta medalja)
MMZ »Kajuh« Celje, Jugoslavija	90,6 (srebrna medalja)
MMZ Madach Imre Gimnazium enekkara, Budapest, Madžarska	91,6 (srebrna medalja)
MMZ OKUK »Koča Kolarov« Zrenjanin, Jugoslavija	93,3 (srebrna medalja)

Dekliški pevski zbori (C)	
DPZ »Aureliani di Roma« Roma, Italija	95,0 (zlata medalja)
DPZ Braunschweiger Jugendchor, Braunschweig, ZRN	94,0 (srebrna medalja)
DPZ »Studium« Ostrow, Poljska	91,6 (srebrna medalja)
DPZ »Mladost« Levoča, ČSSR	92,6 (srebrna medalja)
DPZ »25. maj« Skopje, Jugoslavija	95,3 (zlata medalja)

Dan brez spominov in brez načrtov

Tudi celjski maturantje so se nadvse bučno poslovili od zadnjega srednješolskega leta, od svojih učiteljev in sotrpinov nižjih letnikov. Zapeli so Gaudemus, zaklenili šolska vrata in predali ključ mlajšim kolegom. Za en dan so odložili vse skrbi in preplavili mesto z razigrano, brezskrbno mladostjo. Svojo zrelost so proslavili, zdaj jo morajo še dokazati. Matura se bo pričela čez deset dni. Kako in kam naprej? Tako kot ponavadi. Eni bodo šli naprej v šole, fantje povečini v vojsko, nekateri se bodo zaposlili, če bo le dela zanje...

Rekordna nedelja v Podčetrtku

Dva tisoč kopalcev se je minulo sončno nedeljo zganilo na odprtem kopališču zdravilišča Atomske Toplice v Podčetrtku. Vročina in zdravilna voda sta privabili goste iz vseh vetrov Slovenije in iz sosednje republike Hrvaške. Kopališče je lepo urejeno, voda razmeroma čista, kopališki bife dobro »oborožen« s svojo ponudbo, najdaljša vrsta pa je bila za sladoled. Za »zgoraj brez« se kopalci v Podčetrtku še niso ogreli, še manj ogreti pa so celjski (in še kateri) organizatorji kopanja na prostem.

Brigada v Posočje

V soboto je iz Žalca odšla na Zvezno delovno akcijo Posočje 83, brigada Slavka Šlandra iz Žalca. Komandant brigade, 19 letni Janez Kovačič, nam je pred odhodom povedal: »Brigada je popolna, povprečna starost pa je okrog 17 let. Tam bomo ostali mesec dni, kopali bomo jarko za vodovod in PTT kabel. Poleg nas bodo v Posočju še brigadirji iz Slovenj Gradca in iz drugih republik.«

Pred odhodom je mlade brigadirje pozdravil predsednik Občinske konference ZSMS Žalec Danilo Vasle ter jim zaželel veliko delovnih uspehov.

T. TAVČAR

MLADINSKA KNJIGA

TOZD VELETRGOVINA,

Ljubljana, Miklošičeva 13

OBJAVLJA

po sklepu Komisije za delovna razmerja

prosta dela in naloge v enoti

MLADINSKE KNJIGE – Trgovine na veliko CELJE –

Stanetova 3

PRIPRAVLJALEC POŠILJK – KOMISIONAR-ODPREMNIK

Pogoj za zasedbo:

– kvalificiran trgovski delavec ali končana osnovna šola

– šest mesecev delovnih izkušenj

Delo se združuje za nedoločen čas.

Za navedena dela in naloge je določeno poskusno delo en mesec.

Kandidati naj vložijo pisarne ponudbe v roku 8 dni, od dneva objave v časopisu na naslov: MLADINSKA KNJIGA, DSSS za trg. TOZD, kadrovska služba, Ljubljana, Titova 3

O rezultatu objave bomo kandidate pisarno obvestili v 30 dneh po sprejemu sklepa o izbiri delavca.

Gradovi in graščine na slovenskem Štajerskem

103

Piše: dr. IVAN STOPAR

Pakenštajn (Packenstein), dvor, graščina

Na položnem hribu v Smartnem ob Paki, nad hišo št. 124. Občina Velenje.

Blizu izliva Pake v Savinjo je imel svojo posest Hartnid iz Orta. 1262 je tik pred svojo smrtjo daroval od te posesti dve kmetiji gornjegrajskemu samostanu, 1264 pa ju je menda Hartnid Ptujski podelil v zajem bratom Kacenštajnskim. 1339 sta Konrad in Ortolf Horneška prodala Frideriku Zovneškemu »stolp pri Smartnem« za 126 mark srebra. 1416 se je Henrik Apfalter v svojem imenu in v imenu svojega brata odpovedal stolpu – der teren an der Pak, ki je bil njegova dediščina, v prid celjskega grofa, ta pa je gradišče in sedež Pakenštajn – purkstal vnd gesazz Pakenstain dne 18. junija 1419 podelil v zajem Hansu Maisenreiterju. Graдиšče v tej listini pač pomeni kraj, kjer je stal stolp, imenovan tudi sedež. 1443 je Maisenreiterjeva vdova Wendel zapustila vso svojo posest grofom, ker jim je

njen soprog dolgoval 15.000 funtov. 1456 je Pakenštajn postal deželoknežji, 1458 pa ga je cesar Friderik podelil v fevd Kunigundi, hčeri Hermana Ekenštajnskega in ženi Jörga Globitzerja. V listini se izrečno omenjata stolp in dvor – der turn vnd hof zu der Pakh, s tem pa je bila bržčas mišljena ena sama stavba; z besedo stolp je bil opredeljen njen značaj, z besedo dvor njen pravni status. 1491 se omenja der turn Packhenstain an der Pakh.

Sinovi Jörga Globitzerja so 1542 pri vrednotenju posestev ocenili stolp na 200 funtov. Regina Globitzer je pred 1635 prodala malo gosposčino Eliasu Andrianu, vendar se že 1599 Jernej in 1614 Maksimilijan Herić po stavbi imenujeta Pakenštajnska – zu Packenstein. Do posesti sta pač prišla z doto. 1727 se v župnijskih matrikah imenujeta kot Pakenštajnski gospe Marija Sarlota in Marija Barbara pl. Modersheim – domina in Pakenstein. Takratnemu lastniku gradu J. pl. Modersheimu so sledili od o. 1778 do 1807 Sattelbergerji, nato do 1827 Anton Johan pl. Grandi, za njim Franc Leit-

Objavo je omogočil –

STB

SKLADIŠČNO TRANSPORTNI CENTER CELJE

ner do 1834. 1848 je tedanji lastnik Jožef Vincenc Novak v bližini gospodarskih poslopij v dolini pozidal novo graščino v obliki klasiistične podeželske vile. 1870 je posest prevzel Oskar baron pl. Warsberg, ki je dve leti pozneje snel z gradu preperelo streho in ga prepuštil usodi.

Stara pripovedka pripoveduje, da so imeli celjski grofje na Pakenštajnu svoj »Jungfernzwiniger«. Se ob koncu preteklega stoletja naj bi neki obstajale kleti, v katerih so izginjale naropane mladence. Po drugi strani pa literatu-

ra omenja, da gre pri Pakenštajnu za staro utrdbo, ki naj bi varovala most in prehod prek reke Pake. Če je prva štorija plod domišljije, je sodba o utrdbi Pakenštajn z vidika stavbnogodovinskih preučevanj graščine povsem neutemeljena.

Pakenštajn je bil od kraja pozidan kot dvor stolpastega tipa, ki je v jedru današnje stavbe zasnovane še vedno ohranjen in so ga šele pozneje prezidali v graščino – grad. Stolp je meril v talni ploskvi o. 12,5 x 10 m, bil je podkleten in je segal v višino dveh etaž. Pozneje

so k stavbi prislonili hišo približno enakih dimenzij, stolp povišali (značaj njegovih ogelnikov se pod vrhom spremeni; ogelnike iz grobo obklesanih apnenčevih kamnov zamenjajo ogelniki iz rezanega, »šivanega« lehnjaka) in oba objekta enotno zastrešili. Zidava stolpa je neurejena, kar nam omogoča ob upoštevanju drugih momentov njegovo datacijo v 14. stoletje. Zid je le približno meter debel, kar pomeni, da objekt nikoli ni imel fortifikacijskega značaja. Vendar pa so stolp razširili že v gotski dobi, saj sta v prizidanem delu poleg police gotskega okna iz zelenega groha v vrhnji etaži ohranjeni še dve žlebljeni peščenčevi konzoli. Vse stene kažejo spricho opečnih polnil na prezidave v renesančni ali baročni dobi. V poznem srednjem veku ali celo pozneje so obzidali predgradje z o. 60 cm debelim obzidjem in tako je zasnova dobila podobo gradu. Ob predgradju in znotraj njega so sčasoma zrastle pomožne stavbe, ki so v temeljih še razvidne.

Stavba, ki jo je o. 1681 upodobil Vischer, kaže tipično podobo renesančne graščine z obštrešnimi vogalnimi stolpiči in s pravokotnim, na vogalih z bastijami utrjenim renesančnim obzidjem. Takšen videz stavbe v ničemer ne ustreza značaju ohranjenih razvalin.

Paki grad ob koncu 17. stoletja

Velika počitniška akcija

Ime mi je Metka. Hodim v tretji razred. Veselim se že počitnic. Ker sem se vse leto pridno učila, sta mi očka in mami- ca dovolila, da povabim k sebi prijatelja Vrtljaka. Poslala bom svoj naslov v Novi Tednik in čakala, da mi bo kdo odpisal.

TUDI TI IMAŠ PRILOŽNOST, DA POČITNIKUJEŠ PRI SVOJEM VRSTNIKU. ČE SI GA PRIPRAVLJEN GOSTITI, POŠLJI SVOJ NASLOV S KRATKIM OPISOM SVOJEGA KRAJA: NOVI TEDNIK, TRG V. KONGRESA 3a, 63000 CELJE, S PRIPISOM ZA POČITNIŠKO AKCIJO.

Prva naslova sta že tu

NEVENKA AMON, Ješovec, 21, 63260 KOZJE nam je pisala:

Zivim na deželi, na lepem kraju. Sem edinka in bi rada med počitnicami imela družbo poštene in vesele prijateljice, ki hodi v 4. ali 5. razred osnovne šole. Tista, ki želi počitnikovati pri meni, naj mi piše. Upam, da nama bo lepo.

JASNA LESKOŠEK, Blaža Kocena 4, 63230 ŠENTJUR PRI CELJU bo letos končala 2. razred in piše:

Zelo rada bi dobila vrstnika, ki bi mi krajšal čas. Bil bi moj najljubši gost.

Edino pravilo naše igre je, da mora tisti, ki se oglasi na naslov v Vrtljaku, tudi sam povabiti svojega gostitelja k sebi.

Kam na izlet

Sedaj, ko je čas stabilizacije, smo se odločili, da ne bomo šli daleč. Imeli smo zelo veliko predlogov. Nekdo bi rad odšel na Grmado, drugi spet na Griček. Kmalu je nastala prava zmešnjava med predlogi. Če bi hoteli na vse kraje, bi se morali razdeliti v več skupin. Tako pa ne gre. Naenkrat je tovarišica vzkliknila, da bomo odšli na Celjsko kočo s 5. A. Mi smo takoj začeli protestirati. Toda to ni nič pomagalo. Tovarišici se ne da ugovarjati. S 5. a moramo na izlet zato, ker smo jih povabili na novoletno proslavo. Tako so propadli vsi naši predlo- gi za Griček, Aljažev hrib...

ALEN IVANKOVIČ, 5. b
COŠ Fran Roš
CELJE

Rjave oči

Pomlad je. Le kdo tega ne bi vedel? Vse cveti, v mnogih srecih se nekaj prebujajo. Tudi v mojem se je nekaj premaknilo. Vedno in povsod me spremljajo njegove rjave oči. Zagledala sem ga neko soboto na igrišču in od takrat so moje misli pri njem. Pogovarjala sva se vsak v svoji družbi, ko se naenkrat spogledava. Plaho zarlim in umaknem pogled. Sploh nisem več sledila pogovoru prijateljic. Po moji glavi se je motal le on in njegove čokoladne oči. Koliko topline izžarevajo! Ne norem ga pozabiti, nočem ga pozabiti. Moje srce hitreje utripa, to zagledam njegovo postavo.

Včeraj je naša družba stala na vrtniku in se pogovarjala, ko sem naenkrat v daljavi zagledala njegov lik. Srce mi hitreje udari in proti svoji volji zarlim. Ustavi se in nas pozdravi in se mi zazre v oči. Umaknem pogled in se sku- am umiriti. Pogovor je stekel, as pa tudi ni miroval, čeprav bi i v takšnih trenutkih želeli, da bi e ustavil. Toda to se na žalost ne godi. Poslovimo se. Najina po- čeda se srečata in oči se za tre- utek potopijo v daljši pogled. Žamežikne mi in razidem se. Jedno in povsod me spremljajo njegove tople, rjave oči. Ah, te či!

SASA KRAJNC, 8. a
OŠ bratov Juhart
SEMPETER

Srečanje s Titom

Ko je bil moj stric še majhen, je il pri Titu. Bil je oblečen v pio- lrsko čepico, belo srajco in rde- o ruto. Bilo je še veliko drugih lonirjev iz Slovenije. Pogovarja- so se, kako je bilo med vojno.

Malica SERGEJA CVEFLER, 2. r. OŠ STRANICE

Mojemu stricu je bilo zelo lepo, ker je prvič videl tovariša Tita. Med pionirji je bil najmlajši, da se ga je komaj videlo. Tovariš Tito je bil oblečen v uniformo. S tovarišem Titom so se tudi slikali. Jaz imam doma njegovo sliko. Moj stric tega srečanja ne bo ni- koli pozabil.

DANI PODPEČAN, 4. r
OŠ STRANICE

Pomagala bom

Postala sem mladi član RK. Pomagala bom starim in bolnim ljudem. Namesto njih bom šla v trgovino. Pomagala jim bom tudi pri delu.

NATAŠA KOČAR, 1. d
OŠ ŠENTJUR

Športni dan

V petek smo imeli učenci celo- dnevnne osnovne šole športni dan. Ob osmih smo se zbrali učenci višje stopnje na Kladivar- jevem stadionu. Pomerili smo se v teku na sto metrov, štafeti štiri- krat štiristo metrov, skoku v viši- no in v daljino ter v metu žogice. Tekmovanje so pričeli peti in še- sti razredi. Ko so tekli štafeto, smo navdušeno navijali za naj- boljšega. Navijanje se je spreme- nilo v kričanje, in ko je končno tisti, za katerega smo navijali, zmagal, smo se vsi zadržli: »Bra- vo! Hura!»

Ko smo končali s tekmo- vanjem, so na stadion prišli učenci nižjih razredov, mi pa smo dobili malico, nato pa odšli domov.

DAMJANA TERŽAN, 8. b
OŠ Fran Roš
Celje

trobentice, vijolice, teloh, zafran, marjetice in tudi lesko. Otroci delajo iz leskovega lesa piščalke, katere so jim v zabavo. Nekateri se žogajo, lovijo, kotalkajo, nabi- rajo rože in še marsikaj se igrajo v tej lepi pomladi. Gozd je ozele- nel. Ptčki si spletajo gnezdeca in tudi zimski zaspanci se prebujajo. Slišimo petje ptic in kukavice. Tudi ptice selivke bodo kmalu priletele.

MOJCA VRTAČNIK, 4. b
CELJE

Konjiček

Mnogo ljudi ima svoje konji- ke, med katerimi so mnogi prav zanimivi. Tudi tovarišica Dada Janeček ima posebnega konji- ka, ki pa ni samo to, ampak tudi njen edini vir dohodka, saj nima pokojnine. Ta njen konjiček je izdelovanje spominkov iz posu- šenega listja, rožic, usnja, kljuk in kož.

Ob lepem vremenu hodi v gozd, kjer nabira želod, listje, ro- že, storže... Ti listki so tako drobni, da bi človek mislil, da iz njih ni mogoče narediti česa ta- kega kot je kuhalnica z rožami. Iz storžev dela različne lutke, iz nji- hovih luskin pa broške, ki jih po- barva. Iz usnja in kož izdeluje kurente in planinske čevljičke, velike le nekaj centimetrov in še mnogo drugih stvari.

Za takšno delo porabi tovariši- ca Dada veliko truda, vendar to ni težko, ker ga opravlja z ljubez- nijo.

ILONKA KAČ, 8. a
OŠ Ivan Kovačič-Efenka
CELJE

Popravljamo hišo

Mi smo polagali ploščice v pralnici. Stric Milan je vzdal no- va vrata, ena pa je zazidal. Z Damjanom sva pomagala. Iz šole sem hitro šla, da sem pomagala mami kuhati, pospravljati. No- sila sem opeko. V samokolnici smo mešali pesek in apno. Zdaj bo pri nas lepo.

SABINA KOVAČ, 2. r
STRANICE

Zreče pojo

Bilo je v nedeljo. Bili smo vsi nestrpni, ker je bil čez dve uri nastop. V šolo smo prišli ob štiri- ri. Malo smo se še igrali, potem pa je napočil trenutek, ki smo se ga bali. Ko sem se tako ustrašila, sem videla, da gremo že na oder. Nastopil je otroški pevski zbor, ki ga je vodila tovarišica Anica Matevž. Tovarišica Irena Meglič je vodila mlajši mladinski zbor. Ko pa je nastopila tovarišica Vil- ma Ceglar s svojim zborom, se mi je zdelo, kot da bi peli slavčki. Peli so pesmi: Tri gomile, Triglav moj dom in Vandrovce. Ko smo odpeli, smo šli v šolo. Tamo smo dobili malico. Potem smo šli do- mov.

MARTA VEZENŠEK, 3. a
OŠ ZREČE

aero
**NAGRAJUJE
ATKINE
IZZREBANCE**

Atkina zanka

Tokrat morate ugotoviti, katero število sledi po lo- gičnem zaporedju številom v šesterokotniku. Odgo- vore pošljite na dopisnici na: NOVI TEDNIK, TRG V. kongresa 3. a, 63000 CELJE do torka, 14. junija 1983.

Geslo prejšnje ugank je AERO BARVE, rešitve pa: ŽABA, ŽLEB, RACA, STOR, VRV, ENA. Nagrado tovarne AERO je zreb prisodil: Mitji Zafran, Ljubljan- ska c. 27, 63000 Celje.

Ob poti na morje, vas vabi na prigrizek in osvežitev

Gostišče **STARI GRAD**
Senožeče

NUDIJO:

- kraška odprta vina
- jedila na žaru
- divjačino
- in vsa jedila po naročilu

Za obisk se priporoča gostišče **STARI GRAD**
Senožeče

Na poti v Ljubljano obiščite gostišče

»**RUS**« Lukovica, Šentvid 4
telefon (061) 735-070

80 sedežev, ca. 200 m² parkirnega prostora,
obratovalni čas od 9. do 22. ure, prost dan – torek,
tradicija 97 let.

Gastronomske posebnosti:

- pečene telečje in svinjske krače
- domače klobase v teranu
- ajdove palačinke s kaviarjem
- pehtranova palačinka
- odprta vina

Priporoča se gostišče »**RUS**«.

**KOBIARNA
LIPICA 1580**

JUGOSLAVIJA

**OBIŠČITE
LIPICO IN
ŠKOCJANSKE
JAME**

**ŠKOCJANSKE
JAME**

KOZINA

**SKLAD ZA IZOBRAŽEVANJE
DELAVCEV NA PODROČJU
SAMOSTOJNEGA OSEBNEGA
DELA V CELJSKI REGIJI S
SEDEŽEM V ŽALCU**

RAZPIS

Strokovna ekskurzija – Split–Vis

Na podlagi programa strokovnih ekskurzij delavcev zaposlenih pri samostojnih obrtnikih v občinah območja regijskega sklada, predsedstvo skupščine sklada za izobraževanje delavcev na področju samostojnega osebnega dela v celjski regiji **organizira strokovno ekskurzijo** s strokovnim ogledom »Jugoplastike« Split v Splitu oziroma »Ladjedelnice Split« in ogledom spomenikov NOV na otoku Visu (spominsko naselje tujih misij v času NOV na Visu; Titove Špilje, vojaškega letališča iz časov NOV na Visu).

Strokovna ekskurzija se bo odvijala v dneh

22. in 23. junija 1983 (dvodnevna).

Prijave sprejemajo osnovne organizacije sindikata delavcev zaposlenih pri samostojnih obrtnikih v po- sameznih občinah, oziroma ZSS Občinski sveti ob- čin (kjer ni OOOZ delavcev organizirana). Na podlagi ključa udeležbe (osnova so razpoložljiva sredstva zbrana v letu 1982) se iz posamezne občine lahko udeleži naslednje število delavcev:

- Celje	29 delavcev
- Šentjur	5 delavcev
- Šmarje	15 delavcev
- Titovo Velenje	12 delavcev
- Žalec	39 delavcev
SKUPAJ:	100 delavcev

Prispevek posameznika – udeleženca je 1.000,00 din in se poravnava ob prijavi na sedežu osnovne organi- zacije sindikata oz. na občinskem svetu.
Prijave se sprejemajo vključno do 17. junija 1983 do 12.00, oz. do popolnitve razpoložljivih mest.

Vse dodatne informacije (čas odhoda, zbirna mesta in podobno) sprejmete na sedežu OOOZ oz. na ob- činskem svetu v občini, kjer se boste prijavi. Infor- macije lahko dobite tudi na sedežu strokovne službe sklada, Levstikova 2, Žalec, tel.: 710-886 (tov. Jan- čar).

NOČNE
CVETKE

● Anton K., sicer star znanec celjskih miličnikov je prejšnji teden zavl v trgovino »Dom« v Cankarjevi ulici. Pa ne za to, da bi kupoval. Spravil se je na nič hudega sluteče prodajalce ter jih ozmerjal in opljuval. Za Antona se je zabava končala na postaji milice, kjer so ga pridržali tako dolgo, da se je streznil.

● Bojana V. je imela dolgo težavo z možem, čeprav ne živita več skupaj. Mož Šemsi C. jo je že večkrat pretepel, prejšnjo sredo, ko se je spet namenil v njeno stanovanje, pa je sklenila, da bo temu naredila konec. Pričakala ga je med vrati s pištolo v rokah in ko se je pojavil, je ustrelila proti njemu. Ker pa ni natančno merila, jo je Šemsi še kar dobro odnesel. Bil je le obstreljen.

● Ivanka P. je hotela biti na vsak način oblečena po najnovejši modi. Ker pa ni imela denarja, je krilo kar ukradla v trgovini Salon T. Očitno pa še ni dovolj izurjena za take podvige, tako da so jo prodajalke takoj odkrile in prijavile miličnikom.

● Nazmi Z. se je že veselil, da je pred nosom natakarev v restavraciji TTG-ja v Celju ukradel več krožnikov, skodelic in žličk. Toda na ulici so ga legitimirali miličniki in tako je ves pribor romal nazaj v restavracijo. Nazmi pa se bo moral zagovarjati pred sodniki.

»Obtožnica je ena sama laž!«

Martin Pavlič, obdolžen umora, požiga in hude prometne nesreče je ob pričetku sojenja spodbijal obtožnico

Pred petčlanskim senatom celjskega sodišča se je prejšnji četrtak začelo sojenje 46-letnemu Martinu Pavliču iz Kranja, Kidričeva 26. Obdolžen je, da je 9. novembra lani med preprirom s sekuro ubil očeta Alojza, nato poskušal zažgati domačijo v Slancah 1, potem pa se je odpeljal z osebnim avtomobilom in na Kidričevi cesti zapeljal v levo ter povzročil hudo prometno nesrečo, v kateri je umrl Marjan Došler.

Ko mu je na začetku obravnave namestnik javnega tožilca prebral obtožnico, ki ga bremeni kaznivih dejanj umora, poskusa požiga in hudega kaznivega dejanja

ogrožanja javnega prometa, je Martin Pavlič vzkliknil: »To ni res! To je sama laž!«

Martin Pavlič je potem zahteval nove dokazne predloge. Dogodke je namreč opisal drugače, kot pa je ugotovila preiskovalna komisija. Zatrjeval je, da je našel tistega usodnega dne očeta v kuhinji in s pištolo v rokah. Bil je obupan. Poskušal mu je izbiti pištolo iz rok, a se je ta sprožila in kroglja je ranila Martina v roko.

Izvedenci niso našli nobene strelne rane, Martin Pavlič pa je na glavni obravnavi zatrjeval: »Se zdaj imam kroglo v dlani.«

To naj bi ga takrat tako razjezilo, da se je očeta lotil z

rokami in nogami, sekire pa se ne spominja.

Senat je sprejel Pavličeve dokazne predloge, zato bo potrebno do naslednje obravnave dopolniti preiskavo, v kateri naj bi med drugim tudi ugotovili, zakaj oziroma zaradi katere bolezni je Martin Pavlič leta 1977 prenehal biti vojaški obveznik in zakaj mu je tega leta prenehalo delovno razmerje (tega tudi Pavlič ni znal pojasniti na glavni obravnavi). Sojenje Martinu Pavliču se bo nadaljevalo čez približno mesec dni, ko naj bi dopolnili preiskavo.

S. ŠROT

Suljkanoviću ponovno sodijo

Je šlo za umor ali samoobrambo? Sodišče bo razsodilo, ko bo lahko zaslišalo priče

Pred sodiščem v Titovem Velenju se je nadaljevalo ponovno sojenje Aliju Suljkanoviću, ki je obtožen, da je v večernih urah 30. avgusta pred dvema letoma na pločniku pred Kolodvorsko restavracijo v Titovem Velenju z večjim kuhinjskim nožem zabodel Hamida Čauševića.

Suljkanovića je lani prvostopenjsko sodišče v Titovem Velenju obsodilo za

umor, ki naj bi ga storil v bistveno zmanjšani prištevnosti in prekoračenem silobranu, na šest let zapor. Na sodbo sta se pritožila tako branilec, ki zatrjuje, da gre za samoobrambo in Suljkanović ni kazensko odgovoren, kot tožilec, ki meni da v sodbi niso navedeni dokazi, da je obdolženec ravnal v samoobrambi. Tožilec je menil, da je dejansko stanje zmotno in nepopolno ugotovljeno.

Višje sodišče iz Celja je upoštevalo pritožbi in sodbo razveljavilo ter poslalo zadevo v ponovno sojenje na prvo stopnjo.

Tudi na ponovnem sojenju je Suljkanović zatrjeval, da ga je Čaušević napadel in da se je samo branil.

Spor se je začel že v Kolodvorski restavraciji, obdolženec in Čaušević pa sta bila v različnih skupinah. Kasneje so se nekako pomirili in odšli iz gostilne. Toda zunaj, na pločniku, naj bi Čaušević stekel za Suljkanovićem. Obtoženec je pred senatom izpovedal, da ga je Čaušević najprej udaril z roko. Po tem udarcu je Suljkanović izvlekel večji kuhinjski nož, napadalec pa naj bi ga še enkrat brnil. Ko je dvignil roke, je Suljkanović obrnil nož proti njemu in napadalec naj bi se v naletu sam nabodel nanj. Kmalu zatem je umrl.

Ker pa je priča Zuhdija Hodžić, ki je usodne dogodke videl iz neposredne bližine, medtem odšel na delo v Libijo, se je senat na predlog branilca obtoženega odločil, da bo sojenje preložil za nedoločen čas. Takrat naj bi poleg Hodžića zaslišali tudi pričo Muja Tursunovića.

S. ŠROT

Smrtna nesreča planinca

V soboto popoldne okoli 14.45. ure se je med vračanjem z Ojstrice proti Logarski dolini smrtno ponesrečil 67-letni Vlado Kranjec iz Celja. Skupaj s sinom Marjanom je šel po Kopinškovi poti, med potjo se je prijel za eno izmed skal, ki se je odkrčila in Vlado je padel 40 metrov globoko, kjer je obležal mrtev.

Žrtev prepovedane kopeli

Ceprav je kopanje v Smartinskem jezeru pri Celju prepovedano, precej izletnikov ne upošteva te prepovedi. Tako je prejšnji teden v tem jezeru utonil 38-letni Albert Kores z Zgornje Hudinje. Truplo so iskali člani društva za podvodni šport tovarne Emo.

Dvojčici pravočasno rešili

Prejšnji četrtak je 38-letna mati iz Ulice frankolovskih žrtev v Celju vrgla v reko Hudinjo svoja otroka, osem mesečni dvojčici. K sreči je bil v Smarjeti, kjer je mati vrgla otroka v vodo, v bližini občan, ki je takoj rešil otroka. Prepeljali so ju v celjsko bolnišnico. Oba sta iz življenjske nevarnosti.

Ni še znano, zakaj je prišlo do tega dogodka, verjetno pa je, da je mati storila to dejanje zmanjšano prištevnost, zato so jo takoj po dogodku prepeljali na opazovanje v vojniško bolnišnico.

Požar v kletih

V petek zgodaj zjutraj je zagorelo v petih kletih stanovanjske hiše v Kocbekovi ulici 1 v Celju. Ogenj je napravil večjo škodo v drvarnicah, ni pa še znano zakaj je začelo goreti.

Nesreča z vilicarjem

V tovarni Garant na Polzeli se je prejšnji teden ponesrečil 42-letni delavec Mihael Juršič iz Rakovelj pri Braslovčah. Delal je skupaj z vilicarjem Ivanom Vaslekom s Polzele. Ker je bil tovor na vilicarju slabo naložen, se je prevrgel na Juršiča. Sprva je kazalo, da ta ni huje ranjen in je nekaj časa delal naprej, kasneje pa se je nenadoma onesvestil in so ga morali prepeljati v celjsko bolnišnico.

Iztirjeni vagoni so bili prazni

Prejšnji teden so iztirili trije prazni železniški vagoni-cisterne, blizu železniške postaje v Rimskih Toplicah. Do nesreče je prišlo zaradi tehnične okvare. Na enem izmed srednjih vagonov se je namreč povsili eden takomenovanih trikotnikov. Zaradi tega je izpadel klin iz nosilca, izpadla sta zavorna čevlji in vložka, ta pa se je potem zataknila ob železniški prag, da je prednji del vagona dvignilo in iztirilo, za njim pa še dva vagona.

Škode je bilo za približno tri milijone dinarjev, zaradi nesreče pa sta bila nekaj časa zaprta oba tira.

Usoden prepovedani skok

V petek popoldan se je med kopanjem v odprtem kopališču v Rimskih Toplicah smrtno ponesrečil Milorad Radić (38 let) iz Sombora. Ta je skupaj s prijatelji skakal s terase v bazen (to je prepovedano), pri ponesrečenem skoku pa se je zaradi neprevidnosti smrtno ranil.

Utonil v Voglajni

Delavci Zavoda za požarno varnost so v soboto v Vrbnem pri Sentjurju v Voglajni našli truplo 80-letnega Antona Muleja iz Prožinske vasi. Muleja so pogrešali že od prejšnjega četrtka. Kot vse kaže, je do nesrečnega primera prišlo zaradi tega, ker naj bi dobil Anton Mulej srčni napad, odšel v senco, od tod pa zdrsnil v Voglajno in se utopil.

Vožnja po levi

CVETO STRNIŠA, 24, iz Grobelnega se je peljal z osebnim avtomobilom iz Ponikve proti Dolgi gori. V kraju Ostrožno je zapeljal na levi vozni pas in trčil v osebni avtomobil, ki ga je nasproti pripeljala VIKTORIJA TAMŠE, 23, iz Ostrožnega. Pri trčenju se je voznik Strniša huje ranil, skode pa je za okoli 70.000 dinarjev.

Mrtev sopotnik

HALIL SELIČ, 30, iz Žalca je z osebnim avtomobilom pre-

hitro pripeljal v blagi desni ovinek v Grajski vasi. Zato ga je zaneslo v levo, kjer je po 60 m metrih vožnje po bankini zadrl ob kup zemlje in obstal na travniku. Pri nesreči, pri kateri je škoda za 80.000 dinarjev, se je smrtno poškodoval sopotnik ZAJKO AHMETOVIC, 42, iz Žalca.

En pešec mrtev, dva huje ranjena

Skozi Družmirje so hodili po svoji levi strani trije pešci. Nasproti je z osebnim avtomobilom pripeljal z zasenčenimi lučmi MARJAN ZDOLSEK, 19, iz Dobja, ki je vse tri pešce zadrl. Vsi trije so bili hudo poškodovani, med prevozom v celjsko bolnišnico pa je umrl 25-letni BOJAN DEBELAK iz Trnovca.

Ljubečna Celje
izotal
termoizolacijski pod

Ljubljanska banka
Splošna banka Celje

POSOJILA ZA KMETIJSKO
DEJAVNOST IN RIBIŠTVO

Tudi pravilnik o posojilih občanov za pospeševanje kmetijske dejavnosti in ribištva je po sklepu izvršilnega odbora Ljubljanske banke Splošne banke Celje dopolnjen in spremenjen.

Banka daje po tem pravilniku občanom, ki z njo poslovno sodelujejo, posojila na podlagi dolgoročnega namenskega varčevanja dinarskih sredstev za vezavo privarčevanih dinarskih sredstev ter na podlagi vezave dinarskih sredstev ali dinarske protivrednosti prodanih konvertibilnih deviz.

Sicer pa banka daje po tem pravilniku posojila kmetom, ki so usmerjeni v določeno kmetijsko proizvodnjo, občanom, ki se poleg redne zaposlitve ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo in svoje proizvode prodajajo ter so usmerjeni v določeno proizvodnjo, nadalje občanom, ki se šele nameravajo ukvarjati s kmetijsko dejavnostjo ali drugo dejavnostjo za proizvodnjo hrane in prav tako občanom, ki se ukvarjajo ali se bodo ukvarjali z ribolovom ali gojenjem rib.

Ljubljanska banka Splošna banka Celje pa daje po tem pravilniku posojila le tistim kmetom in občanom, ki proizvajajo ali bodo proizvajali za trg!

Sicer pa daje posojila po tem pravilniku za naslednje namene:

Za nakup strojev in orodja, za nakup osnovnih sredstev za čebelarje, za nakup, graditev, dograditev ali adaptacijo gospodarskih poslopij in drugih objektov za opravljanje kmetijske dejavnosti, nadalje za nakup ali melioracijo zemljišč za kmetijsko proizvodnjo, za obnovitev ali ureditev dolgoletnih nasadov, za nakup živine za vzrejo ali zakol, za ureditev objektov za proizvodnjo vrtnin in sadik, za nakup osnovnih sredstev za ribolov in ne nazadnje za preureditev in opremo prostorov za kmečki turizem.

Skoraj odveč je pripomba, da daje banka posojila za prednostne namene po tem pravilniku pod ugodnejšimi pogoji. Prednostni nameni po tem pravilniku pa so:

- proizvodnja hrane za izvoz,
- proizvodnja hrane za organiziran trg,
- izgradnja novih zmogljivosti za kmečki turizem.

Privarčevani, oziroma vezani znesek mora biti tako visok, da dobi občan najmanj 30.000 din posojila. Najvišji znesek posojila je 1.000.000 din, najvišji znesek za prednostne namene pa 2.500.000 din!

Če najame posojilo več posojiljemalcev, članov ožje družine, odgovarjajo za vračilo solidarno. V tem primeru upošteva banka za kreditno sposobnost dohodke vseh.

Najdaljša doba vračanja posojila je odvisna od namena in znaša:

- do 10 let za nakup, graditev, dograditev gospodarskih poslopij in drugih objektov za opravljanje kmetijske dejavnosti in preureditev prostorov za kmečki turizem ter za ureditev ali obnovo nasadov,
- do 6 let za vse ostale namene, naštete v pravilniku.

Banka obrestuje vezani znesek po 1% letni obrestni meri, posojila pa daje po 16% letni obrestni meri. Če se občan odpove obrestim na vezana sredstva, znaša obrestna mera za posojilo 15% letno. Posojila za prednostne namene daje banka po 13% letni obrestni meri, če se vezana sredstva obrestujejo po 1% letno, oziroma po 12% letni obrestni meri, če se vezana sredstva ne obrestujejo.

Toliko za danes o tem pravilniku, prihodnjič pa o obeh vrstah pogojev, pod katerimi banka odobrava posojila občanom, ki z njo poslovno sodelujejo.

PROMETNE
NESREČE

Zbil deklico na preходу

Na prehodu za pešce v Sempetru (blizu odcepa proti Podlogu) je prečkala cestišče 12-letna kolesarka J.S. iz Zaloga pri Polzeli. Pred prehodom zaradi pokvarjenih zavor ni uspel ustaviti voznik tovornjaka ROMAN PUŠNIK, 28, iz Planine, ki je deklico zadrl.

Če greste v Portorož

obiščite gostišče »TOMI«

- PRENOČIŠČA
- RIBJE SPECIALITETE
- VSA JEDILA PO NAROČILU

Gostišče stoji v Portorožu ob cesti, ki vodi v Koper.

Za obisk se priporoča gostišče TOMI.

NOVI TEDNIK	PORUŠENA HISA	VINO CVET ETILNI ALKOHOL	DEL SKLADBE	OTOK ČAROVNICE KIRKE	GORA NAD BOLCAVO	NOVI TEDNIK	AMERIKSKI MALI MEDVED	BOG RIŽA V SINTOZMU	NASAOK NAVAL ATANA	ŠVEDSKI ZOOOVINAR Ovep
PRODEL VALEC REPE						SESTAVA 21	NOVI TEDNIK	IGRAKA ITA		
UTAJITEV						KREPOST (grski)	VODNI PREKOP			
ZLOGOVNA UGANJA							GOZDNA ZRAFA			
IGLA ZA ŠIVANJE							DOMAČA PRA ŽIVAL			
							POLJSKI CVET			
NOVI TEDNIK	POKOPA VANJE	EDINA JORDANSKA LUKA	PODROČJE OZEMLJE	NOVI TEDNIK RADIO CELJE	DANEU	ST PERZUSKI VLADAR SKOPLJENEC				NOVI TEDNIK RADIO CELJE
POZICJA PRI SAHU				TOKOVNI POSREDENIK	KMEČKO ORODJE GLAS PISČALKE	OČE JUŽNO AMERIŠKA DRŽAVA		SLOVANSKI KNEZ	OSEBA IZ BIBLIJE	PRIPADNIK FORUJEVSKE STRANKE
RUMENO RLAJA SARVA				GOSPOD (famski)	AFRIŠKA REKA	VERA CASLAVSKA	TUJA DREVES VRSTA			
TOLSTOJEVA JUNAKINJA						DEL SUKANCA	ZEL TURIST AGENCIJA	RENU	POZITIVNA ELEKTRODA	AMERICU
KONČAST STERER IZ KAMNA						NEBESNO MOORA SARVA				
PANELNA PLOŠČA						PRIVRŽENEC HEGEMONIJE				

Nagradni razpis

1. nagrada 300 din
2. nagrada 200 din
3. nagrada 100 din

Pri žrebu bomo upoštevali le pravilne rešitve, pošljite jih najkasneje do torka, 14. 6. do 9. ure. Rešene križanke lahko prinesete tudi osebno, na vseh dneh vratih je poštni nabiralnik. Na kuverto napišite NAGRADNA KRIŽANKA in svoj točni naslov.

Rešitev nagradne križanke

Vodoravno: MAKETA, OMAF, ANADIR, TELE, BISTRICA, ODIN, OB SOTLI, VAT, BRENA, NOBLE, SA, KELA, RAN, OKRAJ, OLEG, BC, HEM, ROVAR, RIŽA, AVITAMINC, ZA, MO, ATAVIZEM, NADEV, BRAC, BAKARAC, ALEN, OPNA.

Izid žrebanja:

1. nagrado 300 din prejme: Zora Pušnik, 62367 Vuzenica 116
 2. nagrado 200 din prejme: Justina Sajko, Stegenskova 8, 63270 Laško
 3. nagrado 100 din prejme: Ignac Drozg, Skomarje 32, 63214 Zreče
- Nagrajencem iskreno čestitamo! Nagrade boste prejeli po pošti.

HOROSKOP

● OVEN 21. 3.-10. 4.

Zid med vami in sodelavci ni nepremagljiv. Dovolite drugim, da pridejo do besede. Denarni problemi vas bodo prisilili, da spremenite obnašanje. Prijatelji vas bodo razočarali. Več fizičnih aktivnosti.

● BIK 21. 4.-20. 5.

Rezultati, ki jih boste dosegli, bodo dokaz, da vam sodelavci zaupajo. Če se boste borili za pravično nagajevanje, ne bo nihče prizadel. Bodite bolj varčni z gospodinjstvom denarjem, partner bo izkoristil vašo popustljivost. Bodite odločnejši v zahtevah.

● DVOJČKA 21. 5.-21. 6.

Ne dvomite, če lahko svoje nezadovoljstvo odkrijete pred kolektivom. Ne delajte nič zahrbtno, pač pa javno in tjer je mesto. Vaša želja, za več denarja ne bo uresničena. Spremembe doma vas bodo prisilile, da spremenite način življenja.

● RAK 22. 6.-22. 7.

Pred vami je obdobje preizkušenj. Nekdo bi želel porušiti vaš ugled, in dvomiti v vašo dobrodušnost. Reagirajte ostro, ker gre za važne stvari. Denarja bo več. Vaš strah o prihodnosti člana družine ni brez osnove. Izogibajte se razburjanju.

● LEV 23. 7.-23. 8.

Nagradilo se je veliko dela iz preteklosti, zato pohitite z zaostankom. Začnite takoj. Druge načrte boste morali preložiti za ugodnejši čas. Novo stanje vas bo prisililo, da boste nekemu povedali, kar mu gre. Nekdo vas bo poskušal sprejeti s partnerjem.

● DEVICA 24. 8.-23. 9.

Morali boste spremeniti delovne navade, ker po starem ne gre več naprej. Če boste vložili dovolj napora, bo denarno stanje boljše. Sprejeli boste dolgo pričakovan denar. Ne mešajte se v spore znancev, ker boste krivi vi! Zboleli boste na dihalih!

● TEHTNICA 24. 9.-23. 10.

Sodelavci vas bodo izzvali do tolikšne mere, da boste željno reagirali, čeprav si tega ne želite. Sporočilo vas bo razveselilo, čeprav bo za ostale neprijetno. Ni izgledov za več denarja. V kolikor se bodo odnosi v družini poslabšali, boste krivi sami. Kontrolirajte obnašanje.

● ŠKORPION 24. 10.-22. 11.

Odnos predpostavljeneh do vas je krivičen. Od vas pričakujejo več, kot dajejo. Priznajte neke slabosti, boljše bo za vas. Če bo potrebno, se skregajte, kar bo boljše kot pasivno stanje. Kar zadeva zdravje, ni v vaši moči, da bi ga izboljšali.

● STRELEC 23. 11.-21. 12.

Pogoji za realizacijo načrtov so zreli, zato se pripravite. Denar bo, ne skrbite. Važno je, da zaupate v sodelavce. Preden začnete z delom osebnega značaja se prepričajte v uspeh. Pretiravate z napako partnerja.

● KOZOROG 22. 12.-20. 1.

Ne spuščajte se v stvari, ki jim niste dorasli. Okolica vam bo zamerila neke vaše izjave in če ne boste utihnili, bo prišlo do preprirov. Denarno stanje bo boljše. Ne izgublajte časa z ljudmi, ki tega niso vredni. Pogovor s partnerjem se bo izplačal.

● VODNAR 21. 1.-19. 2.

Sodelavci vam zavidajo. To vam daje samo povod, da ste še bolj zlobni. Stanje se hitro spreminja, zahteva strokovno izpopolnjevanje. V kolikor gre za interese bližnjih oseb, se odpovejte vašim željam. Vaša brezbržnost do zdravja se bo maščevala.

● RIBI 20. 2.-20. 3.

Vaša samozavest vas bo pripeljala v velike nevarnosti. Ne lotevajte se del, ki jim niste dorasli. Kritizirali vas bodo, potem pa pozabili. Trenutno niste sposobni razsoditi neko družinsko vprašanje. Ne zanemarjajte partnerja zaradi prezaposlenosti.

NAGRADNO VPRAŠANJE

Rastlina, po kateri danes sprašujemo, spada med stročnice. Pravijo ji »meso Azije« in ne brez vzroka, saj vsebuje veliko beljakovin, ki revnemu azijskemu prebivalstvu nadomeščajo meso. Za primer naj navedemo, da vsebuje enoinpolkrat toliko kot jajca in enajstkrat toliko kot mleko.

Najprej so jo pričeli pridelovati na Kitajskem in sicer že pred 4000 leti. Danes je pridelajo največ v ZDA, skoraj 50 milijonov ton, kar je polovica svetovne pridelave. Siro pa se tudi v druge države, predvsem v Sovjetsko zvezo, Japonsko in pa v države Južne Amerike. Rastlino cenijo predvsem pridelovalci žita, saj lahko pri njej uporabljajo iste stroje in tudi silose. V Evropi jo pridelujejo, v južni Franciji, Italiji, Španiji ter celo na Švedskem.

Kitajci radi jedo kuhana zrna ter pripravljajo odlične omake, ki so osnova znamenite kitajske kuhinje. Iz rastline pa znajo izdelati tudi odlično skuto, ki rada vpija dišave in tako lahko ustvarijo kakršenkoli okus po želji. Skuto Kitajci kuhajo, pečejo ali cvrejo. Moko, ki jo naredijo iz zmletih zrn, lahko kupimo tudi pri nas, vendar samo na ljubljanski tržnici.

V kupon vpišite ime rastline.

Prva nagrada: 300 din
Druga nagrada: 200 din
Tretja nagrada: 100 din

Magični kvadrat

1	2	3	4	5	6	7	8
9							
10							11
12							13
14							15
16							17
18							19
20							

1. naša najmanjša republika,
2. obdobje v umetnosti, prikaz dejanskega stanja,
3. hebrejski prerok,
4. muslimanski bog,
5. dvojica,
6. angleška pijača iz brinovih jagod,
7. glavno ljudstvo vzhodnih Germanov,
8. Ossip Zadkine
9. slovenski igralec (Radko-Rac),
10. komet z dolgim repom,
11. prebivalec »novega« sveta.

Mala magična križanka

1	2	3	4	5	6		
7							8
9							10
12							13
14							15
16							17
18							19
							20

1. francoski fizik, ki je prvi izvedel meritev svetlobne hitrosti v laboratoriju,
2. prikrit posmeh,
3. divje govedo, ki je nekoč živel tudi v Evropi,
4. kratica za »hokejski klub«,
5. Vergilov junak,
6. gora v Španiji,
7. melodija, napev,
8. uradnik v starem Rimu,
9. samoglasnik in soglasnik,
10. starejši francoski popevkar,
11. staroperzijski duh zla,
12. vrsta vojakov na pohodu.

Rešitvi iz prejšnje številke

KRIŽANKA

Vodoravno: GVELFI, SHANA, RAVIOL, KAMIN, OI, ALIN, LOPA, DJ, SIRUP, KOK, NAM, OKRET, DO, IVAF, AARE, RN, CELOM, GOSPOD, ACEVA, INTIMA.

MAGIČNI KVADRAT

BORŠTNIK, ODALISKA, RAVEL, OR, SLEP, KNA, TIK, KROK, NS, KREDA, IKONODUL, KARAKALA.

KUPON

Odgovor _____

Ime in priimek reševalca: _____

Naslov: _____

bodeči NOVI TEDNIK

Popolnitev

Nekoč izredno uveljavljeni in sploh izredno stoječi velenjski delovni organizaciji Gorenje pojenja bogenj.

Zdaj je zašla že v take škripce, da so morali uvesti ukrep družbenega varstva.

Nekateri menijo, da to ni nič slabega: če že imajo v tej organizaciji veliko podružbljenega, če imajo tudi družbeno prehrano, zakaj še varstva ne bi imeli družbenega.

ŠKODA, DA JE TAKO VELIKA RAZLIKA MED ŽELETI IN HOTETI!

Več mira

Celje in še nekatere sosedne občine so dobile novega družbenega pravobranilca samoupravljanja. Rudi Peperko se je poslovil.

Mnogi so se oddahnili!

«ZAPRTA» OBČINA

Pravijo, da je celjska občinska uprava z novim vodstvom veliko bolj zaprta za ljudi kot je bila prej.

Do nedavnega je namreč na hodniku ob vstopu v občinsko poslopje še visela tabla z napisom, da se lahko občani vsak torek oglasijo pri županu, če menijo, da bi mu imeli kaj povedati.

Zdaj take table ni več!

Odhodnica

Vojo Džinovski, ki je kar 27 let vodil kolektiv Steklarne v Rogaški Slatini, je ob vstopu v pokoj, pravil odhodnico in nanjo povabil okoli 50 sodelavcev - tudi takih, ki so že v pokoju.

Nekateri so se temu zelo čudili, kot da bi bilo kaj nenavadnega.

Še bolj so se čudili, ker je odhajajoči direktor sam plačal račun!

Dobro in slabo

Celje še ima vedno enega najlepših in najboljših atletskih stadionov pri nas.

Celjski atletski sodniki so med najbolj priznanimi pri nas.

Celjski organizatorji atletskih prireditev so eni najboljših pri nas.

Le celjska atletika nazaduje.

ZADNJI ČAS TUDI LEPŠO PRIHODNOST NAČRTUJEMO DOLGOROČNO!

Prenos

Ali ni presenetljivo: suša je v naših denarnicah, pozna pa se tam daleč na Jadranu.

Semafori

V Celju imamo zelo veliko semaforov.

Le bolj malo jih redno dela!

Odmev

V Celju se je končal mednarodni mladinski pevski festival.

Upajmo, da bo zdaj nekaj časa odmevalo ubrano petje in ne bo spet prišlo do kakšnih neubranih glasov!

Carji

Ribiči so v nedeljo izbrali novega ribiškega carja.

Nekateri pa se brez vsakega imenovanja obnašajo kot carji!

Izvoz in izgube

Zona v srednjem delu države, ki je bila v letu 1982 izvozna, se zdaj zaradi pomanjkanja surovinskih virov in izgub, ki jih prinesejo, že ni več izvozna, ampak je postala območje, ki ga je treba zaščititi pred izgubami. Po nekaterih ocenah bi vsaj za dva odstotka večja, da bi lahko dosegli vsaj raven iz leta 1981.

Škoda, da je vmes tisti in!

NEBRADATE MISLI MARJANA BRADAČA

Kar se Janezek nauči, to Janez zna - samo žal tega ne vedo kadrovski referenti.

Stabilizacija bi se lahko preimenovala v - gospodarsko hazardiranje.

Uravnilovka se ponavadi začne že - v osnovnošolskem ocenjevanju.

Krajevna skupnost Rogaška Slatina

razpisuje prosta dela in naloge:

TAJNIKA KRAJEVNE SKUPNOSTI ROGAŠKA SLATINA

Pogoji:

- višješolska izobrazba upravne ali ekonomske smeri;
- najmanj 3 leta delovnih izkušenj;
- poskusna doba 3 mesece;
- aktivni družbeno politični delavec;
- Kandidat bo imenovan za 4 leta z možnostjo ponovnega imenovanja.
- Vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 15 dneh od dneva razpisa na naslov: Krajevna skupnost Rogaška Slatina, za razpisno komisijo.

Delavski svet in komisija za delovna razmerja

Lesna industrija BOR Laško

v sestavi delovne organizacije Lesnina Ljubljana

razpisujeta
dela in naloge

1. VODJE KOMERCIALNEGA SEKTORJA
2. POSLOVNEGA SEKRETARJA

Kandidati morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

1. višja izobrazba ekonomske ali ekonom.-komerc. smeri ter 5 let ustreznih delovnih izkušenj na vodilnih delih v komercialnem poslovanju. Od kandidata se pričakujejo moralnopolitične vrline in organizacijske sposobnosti.
- Delavec, ki opravlja dela oz. naloge vodje komercialnega sektorja ima posebna pooblastila in odgovornosti ter se imenuje za dobo 4 let.
2. višja izobrazba upravno-pravne, organizacijske smeri ter 5 let ustreznih delovnih izkušenj na podobnih delih. Dela in naloge se sklepa za nedoločen čas s 3 mesečnim poskusnim delom.

Kandidati naj pošljejo svoje ponudbe z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev v zaprti ovojnici na naslov: Komisija za delovna razmerja TOZD Lesna industrija BOR Laško, 63270 Laško v 15 dneh od dneva objave. O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po končanem sprejemanju prijav.

TITOVO OROŽJE

Piše Janez Hartman

Zbirka lovskega orožja

Znano je, kako je Josip Broz-Tito imel rad naravo, divjad, lov, zato pa tudi lovsko orožje. Tekom let se je v njegovi zbirki nabralo okoli sto lovske puške. Zbirka je nastajala na enak način kot zbirka Titovega starega orožja, torej z darili. Darovalci predstavljajo zelo pisano družino, vse pa je vodilo nekaj skupnega: spoštovanje in ljubezen do Tita. Naštetimo le peščico izmed množice darovalcev: rudarji »Kreke«, Winston Churchill, maršal Žukov, JLA, neznani izseljenec iz Kalifornije, žene s Koroške, Nehru, general Collins, Brežnjev...

Veliko lovske puške iz Titove zbirke je dragoceni primerki najbolj priznanih svetovnih proizvajalcev, marsikatera je tudi bogato gravirana in okrašena z zlatom.

Churchill je tako poklonil Titu ob njegovem obisku v Londonu leta 1953 par dvocevke kalibra 12, priznane tvrdke W.W. Greener. V zbirki je tudi par luksuznih belgijskih dvocevke Francotte kalibra 12, okrašenih z zlatom, darilo Huarija Bumediene iz leta 1969. Tu so tudi šibrenice znanih tovarn Beretta, Gebrüder Merkel, Franchi itd., ne manjka pa seveda tudi borovelska puška; gre za dvocevko kalibra 16, ki so jo tovarišu Titu podarile 10. junija 1945 koroške žene.

Tudi med risanicami (puškami na kroglo) iz Titove zbirke je veliko zanimivega in kvalitetnega orožja. Največ je repetirk mavzer in podobnih sistemov, nekaj je tu-

di polavtomatik FN Browning, ne manjka niti dvocevnihanic - prelamač. Prevladujejo močni kalibri razreda »magnum«, kot npr. 7 mm Remington, 300 Winchester (puška v tem kalibru je cela vrsta), celo 458 Winchester, ki je namenjen najtežji tropski divjadi.

V tretjo skupino Titovega lovskega orožja sodijo puške polrisanice odnosno kombinirane puške; tu gre za razne kombinacije gladkih in risanih cevi. Tudi to so izdelki priznanih proizvajalcev, tako recimo J. P. Sauer, Zbrojovka, Borovnik itd., morda manj znana a odlična pa je luksuzna dvocevka z menjalnima cevema (2 x 16 ali 2 x 8 x 57IRS), izdelek tvrdke J. Holeček, Hradec Kralove na Češkoslovaškem.

Titova polavtomatska šibrenica »Franchi« kalibra 12

OBJAVO JE
OMOGOČILO

GRADBENO
INDUSTRIJSKO
PODJETJE

LJUBLJANA

TOZD
GRADBENA ENOTA
CELJE N. SOL. O.

Najboljši dobili značke bratov Ribar

Včeraj so učenci osnovne šole Primož Trubar iz Laškega praznovali Dan šole, ki so ga namenili spominu na 8. junij, rojstni dan prvega slovenskega pisatelja, po katerem nosi ime šola. Tako kot vsako leto so tudi letos povabili vrstnike iz po-bratene občine Trstenik s katerimi so se pomerili v športnih disciplinah.

Najboljšim učencem na področju interesnih dejavnosti so podelili priznanja in nagrade. Učenci, ki so bili vseh osem let odlični pa so dobili značke Bratov Ribar.

VVE

Skupen praznik delavcev in krajanov Ljubečne

V krajevni skupnosti in delovni organizaciji Ljubečna bodo letos v prihodnjem tednu prvič praznovali skupaj praznik krajevne skupnosti in delovne organizacije. Praznovali bodo v spomin na veliko stavkovno gibanje opekarniških delavcev v Ložnici, Celju in Ljubečni med 15. in 18. junijem 1935 leta.

Letošnje praznovanje bodo začeli že v sredo 15. junija s svečano sejo samoupravnih organov in družbeno političnih organizacij v delovni organizaciji. Na tej svečani

seji bodo podelili plakete in priznanja najzaslužnejšim delavcem. Na ta dan bodo pričeli tudi igralci tenisa na tovarniškem igrišču. Zvečer ob 19. uri pa bodo na prostoru pred gasilskim domom v organizaciji domačega kulturno umetniškega društva zaigrale tudi godbe na pihala celjske občine na svojem srečanju. V četrtek bodo praznovanje nadaljevali igralci tenisa. Pridružili se jim bodo še igralci malega nogometa. V petek popoldan ob 16. uri se bodo krajanje podali na kolesarjenje po krajevni skupnosti s spretnost-

no vožnjo na avtopoligonu. Ob 19. uri bodo v krajevni skupnosti izročili namenu nov vodovod. Ob 20. uri pa bo svečana seja skupščine krajevne skupnosti. Tudi na tej seji bodo izročili priznanja najprizadevnejšim za razvoj krajevne skupnosti. V soboto pa bodo pričeli tekmovanje strelci z zračno puško. Ob 16. uri bodo na poligonu izvedli tradicionalno ciglarsko tekmovanje. Po njem pa še ciglarski piknik, na katerem bodo zaigrali za ples Štajerski fantje.

MILAN BRECL

Celjski ribiči ustoličili novega carja

Kar 176 ribičev je tekmovalo za ta laskavi naslov. Car je postal Jože Korošec

Šmartinsko jezero se je že navsezgodaj kopalo v sončnih žarkih, obetal se je vroč junijski dan. Polotok Brezova je, s svojim idiličnim gozdom, urejeno okolico in ribiško koč, priljubljen kraj celjskih ribičev.

V nedeljo, 5. junija, je na Brezovi vrvelo ribičev. Osrednje prireditve RD Celje - tekmovanja za naslov »RIBIŠKI CAR 1983«, se je tudi letos udeležilo veliko število mladine, ribičin in ribičev. Kar 176 se jih je prijavilo tekmovalni komisiji. Čeprav so bila tekmovalna mesta na gostu postavljena, je bilo treba, od prvega pa do zadnjega tekmovalca, prehoditi kar poldrugi kilometer poti. Tekmovanje za pridobitev laskavega naslova, je torej za celjske ribiče le velik izziv, pa čeprav je osnovni namen prireditve, poglobiti sodelovanje, kot je v uvodnem pozdravnem nagovoru povdaril predsednik RD Celje - ing. Franc Vitanc.

Pravila tekmovanja so preprosta. Zmaga tisti, ki ujame največ rib. Ni torej važno število ujetih rib, temveč teža ene same ribe. Majhne ribe tekmovalci takoj spustijo nazaj v vodo in le po eno veliko ribo lahko imajo v mreži v vodi. Takšno tekmovalstvo je, v primerjavi z nekaterimi v naši ožji pa tudi širši domovini, na visoki ribiški etični ravni. Celjski ribiči se že dalj časa borijo za uveljavitev takšnih pravil.

Samo tekmovalstvo je precej napeto, vsekakor bolj, kot pa se to zdi naključnemu opazovalcu. Zmaga celjske

ribičinje Slemenškove pred skoraj desetimi leti, še danes odmeva med moškim delom ribiške družine. Da celjske ribičinje niso kar tako, pričajo tudi drugi rezultati. Leta 1980 so ribičinje zasedle drugo, tretje in četrto mesto, leta

1981 drugo in lansko leto pravtako drugo mesto. In vsako leto je le za las manjkalo, pa bi vladala carica.

Tudi letos so se naše ribičinje trudile, na žalost pa niso imele sreče. Vsa mesta, od

prvega do desetega, so zasedli člani.

Ribiški car za leto 1983 je postal JOŽE KOROŠEC. Da so ga ribiči postavili za svojega simboličnega vladarja, je bil kriv krap, ki je tehtal 2,2 kg. Srebrno medaljo je dobil SANDI SEVER z amurjem težkim, 2,02 kg, bronasto medaljo pa MILAN GRKINIČ, prav tako z amurjem težkim 1,6 kg. Svojevrstno priznanje pa je prejel tudi TOMAŽ PERČIČ in sicer za najmanjšo ribo. Tehtala je celih 9 gramov. Zanimivo je, da je Jože Korošec že enkrat careval in sicer leta 1977.

Uspešne ribiče je pozdravil tudi predstavnik Cinkarne Celje, ki je tudi letos, že četrto po vrsti, prevzela pokroviteljstvo nad to ribiško prireditvijo.

Novi car je dobil krono na glavo, kraljevski plašč, v roke pa trizob, predsednik družine pa mu je na osnovi prastarih zapisov pojasnil, kakšne so njegove pravice in dolžnosti. In kot je že jutro napovedovalo, je bil dan lep in vroč, ko je novi ribiški car simbolično odvedel v svoj vodni svet.

IGNAC JEVIŠEK

Godalni orkester v Postojni

Celjski godalci so s solistom Tomažem Lorenzom gostovali v Postojni. V dvorani tamkajšnje Glasbene šole so se občinstvu predstavili s Purcellovim Gordijskim vozlom in Štirimi letnimi časi Antonija Vivaldija.

V Grče je pritekla voda

Krajanje Grč v krajevni skupnosti Šempeter so v nedeljo slovesno predali namenu vodovod. Otvoritve so se udeležili številni krajanje in predstavniki družbenega in političnega življenja občine in KS Šempeter.

O novi pridobitvi je zbranim spregovoril predsednik reškega odbora za gradnjo vodovoda Edi Masnec in poudaril, da so opravili pri gradnji vodovoda 4726 prostovoljnih delovnih ur, vodo pa bo dobilo 40 gospodinjstev. V imenu KS Šempeter je govoril predsednik skupščine Rudi Zupanc, krajanom čestital, da so v tako kratkem času skopali jarke, položili cevi. Najzaslužnejšim pri gradnji so podelili pravična darila, najstarejša krajanja 72 letna Marija Kos pa je ob koncu odprla ventil hidranta (na sliki) in tako simbolično predala vodovod v uporabo. Gasilci iz Ponikve, Šempetra in AERA Šempeter so ob koncu pripravili krajšo gasilsko vaj. Jože Salej pa je v imenu skupnosti požarnega varstva občine Zalec izročil krajanom Grč hidrant in cev.

T. TAVČA

Srečanje najstarejših

V KS Braslovče so v nedeljo pripravili srečanje krajanov starih sedemdeset in več let. To vsakoletno srečanje pripadajo v tednu praznovanja krajevnega praznika, nedeljskega pa se je udeležilo okrog 80 občanov. Pripravili so jim kraj vendar prisrčen kulturni program, nato pa še zakusko. Tre najstarejšim, Mariji Šmajš 93 let, Matiju Miklavžinu 92 let, Cirilu Pšakarju 91 let so podelili še šopek nageljnov. Na sliki: Marija Šmajš sprejema šopek nageljnov.

T. TAVČA

Občinsko tekmovanje gasilskih enot civilne zaštite

V nedeljo, 5. junija je bilo na stadionu na Lipi v Štorah občinsko tekmovanje gasilskih enot civilne zaštite. Organizator tekmovanja sta bila občinska gasilska zveza Celje in sekretariat za ljudsko obrambo občine.

Na tekmovalju, ki je bilo dobro pripravljeno, je bilo 30 desetini, ki so nastopile v dveh skupinah.

V skupini A so bile gasilske enote civilne zaštite iz tistih krajevnih skupnosti in delovnih organizacij, kjer delujejo gasilska društva.

V skupini B pa vse ženske desetine in enote iz krajevnih skupnosti in delovnih organizacij, kjer ni gasilskih društev.

V skupini A (vaja z motorno brizgalno in raznoterosti) je

tekmovalo 13 desetini, v skupini B (vaja s hidrantom in raznoterosti) pa 17 desetini.

Rezultati: Skupina A: 1. KS Vojnik, 2. Metka, 3. EMO itd. Skupina B: 1. EMO ženske, 2. KS Vojnik ženske, 3. Metka (ženske).

Za prvo mesto je desetina prejela pokal in diplomu, priznanja pa so prejela tudi druga in tretje uvrščena desetina.

FM

Tekmovanje mladih gasilcev

Na stadionu na Lipi v Štorah je bilo občinsko tekmovanje mladinskih in pionirskih gasilskih desetini. Udeležba je bila dobra, saj so nastopili gasilci 16 teritorialnih društev, manjkali so samo predstavniki

Frankolova, Lemberga, Trnovelj in Zagrada.

Največ desetini so prijavili iz gasilskih društev Lokrovec-Dobrova in Železarna Štore (po pet), iz Vojnika so nastopile štiri desetine, od drugod pa od treh do ene. Nastopilo je 42 desetini.

Rezultati: med pionirkami A je zmagal Strmec pred Lokrovec-Dobrova in Železarno Štore, med pionirji A Železarna Štore pred Strmecem in Celje Gaberje, med pionirkami B Lokrovec-Dobrova pred Vojnikom in Šmartnim, med pionirji B Škofja vas pred Dobrovo in Prožinsko vasjo (nastopilo je kar 14 desetini, med mladinkami Železarna Štore pred Vojnikom in Lopato ter med mladinci Škofja vas pred Lokrovec-Dobrova in Železarno Štore. Vse desetine, ki so izpolnile norme, bodo prihodnje leto nastopile na 10. kongresu slovenskih gasilcev v Mariboru.

FM

Kopanje v Savinji

Vročina zadnjih dni je zvalila veliko mladih tudi v hladno Savinjo. Posebno v nedeljo je bilo kopalcev veliko, med njimi precej tudi takih, ki so bili ob vodi ves dan.

T. TAVČA

Lovska družina Šentjur pri Celju

nudi v najem

svoje prostore v LOVSKEM DOMU Šentjur,

ki se nahaja na izletniški točki neposredno nad Šentjurjem.

Prostori so rustikalnega videza, kompletno opremljeni, z urejeno okolico in dostopni po asfaltni cesti. Vse interesente za najem lovskega doma za izvajanje gostinske dejavnosti vabimo, da pošljejo pismene ponudbe na naslov: LOVSKA DRUŽINA ŠENTJUR, Podplatan Bogdan, Ljubljanska c. 21, 63230 Šentjur, v roku 10 dni po objavi.

MERX

KMETIJSKA ZADRUGA CELJE**KMETIJSKA ZADRUGA CELJE**

Kocbekova 5

RAZPIS KADROVSKIH ŠTIPENDIJ ZA ŠOLSKO LETO 1983/84

za naslednje poklice oz. programe

Poklic oz. program	Stopnja zahtevnosti	Število štipendij
kmetovalec	IV.	5
kmetijski tehnik	V.	2
diplomirani veterinar	VII/1	1

Prijave na razpis morajo prosilci vložiti pri štipenditorju do 31. julija 1983.

Vlogi na obrazcu DZS 8.40 morajo priložiti:

- potrdilo o vpisu v šolo
- overjen prepis oz. fotokopijo zadnjega šolskega spričevala oz. potrdila o opravljenih izpitih
- Potrdilo o premoženjskem stanju družine (izda Davčna uprava)
- potrdilo o številu družinskih članov, ki živijo v skupnem gospodinjstvu (izda matična služba Občine)
- potrdilo o dohodkih staršev v preteklem koledarskem letu (če so starši upokojenci se predloži odrezek pokojnine za december 1982).

Odbor za družbeno pomoč Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Šentjur pri Celju

je na podlagi 13. člena Pravilnika o pogojih in merilih za dodelitev družbeno najemnih stanovanj na svoji seji dne 26. 5. 1983 sprejel naslednji predlog

PRIORITETNE LISTE

za dodelitev družbeno najemnih stanovanj.

V predlog se uvrstijo:

5. Zgonc Alojz, Razbor 6, Dramlje	440 točk
6. Lavbič Franc, Trnovce 32, Šentjur	420 točk
7. Recko Bojana, Bukovje 27, Gorica pri Slivnici	370 točk
8. Šrmpf Silvo, Na Lipico 4, Šentjur	370 točk
9. Selič Sonja, Straška gorca 31, Prevorje	360 točk
10. Perc Nada, Lopaca 6, Prevorje	360 točk
11. Škerlj Marinka, Laze 16, Dramlje	360 točk
12. Jug Irena, Svetelka 27, Dramlje	350 točk
13. Tisel Pavla, Golobinjek 10, Planina pri Sevnici	350 točk
14. Hribnik Anton, Hotunje 36, Ponikva	350 točk
15. Obrez Janko, Košnica 45 a, Celje	350 točk
16. Tojnko Vida, Podvine 10, Planina pri Sevnici	340 točk
17. Lainščak Tatjana, Valentina Orožna 8 d, Šentjur	330 točk
18. Gaberšek Srečko, Ponikva 14, Ponikva	330 točk
19. Robič Majda, Planina 58, Planina pri Sevnici	330 točk
20. Lebeničnik Jože, Ponikva 10, Ponikva	310 točk
21. Gajanič Nedeljko, Šebenik 11, Šentjur	295 točk
22. Pivec Bojan, Vrbo 40 c, Šentjur	295 točk
23. Cerkenik Jelka, Kal obje 21, Šentjur	290 točk
24. Močnik Ivan, Gorica 29, Gorica pri Slivnici	275 točk
25. Lorgar Milena, Ipavčeva 21, Šentjur	270 točk
26. Mavrič Breda, Dušana Kvedra 24, Šentjur	210 točk
27. Juvan Marija, Dramlje 11, Dramlje	180 točk

Predlog prednostne liste je v javni obravnavi 15 dni po dnevu objave v Novem tedniku. V tem roku lahko dajo vsi zainteresirani svoje pripombe na predlog prednostne liste. Pripombe sprejema tajništvo Samoupravne stanovanjske skupnosti Šentjur.

Po končani javni obravnavi bo odbor ponovno obravnaval morebitne pripombe in nato prednostno listo predlagal skupščini stanovanjske skupnosti v sprejem.

DO IGM GRADNJA ŽALEC

objavlja naslednja prosta dela in naloge:

- 1. voznik tovornega avtomobila**
pogoj: KV šofer z enoletno prakso
- 2. obdelovalca kovin v obratu v Žalcu (2 delavca)**
pogoj: priučen kovinar z enoletno prakso
- 3. delavca v mizarski delavnici**
pogoj: priučen mizar ali tesar z enoletno prakso
- 4. delavca v proizvodnji in odpremi v Latkovi vasi (5 delavcev)**
pogoj: končana osnovna šola
- 5. čistilka upravnih prostorov v Latkovi vasi**
pogoj: končana osnovna šola

Pismene prijave s priloženimi dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejema DO IGM GRADNJA ŽALEC v 8 dneh po objavi.

Mercator-Jelša

TDO Šmarje pri Jelšah

objavlja prosta dela in naloge

VODJE KUHINJE

v gostinskem obratu Šmarski hram v Šmarju pri Jelšah.

Kandidat mora razen splošnih izpolnjevati še naslednje pogoje:
visokokvalificiran kuhar
– 2 leti delovnih izkušenj na podobnih delih in nalogah ali kvalificiran kuhar
– 3 leta delovnih izkušenj na podobnih delih oziroma nalogah.

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas s 3 mesečnim poskusnim delom.

Na razpolago je družinsko stanovanje, ki bo dodeljeno po preteku poskusne dobe.

Kandidati naj pošljejo prijave z ustreznimi dokazili v roku 8 dni po dnevu objave razpisa. O izidu razpisa bomo kandidate obvestili v 30 dneh po izbiri.

MIK PROIZVODNO PODJETJE PREBOLD

n. sol. o.

TOZD KONFEKCIJA

Komisija za delovna razmerja razpisuje prosta dela in naloge

NABAVA MATERIALA

Pogoji:
– ekonomska ali komercialna srednja šola
– 2 leti delovnih izkušenj

Delo združujemo za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Poskusno delo traja 3 mesece.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju zahtevanih pogojev naj kandidati pošljejo na naslov »MIK proizvodno podjetje Prebold, splošno kadrovska služba« v 15 dneh po objavi.

O izbiri bomo kandidate obvestili najpozneje v 30 dneh po končanem zbiranju prijav.

ČGP DELD – TOZD PRODAJA PODRUŽNICA CELJE GREGORČIČEVA 6

zaposli takoj vestnega in dinamičnega

prodajalca-ko za kiosk DELO v Polzeli

Od sprejetega kandidata želimo, da ima:
– končano poklicno šolo trgovske ali gostinske smeri
– vsaj šestmesečne delovne izkušnje pri opravljanju enakega ali podobnega dela

Delo je pogodbeno za nedoločen čas.

Ponudbe sprejema ČGP DELO PODRUŽNICA CELJE, Gregoričičeva 6 ali po telefonu 22-800

tovarna izolacijskega materiala r. o., laško

tim

Na podlagi določil 80. člena Samoupravnega sporazuma o združitvi temeljnih organizacij v delovno organizacijo TIM, Tovarna izolacijskega materiala Laško in 88. člena Statuta DO je delavski svet na seji dne 20. 5. 1983 sprejel sklep o razpisu del in nalog

PREDSEDNIK KOLEGIJSKEGA POSLOVODNEGA ORGANA

Kandidati morajo poleg z zakonom predpisanih pogojev izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da imajo visoko ali višjo izobrazbo ekonomske, pravne, druge družboslovne ali tehnične smeri
- da imajo 5 let delovnih izkušenj na delih in nalogah organiziranja in vodenja zahtevnejših del in nalog
- da imajo sposobnost organiziranja delovnega procesa
- da predložijo koncept o realizaciji razvojnega programa in opredelijo svojo vlogo pri tej realizaciji
- da so družbenopolitično aktivni in da imajo ustrezne moralne kvalitete

Mandat za razpisana dela in naloge je 4 leta.

Prijave z dokazili sprejema razpisna komisija TIM Laško, Rečica 17, Laško, 15 dni po objavi razpisa.

Kandidate bomo o izidu razpisa obvestili v 30 dneh po končanem zbiranju ponudb.

Komisija za delovna razmerja pri Hmezad – DO MINERVA Žalec – Zabukovica

objavlja prosta dela in naloge

- 1. Referent varstva pri delu**
- 2. Transportni delavec – 2 izvajalca**
- 3. Transportni delavec – za določen čas 5 mesecev**
- 4. Delavec v montažni delavnici – za določen čas**

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje:

pod 1. višja šola, smer varstvo pri delu, 5 let ustreznih delovnih izkušenj, strokovni izpit iz varstva pri delu.

pod 2.–4. končana osnovna šola

Kandidati naj pošljejo prijave v roku 8 dni po objavi na naslov Hmezad – DO Minerva Žalec – Zabukovica, 63310 Žalec.

komunalno obrtno podjetje 63230 šentjur pri celju

Na podlagi 7. člena Pravilnika o delovnih razmerjih,

komisija za delovna razmerja pri »KOP« Šentjur

objavlja prosta dela in naloge potrebnih delavcev za ključavničarsko dejavnost:

- 1. dva KV varilca za varenje CO²,**
- 2. štiri PK delavce v kovinski stroki.**

- pod 1. točko, kandidati morajo predložiti dokazilo o strokovnosti (atest o varenju CO²).
- rok prijave velja do zasedbe delovnih mest,
- osebni dohodek je določen po Pravilniku o delitvi sredstev za osebne dohodke,
- sklenitev delovnega razmerja je za nedoločen čas.

Vlogo je treba poslati kadrovske službi, ul. Ljubljanska 1 Šentjur pri Celju.

POD SVETO GORO GAURISHANKAR

Piše Jože Zupan

2

Vozijo le prepolni avtobusi

Vojšaki birokracije na Mountain Travel spremenijo taktiko vojskovanja, edina možnost, da prideva v Rollwaling je, da nastopava kot izvidnica tudi uradno. Nemogoč predlog, saj to za naju pomeni za 800 ameriških dolarjev dodatnih stroškov.

Naslednji dan morava na ministrstvo za turizem do gospoda Sharme. Obrijeva se in pražnje oblečeva, a še vedno so to kavbojke. Toda, ko stopiva v prostore ministrstva, naju kmalu mine tema in strah, saj ugotoviva, da je tam vse lepo po domače – tipično nepalsko. Prijazni so, korektni, v njih je čutiti neko človeško toplino, tako značilno za večino ljudi v Nepalu. Prostori so bolj podobni nekakšni vojašnici. Minister, gospod Sharma pa je na pogled kot kakšen trgovski pomočnik. Vendar, kljub vse-mu, ne izveva nič vzpodbudnega.

Tako se vrneva na Mountain Travel, kjer so na srečo spremenili taktiko. Dobila bova navadno dovoljenje za pot v dolino Rollwaling in od tam pod južno steno. Brez zveznega oficirja in drugih formalnosti. Ves psihični pritisk v trenutku mine.

Vse dni do mraka sva tudi pridno premetavala opremo,

ki je deponirana v skladišču. To opremo nam je dala na razpolago Komisija za odprave v tuja gorstva pri PZS. Pripravljava jo že za naslednje leto. Že pet dni sva tukaj, a še nisva imela časa za potep po Kathmanduju.

Po šestih dneh v Kathmanduju še ni konec živčne vojne in zapletov. Najinega tovora z opremo še vedno ni. Vsak dan hodiva na letališče, dajeva podkupnine vsem nemogočim šefom v obliki kemičnih svinčnikov, obeskov za ključke in podobnega. A opreme ni in ni. Ostala je neke v Indiji.

V nedeljo si vzameva prost. Najameva kolesi, za kar moraš tu plačati po 30 dinarjev na dan. Brez cilja se sprehajava po ozkih ulicah, polnih hupajočih rikš, ljudi vseh starosti, še čisto majhnih otrok, psov brez »karakterja« in obupne zunanjo-sti, med drvečimi kolesi, mimo vseh mogočih prodajal, delavnic, mesarij z rdečim kozjim mesom. Srečujeva čudovite deklice ogrnjene v skrivnostne sarije, ki ti ne namenijo niti najkrajšega in najbolj skritega pogleda.

Vse polno je majhnih prodajal s spominki, ki jih ponujajo mladi fantini. Vse je »very old Tibetan«. Dobiš tu-

di pravo, pravcato človeško lobanjo; okovano s srebrom ali pa čisto navadno, z zobmi. Ne vem, če lahko v kakšnem evropskem mestu najdeš toliko spominkov kot v Kathmanduju. Čisto vse se da prodati trapastim tujcem, si mislijo trgovci. Tudi trgovanje oziroma barantanje tu ni preprosta in dolgačasna zadeva, ampak prava komunikacija med trgovcem in kupcem. Manj kot si prebri-san, manj te trgovec spoštuje. Tako je le na ulici. V bolj-ših trgovinah so cene določene. Midva za sedaj le opazujeva »bojišče«, ker naju še čaka dolga pot do Gaurishankarja.

Vendar morava biti včasih kar nasilna, da se znebiva paglavcev, ki ponujajo vse od spominkov, hašiša, marihuane, LSD, opija pa do dobre menjave dolarja, obiska javne hiše ali muzeja. Zicajo tudi za kakšno rupijo. No, teh je še največ! Neverjetno, kakšno veselje lahko tu narediš malemu paglavčku, če mu daš eno samo samcato rupijo (Rps = 4,00 din).

Končno neke v New Delhiju po ne vem kolikih prošnjah in urgencah staknejo najino opremo in hrano ter jo pošljejo v Kathmandu. Medtem na Mountain Travelu priskrbijo tudi Šerpo, ki nama bo na poti kuhal in pomagal najti pot pod južno steno. Ime mu je Pasang. Je še zelo mlad, a že kar izkušen.

Naslednji dan nabašemo vso kramo na tri rikše, ki so podobne majhnim kočijam. Tako se ta čudna procesija počasi in previdno prebije do avtobusne postaje. Takšen živčav lahko vidiš samo v Aziji. Pasang ima s seboj še dva prijatelja, ki bosta nosila naše tovore. Na streho avtobusa med simpatične kože in ovce ter ostale žive in nežive premične zmečemo opremo. Kako dostojanstveno in ponosno stojijo te živali na strehi in z velikim zanimanjem pametno opazujejo svet okoli sebe.

Zrinemo se v avtobus, ki je že poln košev, košar, zabojev

Šerpovska vas – Šerpe so nepogrešljivi pri vseh vzponih na himalajske vršace. So vzdržljivi, imajo pa tudi določeno, koliko tovora morajo prenesti: do višine 6000 metrov 20 kg koristnega tovora, do višine 8000 metrov pa 12 kg.

in pa ljudi. Šofer še dolgo čaka, ker hoče odpeljati z res polnim vozilom. Vedno mora nekaj ljudi ostati na stopnicah med vrati, da se potem držijo drug drugega in visijo ven kot grozd. Tako jo potem jadrno in veselo odkurimo med zelenimi riževimi polji proti Lamosanguju. Kmalu me prijazen domačin prime okrog pasu in me posadi na svoja kolena. Jaž pa v zahvalo vzamem v naročje njegovega psa in vsem trem je lepo. Če živiš nekaj časa v Nepalu, je prva in najpomembnejša zapoved: »nobelnih kompleksov in presodkov«. Le tako je lahko res lepo.

Kasno zvečer pricijazimo v Lamosangu. Tu se odcepi cesta za Charikot, kamor smo namenjeni. Naslednje jutro se nabašemo v kamion z nekaj istimi potniki in odrzimo novim dogodivščinam naproti. Po ozkih serpentinah se dvignemo 2000 metrov visoko in s strehe, kamo se skobacava s Slavcem, se odpira čudovit pogled na zeleno Nepalsko pokrajino. Vozimo se mimo osamljenih hišic in otroci, ki nam mahajo, tečejo nekaj metrov za kamionom, potem pa izginejo za ovinkom. V ozadju so prve kulise belih himalajskih šestisočakov. Zapušča-

mo globoke doline daleč na sever proti Gaurishankarju, ki ga iz te vasi že vidiva v vsej veličini. Le južna stena tu vodi pot tudi proti Mt. Everestu. Midva bova zavila strta.

Nadaljevanje v naslednji številki

Bucike

Najbolj je padla storilnost pri kuhanju kave.

Pametni gleda na sonce, Slovenci na nov delovni čas.

Od množine ukrepov se nihče ne zredi – posebno če jih mora uresničevati.

Več kot je besed, manjša je storilnost!

Pomanjkanje surovin čutijo delovne organizacije samo v proizvodnji.

V teoriji nismo predvideli težav, zato jih bomo v praksi spregledali.

Koritarji niso živali, pa tudi ljudje ne.

Pri nas prve violine vedno igrajo brez orkestra – za publiko, ki je ni v dvorani.

Padlim v boju za devize ne bomo postavljali spomenikov, so si jih že sami.

BUCIK

MERX

TEKO CELJE

V prodajalni DOM v Cankarjevi ulici vam nudijo:

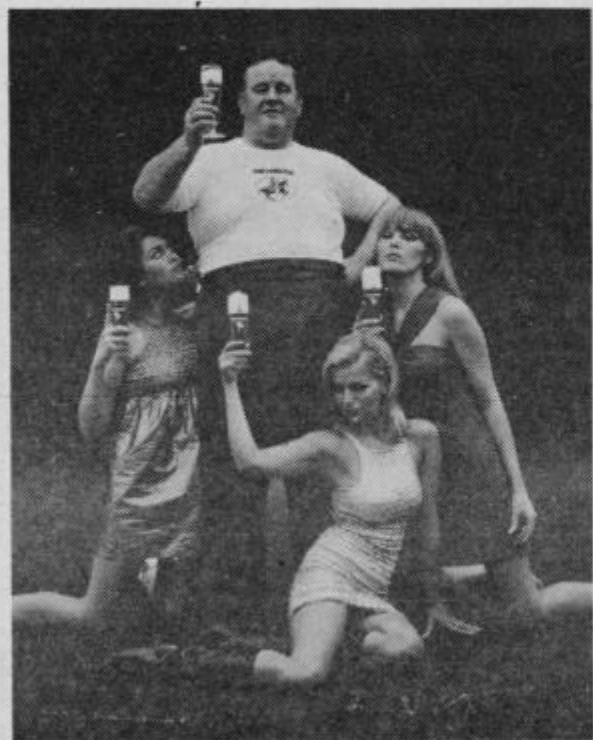
- pestro izbiro jedilnih, čajnih in kavnih servisov iz uvoženega porcelana
- keramične izdelke Liboje in Dios
- izdelke in brušenega in gladkega kristala ter kozarce in vaze iz barvnega stekla
- izdelke iz šibja: košare za perilo, set bare, regale, cvetlične lončke
- stenske obloge iz plute in tekstilne tapete

MERX

TEKO CELJE

AMADEUS POROČA

Aerobika ali vrč piva odločitev je težka – izbira le ena vsak naj po svoje uživa a rezultat bo debel mož in vitka žena.

Dvojno »šranganje« Irene in Toneta

V Prožinski vasi pri Štorah se negujejo stare tradicije, tako je tudi bilo eno prejšnjih sobot, ko so fantje »šrangali« sovaščanko Ireno, po katero je prišel ženin Tone Voga iz Gorice pri Slivnici. Ni manjkalo narodnih noš, starih običajev in tudi konjenikov. Pogajanja so se uspešno končala, ženin je odšel 20 tisočakov, priča pa je primaknil še tri. V Celju, pred poročno dvorano, pa so postavile šrango tudi dekleta tudi iz Gorice pri Slivnici. Menile so, da je Tone tako fejest fant, da ni more preprosto kar oditi...

Na sliki: po uspešnem šranganju slika za spomin.